

SEYSELLER'DE YARIŞ

İleriye, şu tarafa bakın! Diye bağırdı Jan Stuck... Üzerinde kuşlar uçuştuğuna göre, iyi bir şey olmalı...

Oswald Barclay dudak büktü.

Alçaktan uçuştuklarına bakılırsa balık sürüşüdür, dedi. Yine de gidip bir göz atalım...

Oswald Barclay dümeni sola çevirdi ve sürat teknesi batıya yönelerek hızlandı. Bir mil önlerinde alçaktan uçuşan bu kuşlar o noktada bir balık sürüsünün bulunduğu işaretledi. Hint Okyanusu o gün çarşaf gibiydi. Aquabelle adlı sürat teknesinin bulunduğu yer ise, Seyşeller'in başkenti Mahe adası ile aynı takımadanın kuzeybatısında yer alan Silhouette adasının tam ortasındaydı. O gün, büyük balık avlamaya uygun nefis bir hava vardı.

Jan Stuck bulunduğu yerden arka güverteye inerek kıçtaki dişçi koltuğunu andıran koltuklardan birine oturup peşlerinden sürüklenen oltaları kontrol etti, sonra küçük mutfakta yemek hazırlayan karısı ile İngilizin karısına bağırdı:

Kılıçbalığı yakalarsam oltayı siz çekeceksiniz!

Kadınlar gülüştiler. Oltaya takılan kılıçbalığını çekmek için erkek gücü gerekirdi. Otuz kiloluk bir tonbalığı için bile bir saat uğraşmak gerektiği herkesçe bilinen bir gerçektir.

Mutfakta çalışmakta olan Juliana Stuck ile Jane Barclay az da olsa birbirlerine benzerlerdi: ikisi de sarışın, uzun boylu ve yaşamdan zevk alan tiplerdi. Hafta sonları oldu mu, bu iki çift ya balık avına çıkarlar, ya da otuz mil kuzeydeki Bird Island'da tatil yaparlardı.

Jan Stuck, 28 Haziran 1976'da kurulan yeni Seyşel Cumhuriyeti'ne telefon santralleri satmaya çalışan bir firma temsilcisiydi. Oswald Barclay ise, Anse aux Pins'deki malikânede oturup Kraliçe'nin çıkarlarını koruyan ve Fransızların girişimlerini izleyen bir görevliydi.

Her ikisinin de ortak yanları, hafta sonlarındaki bu balık avıydı.

Kuşların uçuştığı bölgeye yaklaşıyorlardı.

Jan Stuck tembel tembel esnedi. Gerçekten çok güzel bir gündü. Güneydoğudan esen hafif rüzgâr aşırı sıcaklığı kırıyor, havayı soluk alınıp bir hale sokuyordu.

Saat kaçta yemek istersiniz? diye sordu Hollandalı kadın.

Birazdan, dedi kocası. Yarım saat sonra filan.

Sabahtan beri ancak iki küçük tonbalığı tutabilmişti.

Zzzzzz...

Olta makarasının boşalmaya başlayarak naylon ipi salarken çıkardığı ses hepsini sıçrattı.

Tamam! diye bağırdı Oswald Barclay kaptan köprüsünden.

Teknenin hızını azalttı, iki kadın mutfaktan dakikalarca sürecek mücadeleyi seyretmeye hazırlandı.

Jan Stuck koltuğuna iyice yerleşerek makarayı frenledi. Naylon ip gerilerek olta kamışını kıracakmış gibi büktü. Jan biraz ip saldı ve tekrar makarayı frenledi.

Yavaşla! diye bağırdı ingiliz arkadaşına. Büyük bir balık bu!

Jane Barclay sevinçle el çıırttı.

Kılıçbalığı olmalı!

Buna şaşarım işte! dedi kocası. Kılıçbalığı olsa, zıplardı. Bu bence bir tonbalığı...

Hollandalı ayaklarını küpeşteye dayayarak güç almış ve oltayı yukarı kaldırarak naylon ipi yavaş yavaş sarmaya başlamıştı. Kuşlar üstlerinde uçuşuyorlardı.

Jan daha şimdiden ter içinde kalmıştı. Oltanın ucundaki balık debelenmiyordu, ama ipe hayli yük bindiriyordu.

Bu ya büyük bir ton, ya da bir köpekbalığı! dedi Oswald Barclay.

Köpekbalıklarıyla tonbalıkları yakalandıklarında debelenmezlerdi.

Jualina, bana bir bira getir! diye bağırdı Stuck.

Sonra, kamışa sarılarak ipi sarmaya devam etti. Tekneyle balık arasındaki mesafe gitgide azalıyordu. Stuck, Oswald'a dönerek:

Onu görebiliyor musun? diye bağırdı.

Belli belirsiz. Galiba katil balina cinsinden bir şey. Hani, şu geçen gün gördüğümüz...

Büyük balık yirmi metre mesafedeydi şimdi. Jan Stuck kamışı sıkı sıkı tutarak havaya kaldırdı, hiçbir tepki alamadı. Tonbalığı olsa zigzaglar yaparak dibe daldardı. Oswald haklıydı. Köpekbalığı türünden bir balınaydı bu.

Jan Stuck artık makarayı kolaylıkla sarıyordu. Balık hiçbir direnç göstermiyordu. Oswald elinde kancalı demir bir çubukla arkadaşının yanına geldi ve balığı tutmak için küpeşteye yaslandı. Sonra dümeni tutan karısına dönerek:

Motorları durdur! diye bağırdı.

Oltanın çektiği karaltıyı seyrediyordu.

Birden, titrek bir sesle bağırdı:

Aman Tanrım

Arkadaşının sesini duyan Jan Stuck anormal bir durum olduğunu anladı. Oltayı bırakmadan öne doğru eğilerek balığı görmek istedi.

Manzara aklını başından aldı, midesinin kalktığını hissetti ve kendini koltuğu bıraktı.

Suda bir ceset vardı. Kafasında bir tutam saç bulunan, yüzünün etleri gitmiş, gözleri oyulmuş, bedeni kuş ve balıklarca yenmiş bir ceset...

Arkasında duran karısı aynı manzara karşısında bir çığlık attı ve bulunduğu yere düşerek bayıldı.

Motorlar durmuş, küçük dalgaların tekneye vurarak çıkardığı ses duyulur olmuştu. Arka küpeştede toplanan iki çift korkuyla cesede bakıyorlardı. Adamın vücudu yeşilimsi bir renk almıştı. Bu da ona bir deniz canavarı görünümü veriyordu.

Üstlerinden bir martı bağırarak geçti. Jan Stuck gözlerini cesetten ayıramıyordu.

Önlerinde bir erkek cesedi vardı. Daha doğrusu ondan arta kalanlar. Çünkü vücudun alt tarafı yoktu. Barraküdaların işi olmalıydı. Bacakları kasıklara kadar yemişlerdi.

Jane Barclay döndü ve kustu.

Tam bu sırada ceset hafifçe titredi. Alttan yaklaşan küçük bir barraküda adamın kalçasından bir parça koparmıştı.

Onu yukarı almalıyız, dedi Jan Stuck.

Mahe'ye kadar motorun arkasında su içinde çekemez miyiz? Diye sordu Juliana.

Hollandalı başım salladı.

Gidene kadar köpekbalıkları bitirir onu...

Herkes susmuştu.

Oswald Barclay, Mahe adasının tepelerinde parlayan beyaz renkli dev golf topuna bakıyordu. Bu top, Amerikan Hava Kuvvetleri'nin denetimindeki uydu dinleme radarıydı.

Jan Stuck kancayı alıp cesedi tekneye yanaştırdı, sonra arkadaşının yardımıyla güverteye çekmeye çalıştı. Birkaç dakika sonra, ceset güverteye çıktığında etrafı pis bir koku kapladı.

Kadınlar burunlarını tutarak salona kaçtılar.

Tekne 180 derece döndü ve Mahe'nin yolunu tuttu.

Nereden geliyor bu ceset? diye sordu Jane Barclay.

Aquabelle şimdi Mahe'nin batı kıyısı boyunca ilerliyordu. Yat Kulüp'e varmaları için kuzey burnunu dönmeleri gerekiyordu ve bu da bir saatlik yoldu.

Geçen hafta bir gemi batmıştı, dedi Oswald Barclay. Bir şilep. Victoria'da durup tamirat görmüş ve gece yola çıkmıştı. Sonradan Denis'in kuzeyinde battığını duyduk. Söylendiğine göre haritada belirtilmeyen bir mercan kayalığına bindirmiş...

Kazadan kurtulanlar oldu mu? diye sordu

Jan Stuck.

Galiba, dedi ingiliz. Ama çok değil. Seyşellilerin söylediğine göre gemi hemen batmış. Denis'in civarında aniden derinleşen yüzlerce metrelik kuyular var.

Zavallılar! dedi Juliana. İnanılır gibi değil. Oysa gemiler çok sağlamdır...

Jan Stuck başını salladı.

Mercan kayalıkları çeliği kâğıt gibi yırtar. Seyşelliler gemiden SOS almışlar, ama denize açılammışlar. Fırtınalı bir havaymış. Zaten kırık dökük bir kurtarma tekneleri var. Biraz dalga olsa, denize çıkmazlar...

Seyşel takımadaları, Hint Okyanusu'nun ortasında, Ekvatorun dört derece altında, Hindistana 2600, Afrika'ya 2000 kilometre uzaklıkta doksan iki adadan oluşan ve yılın her günü güneşli bir cennettir.

Peki, gemicilerin elinde harita yok mu? Dedi Jane.

Kocası başını salladı.

Takımada haritaları yaklaşık bir biçimde yapılmıştır. Çünkü mercan resifleri nedeniyle sualtı biçimi devamlı değişir.

Aquabelle, şimdi Beauvallon körfezine giriyordu.

Jan Stuck yerinden kalkarak arka güverteye, cesede bir göz atmaya gitti. Rıhtıma girmeden önce üstünü kapaması gerekiyordu. Görüntüsü bakanlara sinir krizleri geçirtebilirdi.

Kokuyu duymamaya çalışarak cesede yaklaştı. Üzerine örtü örteceği sırada bir şey dikkatini çekti. Eğildi adamın sağ ve sol ellerini tutarak inceledi. Sonra, örtüyü örtüp kendini arkadaki koltuğa attı.

Arkadan karısının sesi duyuldu.

Jan, içeri gelmiyor musun?

Geliyorum, dedi Hollandalı. Yerinden kalkıp merdivene doğru yürüdü.

Gördüğü şey, gözlerinin önünden gitmiyordu.

Cesedin el parmaklarında tek bir tırnak yoktu.

En vahşi köpekbalıkları ve en aç martılar bile buldukları cesetlerin tırnaklarını sökmezdi...

Hindistancevizi ağacına asılı bir lamba, Fisherman's Cove'un çimenliğini aydınlatıyordu. Malko bungalovunun kapısını yavaşça kapadı ve kumsala inen yoldan aşağı doğru yürümeye başladı.

Çevredeki bungalovların hiçbirinde ışık yoktu. Fisherman's Cove'un müşterileri erken yatıyordu. Hava ılık, ay yusuvarlaktı. Burada, Beauvallon kumsalının güney ucunda kurulu olan Fisherman's, adanın en lüks ve en güzel moteliydi.

Malko'nun üzerinde sadece mayosu vardı. Kumsala inince sağa döndü ve ilerde ışıkları görünen Coral Sands ve Beauvallon Hotel'e doğru ilerledi.

Yüz metre sonra, plaja inen küçük dereye yaklaştığında, çalıların dibinde sevişen bir çift farketti. Romantik, ama konfordan yoksun bir birleşmeydi bu.

Beauvallon Hotel'in ışıkları bir kilometre uzaktaydı. Malko ayaklarını suya sokarak yürümeye devam etti. Elli metre sonra, sağ taraftaki hindistancevizi ağaçlarının arasından bir karaltı çıktı ve ona doğru yaklaştı. O da mayoluydu. Kırk yaşlarında, kısa saçlı, gözlüklü bir tipti. Malko ona doğru döndü:

Bay Troy?

Adam elini uzatarak gülümsedi.

Bana Willard diyebilirsiniz. Geciktiğim için özür dilerim.

Önemi yok, dedi Malko. Hava nefis. Misere'den gelmek zor olmalı...

CIA'nın Mahe sorumlusu Willard Troy, adanın öteki kıyısında Misere yolu üzerinde nefis bir villada oturuyordu. Troy'un paravan olarak kullanılan resmi görevi, villasının yakınındaki ABD dinleme üssünde çalışan diğer 120 Amerikalı gibi sivil uzmanlıktı. İki adam kumsaldan uzaklaşarak yürüdüler.

Bu sabah sizi telefonla aramam umarım sorun çıkarmaz, dedi Malko.

Yok, canım, dedi Troy. Buradakilerin telefon dinleme olayından haberleri bile yok. Ama Tanzanyalılar sayesinde bunu da yakında öğrenirler...

Malko Seyşeller'e Air France'ın 747'siyle o sabah gelmişti. Görevinin ne olduğu hakkında tam olarak da bir şey bilmiyordu. CIA'nın Viyana şubesi eline uçak biletini tutuşturarak kendisine ihtiyaçları olduğunu söylemiş ve Mahe'de Troy ile buluşmasını belirtmişti.

Konu hakkında üstünkörü bir şeyler söylediler, ama yine de bir şey biliyorum sayılmaz dedi

Malko.

Aslında bizim de pek bir şey bildiğimiz yok, dedi Amerikalı. Olay şu: 30 Ekimi 1 Kasıma bağlayan gece Liberya bandıralı Laconia adlı bir şilep Mahe’de demirledi. Güney Afrika’da Durban’dan gelip israil’de Eliath’a gidiyordu. Victoria’ya sekizde girdi ve altı saat kalıp kısa bir tamirattan sonra hareket etti... O gece hayli kuvvetli bir rüzgâr vardı. Laconia kuzeye yöneldi ve Denis’in kuzeyinde birkaç dakikada battı. Seyşelliler geminin SOS’unu almışlar, ama denize açılamadılar. Ertesi gün çevrede araştırma yapıldı ve sadece bir kişi bulundu. O da yaralıydı. O bölge köpekbalıklarıyla doludur...

Geminin büyüklüğü neydi?

14.000 tonluk bir şilepti.

Sessizce yürüdüler. Malko bir anda sulara gömülen denizcileri düşündü. Zaten onu buraya getiren de bu kazaydı. Bu nedenle kendisine güzel bir paravana bulunmuştu: Kazayı araştırmaya gelen Freight Carrier Insurance’ın sigorta müfettişi.

Peki, bu küçücük geminin taşıdığı mal nasıl oluyor da, üç milyon yedi yüz bin dolara sigorta ediliyor?

Malko yolda Laconia ile ilgili dosyayı okumuştı. Willard Troy çevresine bir göz attıktan sonra cevap verdi:

“Şirket” Laconia’yi hareketinden beri izliyordu. Ambarlarında 200 ton uranyum oksit vardı. Mal Güney Afrika’dan yüklenmiş ve gizlice yola çıkarılmıştı. Malın gittiği yer ise, israillilerin Neguev’deki Dimona fabrikasıydı... Bu hikâyenin önemini belirtmek için size şu kadarını söyleyeyim: 200 ton uranyum oksitle Hiroşima’ya atılan büyüklükte 30 atom bombası yapılır...

Willard Troy etrafına bakındıktan sonra devam etti:

Dimona fabrikası tekstil ürünleri işler gibi görünür, ama aslında nükleer ürünler üretmeye yöneliktir, israilliler nükleer silahsızlanma anlaşmasını imzalamadıkları için bu konuda ne halt yediklerini tam olarak bilen yok... Laconia’nın taşıdığı mal ise, israillilerin atom bombası imal etmek için ihtiyaç duydukları, son malzemeydi... Bu uranyum oksit nakli bize gizlice duyuruldu. Tabii, eski hükümet başkanı tarafından. Yenisinin bize hiç aldırdığı yok. Şimdi esasa gelelim... Laconia’nın batmış olması bize bir fırsat tanıyor: Uranyum oksidi ele geçirme fırsatını...

Malko düşünceli bir tavırla ufka baktı.

Freight Carrier Insurance’ın raporuna göre, Laconia yüzlerce metre derinlikteymiş...

Doğru, dedi Troy, onu bulmak kolay değil, ama elimizde bazı ipuçları var...

Mesela ne? Önce kazadan kurtulan kişi. Elindeki pasaportta adı Dan Glowitz olarak belirtilmiş. Kazadan üç gün sonra Mahe hastanesinden taburcu oldu. Paris’e oradan da israil’e gideceği biliniyordu. Fakat adam Air France’ın hiçbir uçuşunda yok. israilliler de adamı hiç görmediklerini

söylüyorlar... Yani, adam kayboldu. Diğer taraftan, dört gün önce bir Hollandalı, Dan Glowitz olabilecek bir ceset buldu. Balık avında oltasına takılmış. Hollandalının israil haber alma örgütü Mossad'ın Mahe'deki adamı olduğunu biliyoruz...

Niye Dan Glowitz “olabilecek” bir ceset dediniz?

Çünkü Seyşelliler onu hemen gömdüler. Cesede işkence edildiği belliydi. Bütün tırnakları sökülmiş. Dan Glowitz eski bir Yahudi. Kolunda Nazilerin vurduğu numara bulunuyordu. Zaten Mossad ajanı Hollandalının bu kadar yakından ilgilenmesinin bir sebebi de bu.

Niye daha önce ilgilenmemiş?

Laconia battığında, Mossad ajanı Nairobi'deydi. Buraya döndüğünde ise, adam hastaneden taburcu edilmişti.

Malko düşünüyordu. Amerikalıya dönerek:

Bu konu hakkında siz ne düşünüyorsunuz? Diye sordu.

Benimki sadece bir varsayım. Zaten Washington'a gönderdiğim raporda da bunu belirttim... Laconianın batışı bazı gizli servislerin dikkatini çekiyor. Mesela Iraklılar. Onlar da ellerinde birkaç ton uranyum oksit olsun istiyorlar. Bu zamanda böyle bir mal bulmak hiç de kolay değil. Bu nedenle buraya gelip Laconianın gerçekten 700 metre derinlikte yatıp yatmadığını araştırmak istiyorlar...

Anlıyorum, dedi Malko.

Bu varsayımı güçlendirecek bazı belirtiler var. Mesela Coral Sands'de çok iyi tanıdığımız bir Iraklı kalıyor. Irak gizli servisinin iki numaralı adamı Raşit Münir. Kendisini kolaylıkla tanırırsınız. Ömer Şerifin ikiz kardeşi gibi. Kadınların çok ilgisini çekiyor...

Peki, Iraklılar bu kokuyu nasıl almışlar?

Tam olarak bilmiyorum, dedi Amerikalı. Ama buradaki Tanzanyalılar aracılığıyla duymuş olabilirler. Biliyorsunuz Tanzanyalılar kendilerine Çekoslovak silahları veren Iraklıları pek tutarlar.

Her şey akla yakındı, ama Malko'nun dikkatini çeken bir şey vardı.

Laconia yedi yüz metre derinlikteyse, malı oradan kimse çıkaramaz ki!

Çok doğru, dedi Amerikalı. Ama bir sorun var: Laconia gerçekten yedi yüz metre derinlikte mi acaba?

Ne demek oluyor bu?

Geminin nasıl battığını bilen kimse yok. Tam olarak nerede battığını da... Sualtı uçurumlarından birine de düşmüş olabilir, bir mercan kayalığına takılmış da... Bütün mesele, önce gemiyi bulmak...

Sonra?

Sonrası Diego Garcia'daki deniz üssümüze kalmış bir şey. Gerisini onlar halledecek.

Peki, gerekli araştırmayı da neden onlar yapmıyor?

Çünkü Laconia Seyşel karasularında battı ve ABD hükümeti Seyşellilerle iyi geçinmek istiyor. Onları kızdırırsak “uydu dinleme üssümüzü kapatıverirler...”

Burada güvendiğiniz muhbirleriniz var mı?

Bir tek, dedi Amerikalı. Adı Mark. Seyşellidir. Onu tanıdığımda “özürlü çocuklar” okulunda çalışıyordu. Torpil kullanıp bir hastaneye aldırıldım. Şimdi hastanede yarım gün çalışıp para karşılığı turist kadınlarla yatıyor. Buradaki yeni hükümeti pek sevmez...

Onunla ne zaman görüşebilirim?

Sizi yarın bekliyor. Kendi evinde. Victoria'da Beauvallon yolu üzerinde oturur. Yola dikey bir patika göreceksiniz. Yol ayrımında bir tabela vardır: “SSCB Elçisinin Malikânesi”. Çevresinde de birkaç kulübe bulunur. Mark'ınki anayola en yakın olanıdır. Turistlerle haşır neşir olduğundan buluşmanız dikkat çekmez. Saat üçten sonra gidin.

Teknesi var mı? Diye sordu Malko.

Yok, dedi Amerikalı. Ama bu konuda yardımcı olacak birini tanıyorum. Üçkâğıtçı bir “beyaz”. Yat Kulüp'e gidip Koala'yı sorun. Büyük sürat teknesidir. Kaptanının adı Brownie. Avusturyalı bir deli. Kaçıkçı, maceracı bir tip. Üç ay önce Madagaskar'dan ajanımızı kaçırdı, iyi para verirsiniz hizmet eder. Hint Okyanusu'nu avucunun içi gibi bilir. Yanında da çok güzel bir yavru var...

Peki, adada nasıl dolaşabilirim?

Yarın sabah Victoria'dan taksi tutun, dedi Troy. Pirate's Arms'ın tam karşısında kırmızı bir Mini Moke göreceksiniz. Plakası 6555. Burada turistlerin kiraladıkları arabalardandır, ama içinde müthiş bir Cooper S motoru bulunur. Anahtarlar ön koltuğun altındadır...

Teşekkür ederim, dedi Malko. Brownie'ye tarafınızdan geldiğimi söyleyeyim mi?

Söyleyin, ama dikkatli ve temkinli olun. Brownie soru sormayacaktır. Yarın akşam bana bir telefon edin. Evde yoksam hastanedeyimdir...

Tanrı korusun! Dedi Malko. Kazadan kurtulan israilli eğer kaçırıldıysa, adada bu olaya karışan suç ortaklarının bulunması gerekmez mi? Ha, aklıma gelmişken sorayım, burada durum nedir? Mesela sıkı bir biçimde izlenir misiniz?

Eh, oldukça sayılır... Hükümet çok duyarlıdır. Herkesten kuşkulandır.

Muhelif yok mudur?

Bir kişi vardı. Ahmet Abi adında biri. O da hiçbir iz bırakmadan yok oldu. Halkta yeni rejime karşı bir hoşnutsuzluk var. Hükümet yollarda ve araba içlerinde bira içmeyi yasakladı.

Peki, gemi kazasından sonraki durum nedir?

Hükümet güçlerinin buna pek aldıldıkları yok gibi. Onların derdi ingilizlerdir. Hükümet başkanlığına Jimmy Mancham'ı getirmelerinden korkuyorlar ve bu nedenle de bütün ingilizleri izliyorlar...

Deminki sorumu tekrarlayacağım... israillinin kaybolmasında yerel suç ortakları var mı sizce?

Emin değilim, ama olabilir.

Malko Amerikalının elini sıktı.

Yarın telef onlaşıyoruz.

Malko adamın uzaklaşmasını seyretti, sonra dönüp motelinin yolunu tuttu. Bu cennet yerde bir tehlikenin varlığını düşünmek için insanın büyük bir hayal gücüne sahip olması gerekirdi. Ama tehlike vardı işte! Elinde olmadan birkaç kez arkasına dönerek çevresini kontrol etti. Kumsal boştu.

Birden, kendini yapayalnız hissetti.

Terasta çimenliğe karşı kahvaltısını yapan Malko, kahvesini bırakıp dizlerinin üzerindeki dosyayı karıştırmaya başladı.

Kaybolan şilep Laconia ile ilgili her şey bu dosyadaydı. “Freight Carrier Insurance” adlı sigorta şirketinin müfettişi olarak görünen Malko’nun kaza sigortasını ödemesi için şilebin batış nedenlerini kesinlikle saptaması gerekiyordu. CIA’nin böyle bir paravana uydurması gerçekten alkışlanacak bir şeydi. Bu görev ona kimsenin kalkıp soru sormayacağı bir serbestlik sağlıyordu... Yine de işini bir an önce bitirmesi gerekiyordu. Dosyayı açtı ve maşaya serdiği Seyşel takımadalarının haritasına baktı. Kuzeyde bir bölgeye, geminin battığı varsayılan bir noktaya kırmızı kalemle çarpı işareti konmuştu.

55°41’ doğu boylamı.

3° 4 5’ güney enlemi.

Geminin battığı yaklaşık nokta buydu. Bu nokta, geminin SOS verdiği saat ve 13,5 millik hızı göz önüne alınarak hesaplanmıştı.

Fakat yine de Laconianın batış noktası yalnızca bir varsayımdı. Tekne işaretli noktayı merkez alan 30 mil yarıçaplı bir daire içinde, herhangi bir yerde bulunabilirdi. Bu da, taranması gereken dünya kadar bir alan demekti. Eğer yüzlerce metre derine inmişse, gemiye ulaşmak uzun zamana ve çok paraya malolacak demekti.

Malko bir gıcırta duyarak başını çevirdi. Yan odanın balkon kapısı açılmıştı. Esmer uzun boylu bir dilber balkona çıkarak şezlonguna uzandı. Üzerinde küçücük bir bikini vardı. Mayosunun üstünü

çıkardı ve göğüslerine güneş yağı sürmeye başladı. Parmakları karnının üzerinde dolaşırken başını çevirdi ve Malko'yu farkederek gülümsedi. Sonra güzel bir İngilizceyle:

Günaydın! Dedi. Güzel bir hava, değil mi?

Gerçekten öyle, dedi Malko.

Kadın yağlanmasını bitirdikten sonra göğüslerini çıkararak gerindi. Malko elindeki dosyayı denize atmamak için kendini zor zapt ediyordu. Ama görev her şeyden daha kutsaldı. Yerinden kalktı. Odasına girmek üzereyken, genç kadının sesini duydu.

Biraz çayınız var mı? Kahvaltı istedim, ama sanırım geç kaldım...

Malko böyle bir dilber için olmasa da yaratırdı. Tepsisinde duran çaydanlığı alarak genç kadına uzattı,

Buyrun çayınızı.

Oh, ne kadar nazıksınız! Çay içmedim mi, kendime gelemem.

Göğüslerini titreterek Malko'ya yaklaştı ve kolunu uzattı. Kadın güzelliğinden emin bir hava içindeydi. Çayı alıp fincana boşalttıktan sonra koltuğa oturdu.

Adım Irja Inari, dedi. Finlandalıyım.

Ben de Malko Linge. Avusturyalıyım.

Genç kadın gözlüğünü çıkardı. Yüzünde on sekiz yaşındaki bir kadının tazeliği vardı, ama en azından otuz olmalıydı. Sesi, kendinden emin hareketleri bunu gösteriyordu. Vücudundan tahrik edici bir çekicilik yayılıyordu.

Başka bir şey ister misiniz? Dedi Malko.

Hayır, teşekkür ederim...

Malko genç kadını tepeden tırnağa süzdü.

Sizi bekleyen biri var mı?

Hayır, yok! Dedi genç kadın. Yalnızım... Londra'daki Sunday Times'a Seyşeller hakkında bir yazı dizisi hazırlamaya geldim. İçinde her şey olacak: Siyaset, folklor, turizm, ekonomi... Burada randevu almak çok zor. İnsanları son derece tembel. İşin kötüsü, bütün bu işleri birkaç gün içinde bitirmem gerek...

Anlıyorum, dedi Malko. Ben de iş için geldim buraya.

Genç kadına Laconianın batışını anlattı.

Finlandiyalı heyecanla bir çığlık attı.

Çok ilginç bir işiniz var. Gemiye aramaya çıktığınızda beni de götürür müsünüz? Güzel bir röportaj olur... Böylece bir süre daha kalmış olurum burada...

Malko düşünüyordu. Böyle bir Finli dilberle niye gününü gün edemeyecekti!

İrja İnari bir iç çekti.

Bu güzel havada insanın çalışmak zorunda olması ne kadar kötü... İş her şeyi engelliyor...

Akşamları da çalışmıyorsunuz ya, dedi Malko. Akşam yemeğinde beraber olalım mı? İyi fikir, dedi genç kadın, ama akşama serbest olup olmayacağımı henüz bilmiyorum... Görmem gereken bir yığın insan var... Beni saat altıya doğru bir arar mısınız?

Elbette, dedi Malko. Umarım, işiniz olmaz.

Kadın arkasını döndü ve kalçalarını sallayarak yürüdü. Malko kafasındaki kötü düşünceleri kovarak odasına girdi, giyinmeye başladı. Her şeyden önce altına bir araba çekmesi gerekiyordu.

Park yerine gittiğinde, Finli dilberin bir Mini Moke ile hareket ettiğini gördü.

Malko frene bastı, ama yine de araba kavşağı geçti, Cooper S gerçekten fişek gibi bir arabaydı. Victoria'yı Beauvallon'a bağlayan virajlı yolda bundan iyisi can sağlığıydı. Sovyet elçisinin malikânesini belirten tabela, tahta üzerine yağlı boyayla elle yazılmış bir rezaletti.

Malko anayola dik olan patikaya girdikten bir süre sonra, arabayı sac damlı bir kulübenin önünde park etti ve aşağı indi. Kıvrıkcık saçlı Seyşelli bir genç ona doğru koştu.

Mark? dedi Malko.

Genç başını salladı, ilerdeki kulübelerden birinin kapısı önünde beliren bir kadın ona baktı. Malko'nun bakışlarıyla karşılaşınca geriledi. Kıvrıkcık saçlı genç:

Aradığınız benim, dedi. Bay Troy'un arkadaşı mısınız?

Evet, dedi Malko.

Genç adam sıkıntılı bir şekilde çevresine bakındı.

Burada kalmayalım. Görülebiliriz. Arabanıza binip yola çıkalım. Beni Victoria'ya bırakırsınız.

Birlikte arabaya bindiler.

Yola çıktıklarında, Malko sırf konuşmuş olmak için:

Burada mı oturuyorsunuz? dedi.

Evet. O mavi kulübede. Mahe'ye geleli çok oldu mu?

Bir gün oluyor.

Fazla bir şey öğrenmiş sayılmazsınız öyleyse.

Doğru. Bu konuda size güveniyorum. Mark koltuğuna yaslandı.

Ben fazla bir şey bilmem, dedi sertçe. Bence çok şey bilen kişilerle tanışmaksınız.

Nasıl yani? Bay Troy bana yalnız sizden söz etti.

Yo, hayır... Ben bir şey bilmem... Malko hayal kırıklığına uğramıştı. Ama bir şeyler öğrenmesi de şarttı.

Denizde bulunan ceset hakkında bir şey bilmiyor musunuz? Bunun Laconia'den kurtulan ve hastanede tedavi edilen kişi olduğunu söylüyorlar. Adam kaçırılmış olmalı. Siz hastanede çalışıyorsunuz, bundan haberiniz olmalı.

Benim bu olaydan haberim yok, dedi genç adam. Hasta hastaneden çıktı ve uçağa binip gitti. Bildiğim bu.

Adam bunları öyle emin bir biçimde söylemişti ki, Malko ısrar etmedi. Başka bir yol denemeliydi.

CID(Cinayet masası ve siyasi şube görevlerini bir arada yürüten polis örgütü)'de dostlarınız olmalı. Laconia olayıyla ilgilenen yabancı ajanların varlığından söz edildiğini hiç duymadınız mı?

Yabancı ajanlar mı? Ülkemizde yabancı ajan yoktur...

Adamın cevabı karşısında Malko iyice şaşırdı. Bu durumda bilgi toplamak için fal açması gerekecekti.

Şehir merkezine girdiklerinde, Mark gülerek ona döndü.

Sizin Laconianın nerede bulunduğunu bildiğinizi sanıyordum, dedi.

Malko ona bir göz attı.

Nerede olduğunu bilseydim, geminin yükünü bir şilebe yüklemiş ve Amerika'nın yolunu tutmuş olurum şimdi, cevabını verdi.

Öyle ya! dedi Seyşelli.

Size bir yer soracağım: Yat Kulüp nerededir?

Şu tarafta, dedi Mark. Postanenin ve Pirate's Arms'ın önünden geçip sağa, Badamier Caddesi'ne döneceksiniz.

Teşekkür ederim. Sizi nereye bırakayım?

Mark saatine baktı.

Postanenin önünde inirim.

Postane, eski rıhtıma inen geniş yolun üzerinde, son derece modern bir binaydı.

Malko binayı incelerken birden^aşırdı.

O da ne? Neden damında Rus bayrağı dalgalanıyor?

Mark gülümsedi.

Orası Rus elçiliğidir. Kendilerine henüz yer bulamadıkları için postane binasından yararlanıyorlar.

Seyşelli kendini arabadan dışarı attı.

Beni görmek isterseniz, bu akşam Bubble Club'den öğrenebilirsiniz.

Genç adam uzaklaşırken, Malko da hareket etti. Uç dakika sonra Yat Kulüp'ün parkına giriyordu.

Arabadan inip birkaç teknenin bulunduğu küçük rıhtıma bir göz attı.

Malko kulüp binasına doğru ilerleyerek ilk rastladığı garsonu yakaladı.

Brownie'nin teknesi Koala hangisi biliyor musunuz?

Eski rıhtımdadır, itfaiyecilerin kıışlası yanında.

Malko tekrar arabasına atladı ve geldiği yönden geri döndü.

Gözüne çarpan ilk şey, son derece dolgun ve yuvarlak bir kalça oldu. Genç kadın bir sürat teknesinin arka güvertesinde güneşleniyordu.

Teknenin arka kısmında siyahla yazılmış iri harfler vardı: Koala, Sidney.

Güvertede kadından başkası yoktu.

Malko yaklaştı:

Affedersiniz bayan, ben Brownie'yi arıyorum. Kendisi burada mı?

Genç kadın hızla döndü. Göğüsleri de en az kalçaları kadar muhteşemdi. Umursamaz bir tavırla Malko'yu süzdü.

Öğle uykusuna yattı, dedi. Onunla konuşmak mı istiyordunuz?

Evet. Tekneyi kiraladığımı duydum da...

Doğru duymuşsunuz, dedi kızıl dilber. Ama bunu onunla konuşacaksınız...

Koala baştan ve kıçtan rıhtıma halatlarla bağlanmıştı. Malko dar iskeleden tekneye çıktı. Tentenin altında resimli roman okuyan bir sakallı vardı.

Malko yaklaştı.

Brownie Cassan mı?

Sakallı doğruldu.

Evet, benim.

Boyu Malko'dan kısa olmasına rağmen, omuzları çok genişti.

Sizinki gibi bir tekne kiralamak istiyorum, dedi Malko. Bana sizi tavsiye ettiler. Daha doğrusu Bay Troy etti. Kendisi bir dostumun dostu olur. Onun adına sanırım Madagaskar' dan birini getirmişsiniz.

Adamın gözleri bir anda aydınlandı. Saçlarını karıştırarak esnedi.

Evet, dedi. Tuhaf bir yolculuktu ö... Pis zenciler beni temizlemeye çalıştılar. Rezil bir yerdi. Tonlarla altın verseler bir daha oraya ayak basmam.

Malko adamın fiyatını artırmak için böyle konuştuğunu sezdi. Bir avuç dolara aynı işi gözü kapalı yapmaya dünden razı bir hali vardı.

Benim sizden istediğim çok daha kolay bir şey, dedi Malko.

Brownie ayağına terliklerini geçirdi ve ayağa kalktı.

Gelin, Yat Kulüp'te bir bira içelim.

Tekneden inip arabaya yürüdüler.

Hareket ettiklerinde, Avusturyalı Malko'ya döndü.

Büyük balık avına mı çıkmak istiyorsunuz? diye sordu.

Malko gülümsedi.

Öyle de denebilir. Ben çok büyük bir balık arıyorum. Buraya bir sigorta şirketinin temsilcisi olarak geldim ve Laconianın esrarını aydınlatmak zorundayım. Ancak bu sayede kaza sigortası ödeyebiliriz. Bu olayı duydunuz mu?

Brownie sakalını kaşıyarak:

Elbette, dedi. Denis'in kuzeyinde dibi boylamış. ilk kez olmuyor bu. Uç ay önce de bir Kuzey Kore gemisi batmıştı oralarda. Çevreyi bilmeyenlerin gece yolculuk yapması çok tehlikelidir burada. Her an karşınıza haritada işaretlenmemiş bir mercan kayası çıkıverir. Her yan bunlarla dolu. Ben kendi haritama özellikle işaretlerim bunları. Buna rağmen, altı ay önce uskurlarımdan birini kırdım... Peki, sizin derdiniz nedir? Gemi battı ve her şey bitti...

Eğer mercan kayasına çarptıysa fazla derinde batmamış demektir, dedi Malko. Taşıdığı mal çok yüksek bir fiyata sigortalanmıştı. Eğer mah ele geçirirsek mali açıdan büyük bir kârımız olur.

Avustralyalı başını salladı.

Bence sizin Laconia'nız en az dört, beş yüz metre dipte. Buralarda derinlik üç bin metreye kadar iner.

Malko adamı cesaretlendirmek için hafifçe güldü.

Gördüğüm kadarıyla bu bölgeyi çok iyi tanıyorsunuz. Bu durumda gemiyi aramamız bize ancak yarar sağlar. Çünkü geminin yükünü bulursak çok büyük bir prim alacaksınız. Aşağı yukarı yüz binlerce dolar...

Avustralyalının gözleri iskenderiye Feneri gibi ışıldadı. Malko'ya bir göz atarak:

Ben define avcısı değilim, dedi. Sadece tekne kiralарım. Yakıt çok pahalı. Geziye çıkarsak bu size çok pahalıya mal olur.

Malko güven verici bir gülümseyişle cevap verdi:

Araştırmalar için harcayacağım çok geniş bir bütçem var. Teknenizin günlük kirası ne kadar? iki yüz papel, dedi Brownie. Yiyecek ve yakıt masrafı size ait. Teknenin 900 millik bir menzili vardır. Yakıt depoları 600 galonluktur. iyi havada 11 mil hız yapar. Zorlarsam 18 mile kadar çıkar, iki kamara ve duş bulunur. Yemekleri kız arkadaşım Rhonda yapar...

Güzel, dedi Malko. Teknenizi bir haftalığına kiralıyorum. Toplam kira bedeline 1200 dolar diyelim mi?

Brownie yalancıkıtan tereddüt eder gibi yaptı, sonra:

Pekâlâ, öyle olsun! dedi. Depozito verecek misiniz?

Yüz dolar veririm. Yarın sabah hareket edeceğiz. Hazır olabilir misiniz?

Avustralyalı suratını ekşitti.

Öbür gün daha uygun. Sualtı araştırma cihazını kontrol ettirmeliyim. Araştırmanız için size çok gerekecek. Kaç kişi olacaksınız? Belki iki, dedi Malko. Koala'yı dolaşabilir miyim? Cebinden bir tomar para çıkarıp arasından yüz dolar ayırdı ve adama uzattı.

Brownie parayı hemen cebine attı, sonra Malko'ya bakarak:

Teknedeki malı bulmanız bir hayal, dedi. Laconia'nın nerede battığını bile bilmiyoruz. Zaten, bilen kimse de yok ya!

Bulamazsak tatil yapmış olurum, dedi Malko.

Tekrar arabaya binip eski rıhtımın yolunu tuttular.

Malko güverteye çıkarak kamaraları gözden geçirdi. Sonra salona geçti. Masanın üzerinde bir harita yayılıydı.

Bu haritayı mı kullanırsınız? diye sordu

Malko.

Evet, dedi denizci. Açık denizde yerimizi saptayacak birkaç nirengi noktam vardır, o kadar. Öbür gün sizi bur ada bekliyorum. Anlaştık mı?

Geleceğim, dedi Malko... Sahi, aklıma gelmişken sorayım, balıkadam takımınız var mı?

Evet, dedi Brownie. Dört tüp ve iki takım var. Öbür gün saat sekizde bekliyorum.

Anlaştık, dedi Malko.

Malko arabasına doğru ilerlerken düşünüyordu. Laconia'yi bulmasına yardım edecek biri varsa, o da Brownie idi, ama bu da ona küçük bir servete mal olacaktı...

Altındaki araba yarış arabasından farksızdı. Motoru son derece güçlüydü. Adanın dar yolları için bundan iyisi bulunamazdı. Emniyet müdürlüğünün önünden geçip hızlandı. Yol kavşağında bir turist otobüsünü sıyrarak solladı ve virajlarda hiç hız kesmeden, sadece vites küçülterek dönmeye devam etti. Tam bu sırada ön cama çarpan bir şey camı paramparça etti.

Malko frene basarak arabayı yol kenarında güçlkle durdurdu. Başını çevirip arkaya baktı. Koltukta bir delik vardı. Kalbinin bir anda delice çarptığını hissetti.

Camı kıran nesne taş parçası değil bir kurşundu ve açığa bakılırsa, tepeden bir yerden ateş edilmişti.

Altındaki arabanın ani duruş ve kalkışları olmasa, ölmüştü şimdi.

Arabayı tekrar çalıştırdı ve hareket etti. Kullanılan silah dürbünlü bir tüfek olmalıydı.

Artık gözünü dört açmalıydı. Şu andan itibaren ölümle karşı karşıyaydı ve işin kötüsü, tehlikenin nereden geleceğini bilmiyordu.

Uşak Malko'yu kapıda bir süre beklettikten sonra geri döndü.

Beyefendi sizi bekliyor.

Malko klima cihazlı loş bir odaya girdi, içerde yeşil bir lamba yanıyordu. Willard Troy bir divana uzanmıştı.

Kusura bakmayın, dedi Malko'ya. Ancak böyle dinlenebiliyorum... Neler oldu?

Malko divanın yanına oturdu.

Çok ilginç şeyler, dedi Malko. Sigorta müfettişliğini yutmayanlar var.

Beauvallon yolundaki saldırıyı anlattı. Willard Troy dikkatle onu dinliyordu. Zaman zaman gözlerinin dışarı uğradığı oluyordu. Alnındaki terleri sildi.

Bu konuda ne düşünüyorsunuz? diye sordu SAS'a. Mark size yardımcı olabildi mi?

Pek olamadı... O kısa boylu, çocuk görünümlü gençten hiçbir şey öğrenemedim.

Willard Troy'un yüz ifadesi aniden değişti.

Kısa boylu mu dediniz? Ama Mark en az 1.80 boyundadır... iki adam aynı şeyi düşünerek bir süre birbirlerine baktılar.

Vay canına! diye fısıldadı Troy... Gerçek Mark'ı kesin bulabileceğimiz tek yer hastane. Her gün orada üç buçuğa kadar çalışır.

Yarın giderim, dedi Malko. Umarım, bu arada başka bir aksilik olmaz...

Bir yabancının CIA şefi Troy'un muhbirliğini yapan birinin yerini alması, hiç de hayra alamet değildi... Belki de belirtilen mavi kulübe Mark'ın değildi...

Dilerim olmaz, diye tekrarladı Troy. Mark'ın yerini alanın kim olduğunu ve bu randevuyu nasıl haber aldıklarını bilmek isterdim...

Malko saatine baktı: Altı buçuk. Fishermans'a dönüp güzel Finlandiyalıyla yemek yemeğe vakti vardı henüz. Birden, aklına küçük bir ayrıntı geldi.

Sahi, silah olarak bana ne verebilirsiniz?

Teknik servise teleks çekip sizin için "temiz" bir şey istedim, ama henüz bir cevap gelmedi. Burada kendi şahsi silahım var. 60 model küçük bir 38'lik Smith Wesson...

Malko elini uzattı.

Onu bana verin. Teknik servisin keyfini bekleyecek olursak, bana bir de tabut gerekecek...

Ama bu bir Amerikan silahı, diye karşı çıktı Troy. Üstünde de servis numarası var...

Teknik servise teleks çekme işini önceden düşünseydiniz, dedi Malko. Silahsız hiçbir şey yapmam, ilk uçağa atlar ve geri dönerim. Sizden istediğim alt tarafı bir tabanca, uçaksavar füzesi değil...

Amerikalı daha fazla karşı çıkmadı.

Orada, çekmecede! dedi.

Malko çekmeceyi açtı ve silahı buldu. Yanında elli mermilik bir kutu vardı.

Dilerim, kullanmak zorunda kalmam, dedi Amerikalıya. Teknik servis “temiz” bir silah gönderdiğinde iade ederim. Yarın, hastaneden sonra buraya uğrarım, tamam mı?

Tamam, dedi Troy. içki isterseniz alın. Ben içemiyorum...

Malko raftaki şişelere baktı: Dom Perignon, Moet et Chandon, Don Ruinart, JB viski, Martini Bianco, konyaklar, vs...

Güzel Finliyi baştan çıkarma konusunu hatırlayınca Dom Perignon ile bir şişe Gaston de Lagrange konyak aldı ve odadan çıkıp evi ter ketti.

Arabaya bindiğinde silahı kontrol ettikten soma koltuğun altına gizledi. Hareket ederek yola çıktı. Bu kez peşinde kimse yoktu. Aşağıda, Victoria körfezinde ışıkları yanan birkaç şilep vardı. Kafasından güzel Finlinin nasıl bir elbise giymiş olabileceğini geçirdi. Ona zaman ayırması belki hataydı, ama günün yirmi dört saati de casusçuluk oynayamazdı.

Genç kadın soluk kesecek kadar güzeldi.

Malko üzerindeki dar uzun beyaz giysiyi hayranlıkla inceledi. Çıplak olsa, vücut hatları bu kadar belirgin görünmezdi. Yanlarındaki masada oturan yaşlı bey, Irja’ya bakmaktan kahvesini sigarasıyla karıştırır olmuştu.

Irja Malko’ya dönerek gülümsedi.

Burası ne hoş bir yermiş!

Lokantanın dip tarafında bir gitarist yumuşak parçalar çalıyordu.

Gününüz iyi geçti mi? diye sordu Finli.

Harikaydı! dedi Malko. Batan şilebi’ aramak için bir tekne kiraladım. Eğer isterseniz siz de bana katılabilirsiniz...

Genç kadın derin bir iç çekti.

Ah bilmem ki!

Neden?

Malum, röportaj meselesi.

Malko genç kadının kaçamak bir bakışla saatini kontrol ettiğini farkettili.

Ne o, aceleniz mi var?

Hayır, ama erken kalkıyorum. Erken kalkmak için de erken yatmak gerekmez mi?

Doğru bir yorumdu, ama kiminle yatacağını belirtmemişti. Bu kişinin Malko olmayacağı ise, kesindi. Bu düşüncenin etkisi altında canı sıkılan Malko, gözlerini kadının ojeli uzun sivri tırnaklarına çevirdi.

Spor yapar mısınız?

Elbette. Niye sordunuz?

Bu tırnaklarla nasıl başarıyorsunuz?

Irja güldü.

Oh! Dikkat ediyorum, ama yine de sık sık kırılırlar...

Genç kadın zarif bir gülümsemeyle özür dilercesine ayağa kalktı. Malko parfümünü içine çeke çeke peşinden gitti. Akşam yemeği göz açıp kapayıncaya kadar geçi vermişti.

Bungalovun önüne geldiklerinde, Irja elini uzattı.

Çok teşekkür ederim, Nefis bir yemektir... Yine görüşürüz...

Malko zaman kazanmak için:

Elbiseniz çok güzel, dedi. Kimin kreasyonu?

Oh, bu Madam Grey'in bir hediyesi bana. Kendisiyle yaptığım röportajı çok beğenmişti, iyi akşamlar!

Tak!

Kapı kapanmıştı bile.

Hayal kırıklığı ve öfke karışımı bir duygu içinde bocalayan Malko anahtarını kilide soktu ve kapıyı açtı. Perdeler kapalı olduğundan içersii kapkaranlıktı. Birden, çıkarken perdeleri kapamamış olduğunu hatırladı. Temizlikçi kadın kapamış olabilir miydi? Yo, bunda bir iş vardı. Duyguları bu karanlıkta birinin ya da bir şeyin bulunduğunu bildiriyordu.

Lambayı yakıp yakmamak arasında tereddüt ediyordu. Kalp atışları hızlanmıştı. Kafası

karmakarışıkta. Tam bu sırada, karanlığın içinden İngilizce bir ses yükseldi.

Girin, Bay Linge. Ama ışığı yakmayın...

Bir erkek sesiydi bu. İngilizceyi hafif bir aksanla konuşuyordu. Malko içeri girip arkasından kapıyı kapadı ve yatağa doğru ilerledi. Karşısındaki katil olsa, onu çoktan vurmuştu. Adamı üç metre ötesinde hissediyordu, içeri nasıl girmişti ve en önemlisi ne istiyordu?

Siz beni tanımazsınız, dedi adam, ama ben sizi tanıyorum. Hiç Derviş'ten söz edildiğini duydunuz mu?

Derviş mi?

Malko'nun muhteşem belleği süratle çalışmaya başlamış, binlerce bilgiyi, sayısız adı ve simayı peş peşe taramaya başlamıştı. Derviş adı yabancı değildi, ama tam olarak çıkaramıyordu.

Adam ciddi bir ses tonuyla devam etti.

Sizinkine rakip sayılabilecek bir sigorta şirketinde çalışıyorum ben de...

Derviş!

Bu addan söz edildiğini duymuş gibiydi. O gün başka neden söz edilmişti? Filistinli teröristlerden ve... ve Mossad'dan...

Evet, Derviş bir Mossad ajanının takma adıydı. Birkaç yüksek görevli dışında kim olduğunu bilen tek kişi yoktu israil'de. Malko bu düşünceyle biraz rahatladı. Bakışlarını koltuğa kurulmuş olan karaltıya çevirdi.

Hoş geldiniz, dedi Malko. Ama sizi beklemiyordum.

Malko kafasına takılan bir soru işaretiyle tekrar huzursuzlaştı. Bu adamın bir israil ajanı olduğuna nasıl inanacaktı? Mark diye bir başkasıyla konuşmamış mıydı?

Anladığım kadarıyla adımı duymuşsunuz, dedi adam... Buna sevindim, çünkü aramızdaki ilişkileri kolaylaştıracak bu.

Malko birkaç saniye bekledikten sonra kafasını kurcalayan soruyu sordu:

Sizin Derviş olduğunuzu kim ispatlayacak? . Yanımdaki lambayı yakarsam ne olur?

Cevap hemen geldi.

Yüz hatlarımı görmeye fırsat bulamadan ölürsünüz. Şu anda üzerinize çevrili bir silah var elimde. Tetiğe basmam çok üzücü olur. Buraya düşman olarak gelmedim. Yani, şimdilik.

Niye sizinle iyi ilişkiler içinde olacaktıydık?

Çünkü çıkarlarımız birçok noktada kesişiyor. Buraya Laconia'yi bulmaya geldim. Siz de öyle. Ama yalnız değiliz. Başkaları da var ve onlar düşmanlarımız oluyor.

Malko düşünüyordu, israilli ona geçici bir iş ortaklığı teklif ediyordu.

Laconianın nerede olduğunu biliyor musunuz?

Soru Malko'yu şaşırttı. Casuslar arasında böyle doğrudan soru sorulmazdı. Adamın alışılmışın dışında bir tarzı vardı.

Hayır, dedi Malko. Ya siz?

Ben de bilmiyorum, dedi İsrailli sakın bir sesle. Ama düşmanlarımızın bilebileceğini göz önüne almamız gerek.

Malko'nun gözleri karanlığa alışmaya başlamıştı. Koltuktaki karaltıyı daha iyi seçebiliyordu.

Adam devam etti:

Birkaç gün önce denizden bir ceset çıkarıldı. Adama çok kötü işkence edilmişti. Adam Laconia'de bulunuyordu. Geminin battığı yeri açıklamış olması kesin gözükme de mümkündür...

Malko daha fazla şey öğrenmek için oyuna katıldı.

Ona kim işkence etmiş olabilir?

Raşid Münir adında biri, dedi İsrailli. Irak gizli servisinin iki numaralı adamı. Bizden SS'ler kadar nefret eder. Şu an Coral Sands Oteli'nde bulunuyor. Onu uzun zamandır tanırız. Kippur savaşında İsrailli tutsaklara işkence yapan odur. Mont Hermon'da kadınlı erkekli on bin tutsak vardı elinde. Hepsinin diri diri gözlerini oydu...

Derin bir sessizlik oldu. Malko, Mont Hermon olayını duymuştu.

Raşid gibi biri Irak dışına çıkma tehlikesini kolay kolay göze almaz. Hazır buradayken neden intikam almıyorsunuz?

Derviş Malko'nun sorusuna sinirlenmiş gibi koltuğunda kıpırdandı. intikamımızı alacağız, ama hemen değil.

Bundan daha önemli görevlerimiz var. Ayrıca, Raşid'in burada çok güçlü suç ortakları bulunuyor.

Iraklılar neden Laconianın peşinde? diye sordu Malko.

Çok safsınız, Bay Linge... Raşid, İsrail'in yok olmasını isteyenlere hizmet eden biri. Gemideki malı bunun için istiyor...

Araplar atom bombası yapacak düzeye ulaşmadılar ki! dedi Malko.

Haydi, canım, Hintliler bunu başardıysa, onlar da başarır. Ellerindeki bol parayla her istediklerini yaparlar ya da yaptırırlar. Kısacası, biz bu tehlikeyi göze almak istemiyoruz. Özellikle de görüşmeleri sürdürdüğümüz şu şualarda...

Peki, benden ne istiyorsunuz?

Laconia'yi ilk bulan siz olursanız, bunu bize söylemenizi, dedi İsraili.

Konuşma gitgide şaşırtıcı oluyordu. Dervişin bu ataklığı, İsraillilere özgü temkinli davranışla çelişki oluşturuyordu.

Gerçeği söyleyeceğimi nereden biliyorsunuz? dedi Malko. Belki şu an Laconia'nın yerini biliyor olabilirim.

Hayır, bilmiyorsunuz! dedi israili. Bilseydiniz, bugün sizi öldürmeye kalkmazlardı. Kaçırırlar ve işkenceyle bildiklerinizi öğrenmeye çalışırlardı.

Sessizlik.

İsraillilerin iyi haber topladıkları anlaşılıyordu. Malko her şeye rağmen onlarla aynı safta bulunduğu sevindi.

Benden istediğinize karşılık ne teklif edeceksiniz?

Karşılığında yanlış adım atmamanızı sağlayacak bilgiler vereceğiz. Mesela bugün buluştuğunuz kişinin adı Mark değil, Bill'dir. Beauvallon'daki Seyşel Halk Birliği Partisi başkanıdır ve yeni rejimin polisle paralel çalışan örgütünü yürütür...

Benim Mark ile buluşacağımı nasıl öğrendi?

Malko görmemesine rağmen, Derviş'in bu soruya güldüğünü hissediyordu.

Çünkü sizde muhbir olarak çalışan Mark, aynı zamanda onların ajanıdır. Karısı Claire, Raşid'in metresi olur... Mark, herkesin kullandığı zavallı ve kişiliksiz bir tiptir...

Malko şaşkın şaşkın koltuktaki karaltıya bakıyordu. Bravo doğrusu CIAye! Onu Willard Troy aracılığıyla kurdun ağzına atmışlardı! israili kendinden emin bir sesle devam etti:

Laconianın yerini bilip bilmediğini öğrenmek istiyorlar. Sizi bunu öğrendikten sonra öldüreceklerdi. Nitekim bilmediğinizi Bili aracılığıyla öğrendiler ve temizlemeye kalktılar.

Her şey anlaşılıyordu artık...

Seyşelliler niye Iraklılara yardım ediyor?

Derviş neşeden yoksun kuru bir kahkaha attı.

Seyşelliler bir karşıdevrimden korkuyorlar. Nitekim eski Başkan Mancham bir darbe girişiminde bulundu. Kendisine Suudiler yardım etmişti. Iraklılar da Seyşellilere Çekoslovak silahları temin ediyor... Bu işin organizasyonunu Bili yürütür... Sanırım, size iyi niyetimi gösterdim. Şimdi söyleyin, bana yardım edecek misiniz? Söz konusu mal haklarını koruduğunuz ülke için hiçbir şey değil, ama bizler için bu bir hayat memat meselesi. Kararınızı verin.

Malko adamın doğrulduğunu görünce kalkmak istedi, ama Derviş onu hemen engelledi.

Olduğunuz yerde kalın, Bay Linge. Dışarı çıkana kadar yerinizden kımıldamayın. Arkamdan çıkarsanız, beyninize bir kurşun yersiniz.

Malko oturdu. İsrailinin bahçeye açılan balkon kapısına yürüdüğünü gördü.

Koala ile denize açılacağınızı biliyorum, dedi çıkmadan önce. Dönüşünüzde sizinle görüşeceğiz.

Sizinle çalışmayı kabul etmezsem ne olur? dedi Malko.

Çok kötü olur, dedi israilli. Sizi saf dışı bırakmak zorunda kalırız. Bu da sağlığınıza hiç yaramayabilir.

Adam çıkıp gittikten sonra, Malko soyunup yatağa uzandı ve düşünmeye başladı.

Çok güç durumdaydı.

Laconia'yi bulamazsa Iraklılarla başı derde girecekti, bulursa da gerçeği söylemediği taktirde israillilerle.

Tek kurtuluş çaresi, ayaklarının ucuna basarak buradan sıvışmaktı. Finli dilberi düşünerek gözlerini kapadı. Hayat kısaydı. Ertesi gün yapacağı iki güzel iş vardı: Biri düşündüğünü Troy'a söylemek, diğeri de hastaneye gitmek.

Mark'ı herkes kullandığına göre, o da pekâlâ kullanabilirdi.

Gerçi bu bir el bombasıyla oynamak olacaktı, ama başka çaresi yoktu...

Hem ilk kez yaptığı bir şey değildi ki!

Mahe hastanesi çöplükten farksızdı. Buraya nezle olarak giren, vebaya yakalanıp çıkardı!

Tek katlı bina ağaçlık bir tepeye kurulmuştu. Park yerinde birkaç ambulans vardı ve hepsi de kuvvetli bir rüzgârda dağılacakmış gibi duruyordu. Malko Cooper'ı park etti ve arabadan indi, binanın girişindeki basamaklara doğru ilerledi.

Hastanenin hemen yakınında büyükçe bir mezarlık göze çarpıyordu. Eh! Böyle bir hastaneye en gerekli şey de ancak mezarlık olabilirdi.

Hastanenin holündeki tezgâhtan bir zenci çıktı. Ziyaret saati değildi şu an.

Hastabakıcı Mark'ı arıyorum, dedi Malko.

Adam, kertenkelelerin cirit attıkları bir koridoru işaret etti.

Orada bulursunuz onu. Dip tarafta sağda, eczanede.

Malko gülümseyerek teşekkür etti ve tezgahtan ayrıldı. CIAnin ünlü “muhbiriyle” nihayet tanışacaktı.

Buraya kadar kendisini kimse izlememişti. Bundan emindi, ama ikinci saldırının nereden geleceğini kestir emiyordu. Belki Mark bunu öğrenebilirdi...

Üzerinde “Eczane” tabelası bulunan pis kapı aralıktı.

Malko itti ve içeri girdi.

İçerde bir tek kişi vardı. Açık bir dolabın önünde duran uzun boylu bir gençti bu. Döndü, Malko'yu görünce hiç şaşırmadı.

Evet, Sir?

Adınız Mark mı?

Genç zencinin gözlerinde bir kuşku ifadesi belirdi.

Evet, benim... Neden sordunuz?

Malko gözlerinin içine bakarak sakın bir sesle konuştu:

Dün sizinle randevumuz vardı, Mark. Ama sizin yerinize bir başkası geldi. Sanırım, adı Bili... Davranışınız Bay Troy'u hayal kırıklığına uğrattı.

Genç Seyşelli ani bir hareketle geri çekildi. Masaya çarptı ve üzerindeki birkaç ilaç şişesini yere devirdi. Son derece korkmuş görünüyordu.

Ne demek istiyorsunuz? dedi titrek bir sesle. Benim hiç kimseyle randevum yoktu. Anlayamıyorum. Buraya girmeye hakkınız yok... Dışarı çıkın...

Malko yavaşça ona sokuldu. Aralarında bir karış mesafe kalınca durdu.

Mark, dedi, buraya palavra dinlemeye gelmedim. Benim kim olduğumu pekâlâ biliyorsunuz. Ben de sizin ne haltlar karıştırdığınızdan haberdarım. BayTroy size yardım etmeniz için para veriyor, ihanet etmeniz için değil...

Mark sürekli titriyordu.

Gidin buradan, dedi Malko'ya yalvaran bir sesle. Şimdi gidin, sizi daha sonra kumsalda bulurum.

Bu sırada kapı hafifçe vuruldu. Mark'ın gözleri yerinden çıkacakmış gibi oldu. Malko adamın kapıyı vuran hastadan yararlanarak kaçacağını hissetti. Odanın dip tarafında başka bir kapı daha vardı. Onu açtı ve Mark'ı kolundan tutarak itti. Dar bir koridora çıkmışlardı. Malko genci sürükleyerek ilerledi. Önüne çıkan kapıyı açtı.

Ameliyathane. içersi boştu. Mark'ı içeri soktuğu anda, Seyşelli ani bir hareketle silkindi ve kendini kurtardı. Malko böyle bir şey beklediği için, Mark'ın hevesi fazla sürmedi. Malko onu gırtlığından yakalayıp duvara dayadı ve yan sehpa da duran bir bisturiyi kaptı.

Mark boğazına yaklaşan keskin çelik ağzı görünce kımıldamaz oldu. Soluk bile almıyordu.

Mark, artık bu hokkabazlığa bir son verin, dedi Malko. Niye oraya Bili'i gönderdiniz?

Mark titremeye başlamıştı.

Bunu o istedi, ona karşı gelemedim.

Pekâlâ, sizden Billin emirlerine karşı gelmenizi istemiyorum. Ama olup bitenler hakkında bilgi vermeniz çok iyi olur. Beni dün öldürmeye kalktılar. Bunun tekrarlanmasını istemem. Aksi halde...

Bisturi Mark'ın boğazına biraz daha yaklaşınca genç adam titremeye başladı.

Tamam, tamam... Size her şeyi haber vereceğim...

Öyleyse söylemeye şimdiden başlayın, dedi Malko. Ne anlatacaksınız?

Mark derin bir soluk aldı.

Sizinle şimdi konuşamam. Beni yukardan bekliyorlar. Bir hasta için ilaç almaya gelmiştim. Gitmezsem beni ararlar. Bizi burada bulmalarım istemiyorum. Sizi yarın dörtte kumsalda bulurum. Söz veriyorum. Şimdi lütfen gidin...

Nerede oturuyorsunuz?

O geldiğiniz yerde. Rus elçisinin malikânesinin bulunduğu yolda. Soldaki son kulübe.

Peki, dedi Malko. Sizi bugün saat dörtte bekleyeceğim. Buraya geldiğimden sakın kimseye bahsetmeyin. Tabii, kendi çıkarınız için. Kumsala gelmezseniz, yarın tekrar buraya gelirim. Şimdi son bir sorum var: Laconia'nın buraya yatırılan tayfasını kaçıran Bili miydi? Hani şu cesedi denizde bulunan adam...

Mark Malko'ya akrepmiş gibi bakıyordu.

Size bir soru sordum. Cevap verin, Mark.

Mark usulca başım salladı. Malko'nun aklına bir fikir geldi.

O tayfanın tedavisi size mi verilmişti? diye sordu genç adama.

Mark olumlu anlamda başını salladı.

Onu buradan ambulansla mı kaçırdılar?

Hayır. Bili onu kendi Toyota'sıyla götürdü. Hava kararmıştı. Tayfaya bir iğne yapmıştım...

Adamın sonradan başına gelenleri biliyor musunuz?

Mark bu kez cevap vermedi.

Malko yavaş yavaş geriledi, kapıyı açtı ve dışarı çıkmadan önce:

Görüşmek üzere, Mark! dedi.

Willard Troy bir şezlonga uzanmış, Malko'nun anlattıklarını dinliyordu.

Onun böylesine ihanet edeceğini beklemezdim, dedi Amerikalı. Bana hep polisten nefret ettiğini, hayatın güç olduğunu ve ABD'ye gitmek için bir vize uydurması gerektiğinden söz ederdi... Bu durum bir felaket demek bizim için. Çünkü elimde ondan başka adam yok.

Peki, elçilikte çalışan adamlar nasıl insanlar?

Troy suratını ekşitti.

Bana onlardan söz etmeyin. Verdikleri kokteyllere bile çağırmazlar beni. Güya biz “Şirket” adamları onları güttükleri siyasette zor durumda bırakıyormuşuz... Onlardan yardım beklemeyi unutun...

Başımın çaresine bakarım, dedi Malko. Mark ihanet etmiş de olsa, bu tekrar bizim tarafa geçmeyeceğini göstermez. Ayrıca, Brownie de işe yarar görünüyor... Gelişmelerden sizi haberdar ederim. Yalnız, Washington'un İsraililer konusundaki fikrini en kısa zamanda öğrenmek isterdim.

Teleks bir saat sonra çekilecek, dedi Amerikalı...

Malko adamı bırakıp çıktı.

Coral Sands'ın önündeki kumsal kadınlı erkekli turistlerle doluydu. Malko bir kenara yerleşip Iraklıyı incelemeye başladı.

Willard Troy'un tarifi eksiksiz oturuyordu adama. Raşid Münir, Malko'nun rastladığı ender yakışıklı adamlardan biriydi. Siyah saçlar, enerjik yüz hatları, açık mavi gözleri ve mat teniyle ilginç bir tipti. Raşid yanma yaklaşan esmer dilberi fark edince yerinden doğruldu ve bembeyaz dişlerini göstererek gülümsedi. Hollywood'a gitse, hemen başrol alacak bir tipti.

Kadınla bir şeyler fısıldaşıp hafifçe öpüştüler. Genç kadın, Mark'ın karısı Claire olmalıydı. Iraklı

tekrar yerine oturdu ve yanındaki Newsweek'i okumaya koyuldu.

Malko bulunduğu yerden uzaklaştı. Gerçekten tuhaf bir durumdu bu. Iraklı tatile çıkmış biri gibiydi. Neyi bekliyordu? Kim doğruyu söylüyor, kim yalancılık yapıyordu?

Cooperına atlayıp sahil boyunca uzaklaştı. Yarım saat sonra Mark ile buluşacaktı.

Beş dakika sonra arabayı Fishermans'ın parkına bıraktı. Güneş çok yakıcıydı.

Malko bir hindistancevizi ağacının gölgesine çekilerek yüzüncü kez saatine baktı. Saat beş olmuştu. Kumsalda kimseler yoktu. Turistler güneşten erken kaçıyorlardı.

Önünden suaygırına benzeyen bir çift geçti.

Mark'tan eser yoktu.

Daha fazla beklemenin anlamı yoktu. Kalktı ve otele doğru ilerledi. Bayağı öfkelenmişti. Mark gerçekten kaypak bir tipti. Duş alıp giyindi. Dışarı çıktığında hava kararmıştı.

Kapıda genç Finliyle burun buruna geldi. Kadının üzerinde şık bir safari takım vardı.

Bu da mı Grey'den? dedi Malko.

Kadın gülümsedi.

Evet.

Yarın benimle geliyor musunuz?

Sanmıyorum, dedi kadın. Belki başka bir gün. Deniz gezintisinden aslında çok hoşlanırım.

Anlaşılan gününde değildi.

Malko kadından ayrılarak arabasına doğru ilerledi. Mark gelmediyse onu evinde ziyaret etmeliydi.

Cooper'ı çalıştırıp yola çıktı. Beş dakika sonra Rus elçisinin malikânesini işaret eden tabelanın önündeydi. Yola saptı. Soldaki son kulübenin önünde durdu.

Görünürde kimseler yoktu.

Kulübeye yaklaştı, kapıyı çaldı.

Cevap yok.

Kapıyı itti. Kilitli değildi. Kanat kolaylıkla açıldı.

İçersı karanlıktı. Malko burnuna tanıdık ekşi bir kokunun çarptığını hissetti.

Taze kan kokuşuydu bu.

Malko el yordamıyla elektrik düğmesini bulup ışığı yaktı, içerde karşılaştığı manzara o kadar dayanılmazdı ki, odayı terk etmek için büyük bir ihtiyaç duydu.

Mark'ın başı bir tabağa yerleştirilmiş karnabaharı andırırcasına, kanlar içinde masanın üzerinde duruyordu. Sabitleşmiş bakışları ve sessiz haykırıyormuş gibi aralanmış ağzıyla sanki Malko'yu hor görür gibi bir hali vardı. Masanın kenarından artık kurtlandığı iyice belli olan döşeme tahtasına hâlâ kan damlıyordu. Mark'ın vücudu ise daha da büyük bir kan gölünün ortasında yan yatmış bir haldeydi. Daracık kot pantolonu cinsel organının kabarıklığını ortaya çıkarıyordu. Cinayet aleti olarak kullanılan kanlı bıçak yere atılmıştı. Anlaşılan zavallı muhbiri zapt edebilmek için pek çok insan gerekmişti. Vücudun şeklinden anlaşıldığına göre onu önce diz çökmeye zorlamışlar, daha sonra da arkasından saldırarak başını gövdesinden ayırmışlardı.

Malko ani bir mide bulantısıyla sarsıldı. Hastaneye gitmekle Mark'ı ölüme mahkum eden kendisi olmuştu. O da herhalde her zamanki korkaklığıyla her şeyi Bill'e itiraf etmişti. Malko tam verandaya doğru gerilerken bir motor sesi duydu. Evin önünde bir araba park etmek üzereydi.

Dışarı çıktı. Farların ışığında Raşid Münir'in dikkatini çeken kırmızı elbiseli kadını tanıdı. Kadın hızlı adımlarla verandanın merdivenlerim tırmandı ve çok geçmeden Malko'yu farketti. Hareketlerinde ne bir şikayet, ne de bir şaşkınlık seziliyordu.

Ne istiyorsunuz? Mark içerde mi?

Malko cevap verecek vakit bulamadı. Kadın çoktan içeri girmişti. Birden içerden yükselen acı çığlığı duyunca hemen eve daldı. Masanın önünde donmuş kalmış olan genç kadının bakışları hâlâ kesik başın üzerindeydi. Yüz hatları korkudan çok, heykelleşmiş bir insanın duygularını yansıtıyordu. Gözleri yavaşça Malko'dan ayrıldı ve kapıya yöneldi.

Malko onun kolunu tuttuğunda bir şey hissetmemişti. Hiç kuşkusuz Seyşelli kadın panikten başka hiçbir şey duymuyordu. Sanki tüm duyguları körelmişti. Ancak verandaya çıktığında biraz canlanabildi. Birden basamakları hızla inip arabasına bindi. Arabayı kaldırması o kadar ani olmuştu ki, lastiklerin sesi epeyce uzaktan bile duyulabilirdi.

Kadının Toyota'sı uzaklaşır uzaklaşmaz bir Land Rover göründü. Malko şöyle bir bakınca içerde dört adam olduğunu tahmin etti. Araba Toyota'nın biraz evvel kalktığı yere park etmişti. Karanlık yüzünden tam olarak ne olduğunu anlayamıyordu, fakat bütün bunlardan pek hoşlandığı da söylenemezdi. Land Rover'ın kapıları açılır açılmaz kendini eve attı. Mark'ın cesedinin bulunduğu odayı geçerek, evin arkasına bakan kapıyı itti ve dışarı çıktı. Yüz metre kadar çim alanda koşarak Cooper'ına yaklaştı.

Bir dakikada ter içinde kalmıştı. Havada ağır bir sıcak vardı. Arkasına döndüğünde Land Rover'ın hâlâ aynı yerde bulunduğunu gördü. Neyse ki arabasını Beauvallon yolundan daha uzağa çekmişti.

Bir ağacın gövdesi arkasına saklanarak etrafı inceledi, hemen sonra da direksiyona geçip hareket

etti. Motorun sesi Land Rover'dan inen adamların baslarının çevrilmesine neden olmuştu. Farların ışığında ajan Bili'i seçebildi. O da kendisini görmüştü. Seyşellilerden birine bir şeyler bağırarak Land Rover'a doğru koştu. Malko dar yolun kıvrımlarından birini dönerken aracın hareket ettiğini farkettil. Ufak tefek Bili kenarda elini kolunu sallayıp duruyordu.

Malko Beauvallon yolunu Land Rover'dan önce geçerek kavşağa geldi. Fakat sola dönmeden önce bir turist kafilesinin geçmesini beklemek zorunda kaldı. Tek düşüncesi bir an evvel Willard Troy'un sığınağına ulaşmaktır. İsrailinin akıbetine uğramaya hiç niyeti yoktu, üstelik Fisherman's casusları koruyan bir yer değildi. Biraz daha hızlanarak 200 metre öne geçti. Fakat bu kez de Mini Moke'lardan oluşan bir konvoy çıktı karşısına. Ters yönden gelen araçlar yüzünden sollamasına da olanak yoktu...

Land Rover çok geçmeden ona yetişti ve köşeye sıkıştırmak için onu sollamaya çalıştı. Malko ter içinde, kalbi deli gibi çarparak birbiri ardına gaza ve frene bastı. Sonunda onu yakalayacaklardı. Yol yukarı doğru dikleşmeye başlamıştı. Birden sağ şeritte dağa doğru uzanan bir yol ayrımı farkettil. O yolda bir yerlere çıkıyor olmalıydı.

Malko sonuna kadar gaza basıp, boydan boya hindistancevizi ağaçlarının sıralandığı yolda ilerledi ve kolayca aradaki mesafeyi aştı. Kenarda "Niol 3 km" yazan bir levha farkettil.

Cooper'ın gücü de olmasa şimdiye kadar çoktan yakalanmış olurdu. Şimdi her yer karanlıktı. Farlar virajlarda bol yeşillikli doğayı ve kenarlarında küçük bitkiler yetişmiş olan siyah kayaları aydınlatıyordu. Bazen de loş ışıklarıyla küçük kulübeler görünüyordu. Beauvallon körfezini dolanan yolu hemen hemen bitirmişti.

Şimdilik tehlikeyi atlatmıştı. Land Rover o iriliğiyle ona asla yetişemezdi. Zaten farlar artık iyice kaybolmuştu. Birden kenarda bir levha belirdi. Üzerinde "Niol Tarım Bakanlığı" yazıyordu. Düzgün yol sona ermiş, yerini tozlu bir alana bırakmıştı.

Allanın cezası!

Malko küfrederken bir yandan da dar bir köprüyü geçebilmek için frene bastı. Öte yandaki yol öyle dardı ki araba ancak zorlukla ilerleyebiliyordu, Saatte 30 km'yi aşabilmek olanaksızdı. Daha ötesi daha da berbattı. Yol bir Land Rover için idealdi. Malko hemen frenleyip geri vites taktı. Kendisi bile bir an köprüye ulaşabileceğinden şüphelenmişti. Bir yarım daire yapıp geldiği yoldan geri döndü ve tarım bakanlığına ayrılan yola saptı. Yol yüz metre ötede demir parmaklıkların önünde son buluyordu.

Land Rover pek uzağında olmasa gerekti. Aslında arabayı bırakıp yeşilliklerin arasına karışabilirdi. Fakat bu çok tehlikeliydi. Takipçiler bu ülkeyi iyi tanıyor olmalıydı ve onu yakaladıklarında ya öldürürler, ya da işkence ederlerdi. Kafası duracak gibi olmuştu. Bili ve arkadaşları hafife alınacak insanlar değillerdi.

Birden kararını verdi. Texas'taki San Antonio Özel Kuvvetler Okulu'nda çok önceden öğrendiği bir numarayı uygulayacaktı.

Sinirlerini sağlam tutmak şartıyla bunu çok kolay gerçekleştirebilirdi. Farlarını söndürüp, birkaç saniye karanlığa gözlerini alıştırdı ve biraz evvel geldiği yolu hatırlamaya çalıştı. Şimdi daha önce yanından geçtiği yüz metre derinliğindeki uçurum solunda kalıyordu. Land Rover'ın şu anda nerede olabileceğini hesaplamaya çalıştı. Nasılsa yolun bir yere çıkmadığını bildiklerinden acele etmiyorlardı. Küçük arabayla karanlıkta tahmin yapmak zor oluyordu. Birden Malko'nun kalbi sevinçten çılgınca atmaya başladı. Tepenin aşağısında iki beyaz leke seçiliyordu. Land Rover olmalıydı. Şoför yolu bildiğinden farları yakmaya gerek görmemişti. Bu da Malko'nun lehine artı puandı.

Gaza sonuna kadar basıp, farları hâlâ sönük olduğu halde ilerlemesine devam etti. Aralarında sadece yüz metre vardı. Sonra yavaş yavaş gözleri karanlığa iyice alıştı. Biraz daha hızlandı. Direksiyonun başında tir tir titriyordu. O Land Rover'ın motor sesini duymadığına göre kendi motor sesi de duyulmuyor olmalıydı.

Ağzı kuru, elleri direksiyonda koltuğuna iyice yerleşti. Öteki araca çarpıp çarpmaması çok önemliydi. Bir soruşturma olur da arabası hasar görmüş bulunursa kendini Victoria hapishanesinde bulurdu. Rakipleri bir şeyden şüphelenseler bile eğer hiçbir iz bırakmazsa bu olaydan kurtulabilirdi. Land Rover'ın beyaz ışıkları yaklaşıyordu.

Direksiyonu hafifçe sola kırarak yolun ortasına geçti. Her şey yolunda gittiği takdirde bu sadece basit bir trafik kazası olacaktı. Bilmediği tek şey şoförün karakteriydi. Tecrübeliyse bu Malko'nun sonu demekti. Refleksleri zayıfsa kazanırdı. Malko işini şansa bırakmayı sevmezdi, fakat mecburdu. Yol karanlıktı ve ilerlemekte güçlük çekiyordu. Yan taraf uçurumdu, Land Rover'la arasında sadece 30 metre kalmıştı. Şoför daha Cooper'ı fark etmemişti, yoksa farlarını yakardı. Land Rover çok hızlı gidiyordu ve kötü ayarlanmış farları sadece birkaç metre önünü aydınlatıyordu. Malko biraz daha hızlandı. Bütün kasları gerilmişti. Belki de şoför yolun çıkmaz olduğunu bilmiyordu, yoksa bu kadar hızlı gitmezdi. Elleri ter içinde kalmış, beyni durmuştu. Görebildiği artık sadece yumuşak tenli, beyaz elbiseli, gülümseyen bir kadındı. Aralanmış ağzı, bronzlaşmış göğüsleriyle davetkar bir tablo gibiydi. Kim bilir belki de ölümdü bu.

Neredeyse bitiyordu. Land Rover'ın şoförünün Cooper'ı görmemesi gerekiyordu. Malko tekrar farlarını yaktı ve o kadar küçük bir arabadan beklenmeyecek bir klakson sesi çıkarttı.

Yol iki arabanın geçebileceği kadar geniş değildi. Saatte 120 kilometre hızla çarpışacaklardı.

Malko bir süre ne motor sesi duyabildi, ne de direksiyonun sertliğini göğsünde hissedebildi. Sanki zaman da üzerine gelen Land Rover gibi durmuştu. Önce arabayı kullanan zencinin korku dolu yüzünü gördü, sonra direksiyonu çevirebilmek için yaptığı hareketi farketti ve ardından her şey kayboldu.

Farlarının aydınlattığı yol boştu. Gaz pedalını bırakıp, frene bastı. Araba bir yanık kokusu çıkararak 50 metre kadar sonra durdu. Farlarını bile söndürmeden aşağı indi ve arkasına baktı. Yaşadıklarının bir rüya olmadığına inanmak ister gibiydi.

Hiçbir şey yoktu görünürde. Land Rover, uçuruma yuvarlanmış olmalıydı.

Bu kez Cooper'ına binip geri vitese taktı. Yarım daire yapacak cesareti bile kalmamıştı. Tonlarca

ağırlığında yük kaldırmış gibi hissediyordu kendini.

Karanlığa dalıp dışarıya kulak kabarttı. Gecenin alışılmış seslerinden başka bir şey duyulmuyordu. Birden aşağıdan bir alev yükseldi. Birkaç saniye sonra bütün detayları seçebildi. Land Rover aşağıda tekerlekleri ters dönmüş bir haldeydi. Alevler önce arabanın ön tarafını daha sonra da bütün aracı kapladı. Ufak tefek patlamalar dışında bir ses yoktu çevrede. Malko dehşete kapılmış ve büyülenmiş bir halde eserini seyretti. Land Rover'dakiler çarpışma sırasında ölmüş olmalıydılar. Belki de gür ağaçlıkların kapladığı bir yerde baygın yatıyorlardı.

Şoför Cooper'ın farlarını görünce şaşırılmış, ani bir içgüdüyle direksiyonunu uçurumdan yana kırmıştı. Küçük arabaya sürtünmemişti bile. Mükemmel bir cinayet olmuştu. Malko birden bütün vücudunu buz gibi bir terin kapladığını hissetti. O andaki halinin sıcakla bir ilgisi yoktu. Ağzı kupkuru, kalbi çarparak geri çekildi ve öbür arabanın şoförünün en son olarak ne düşünmüş olabileceğini hayal etmeye çalıştı. Kurtulmak için bile fazla bir zamanı olmamıştı. Tekrar Cooper'ına geri dönerek kafasındaki dehşet dolu düşünceleri kovalamaya çalıştı. Bir kibrit yakarak arabanın kaportasını inceledi. Kırmızı boyanın üzerinde en ufak bir iz bile yoktu.

Sarhoş gibiydi. Dehşetten kaçman kendisi biraz evvel adam öldürmüştü.

Fakat o yaşıyordu. Direksiyona geçip, artık uçurumdan yükselen alevlerin ışığını görmemeye çalışarak yola koyuldu. Birden içindeki sıkıntı kayboldu. Canlı olduğunu ispatlamak istercesine bağırarak istedi. Fisherman's Cove' un park yerine nasıl ulaştığını anlamadı bile. Şimdi başka bir dünyadaydı. Bir turist grubu neşe dolu bağırışlarla bir minibüse biniyordu. Bir çift elele karanlıkta ilerledi. Etrafta mutlu sesler, ışık ve normal insanlar görünüyordu sadece. Kontağı kapatıp dışarı çıktı. Hayalet gibi bir hali olmalıydı ki resepsiyondaki adam ona garip bir bakış fırlattı. Hiç aldırmadı bile. Önemli olan bir saat önce yaşadıklarını silip atabilmektir. İpler kimin elindeydi? Zavallı Mark'ı öldürme emrini kim vermişti? Bir an önce yarın olması, Mahe'den ve komplolardan uzaklaşmak için sabırsızlanıyordu. Odanın serinliği bir parça olsun iyi gelmişti.

Kendini daha iyi hissedebilmek için ne yapabileceğini düşündü. Bulması pek uzun sürmedi. Bir kadına ihtiyacı vardı. Hâlâ canlı olduğunu ispatlamanın en iyi yolu sevişmektir.

Malko'nun kalbi Niol'de bir saat önce olduğu gibi çarpıyordu.

Zil belki ellinci defa çalıyordu ve yan odanın da kendisinininki kadar ufak olduğunu biliyordu. Daha duş bile almamıştı ve hâlâ vücudunda korkudan döktüğü terin verdiği rahatsızlığı duyabiliyordu. Tam ümidini kesmişken telefon açıldı.

Alo?

Ses komşusu Finli kadına aitti.

Ciğerlerine tertemiz bir hava dolmuş gibi bir duyguya kapıldı Malko. İrja?

Evet. Kiminle görüşüyorum?

Malko alnını sildi. İrja'nın sesindeki kendinden emin, neşeli hali hissetmişti. Kadınlar çok gururlu

insanlardı.

Komşunuz.

Nasılsınız? İçeri daha yeni. girdim. Telefonun çaldığını duyunca biraz koştum.

Sizi yemeğe davet etmek istiyordum.

Bu akşam mı?

Bu akşam.

Gerilim yoktu. Kadınlar öyle bir ortam yaratmaktan nefret ederlerdi. Sadece bir istek ve çekicilik fark ediliyordu. Malko ahizeyi ezecekmiş gibi sıkıyordu. Tereddüt eden ses işkenceden de betardı.

Ben... Yatmayı düşünüyordum. Çok yorgunum. Yarın da erken kalkmam gerekiyor.

Yine aynı oyunu oynuyordu. Fakat bu kez tuzağa düşmemeye kararlıydı.

Ben de. Sizi elli dakika sonra alırım. Telefonu hemen kapattı. Sonraki birkaç dakikayı geçirmekte güçlük çekti. Her an telefonun çalmasından tedirgin bir halde kendini yatağa attı.

Hiçbir ses yoktu. Birinci raundu kazanmıştı. Kendini duşun altına atıp, çıplak vücudundan süzülen sıcak suyun verdiği zevki yaşadı. Yaşamak güzeldi.

Dışarı çıkıp yan bungalovun kapısını çaldı. İrja muhteşemdi, ipek mavi bir gece elbisesi kadının vücudunu bir eldiven gibi sarıyordu. Siyah saçları omuzlarına dökülmüştü. Gözleri elbisesinin renginde bir maviye boyanmıştı. Sevdiği her şey karşısında duruyordu.

Güzelleşmek için fazla vaktim yoktu. Malko gülümsedi. Fakat gözlerini kadının vücudundan alamıyordu.

Çok güzelsiniz.

Elini uzatıp kadını içeri itti. Bir ayak darbesiyle kapıyı kapattı. İrjayı kendine çekti.

Durun. Ben istemiyorum.

Sesinde en ufak bir korku yoktu. Sonunda daha fazla karşı koymadan Malko'ya uzandı.

Uzun bir süre sonra yüzünde anlatılması olanaksız bir anlamla, dirseği üzerine dayanmış Malko'ya bakıyordu.

Yemeğe gidecek miyiz?

Malko bu garip davranış karşısında kabul etmekten başka bir şey yapamazdı. İrja saçlarını ve elbisesini düzeltti. Çıkacakları anda Malkoyu alaylı bir bakışla süzdü.

Doğru mu? Gerçekten çıkıyor muyuz?

Restoran serindi, tonbalığı da pek fena sayılmazdı. Malko bardağını boşaltıp, Irja'ya gülümsedi. Kahverengi kıyafetler içindeki garsonlar bir köşede onların gitmeleri için sabırsızlanıyorlardı.

Gitarist hâlâ bir şeyler çalıyordu. Malko'nun aklına birden Derviş'i olanlardan haberdar etmek için nasıl bağlantı kuracağı geçti.

Şimdi biraz evvelki arzusu geçmiş ve üzerinde biriken problemlerin bilincine varmıştı. Tek başınaydı. Üstelik onu öldürmek isteyen adamlar Seyşellilerin vurdumduymazlığından da yararlanabilirlerdi. Finli kadın onu inceliyordu. Gitarist de artık çalmayı bırakmıştı.

Yemeğe davet ettiğin kadınların yemekten önce hep üstüne mi atlarsın?

Malko kadının güzel ağzına gözünü dikti.

Ya sen seviştiğin zaman hiç zevk almaz mısın?

Irja dudağının kenarını dişledi.

Biz sevişmedik. Sen bana saldırdın. Başka birine aşığım ve başka bir şey düşünemiyorum.

Öyleyse niye bana engel olmadın?

Irja başını çevirip okyanusa baktı. Uzakta Silhouette adası görünüyordu.

Bütün reflekslerimi yok ettin. O kadar ani ve beklenilmez oldu ki! Sanki ipnotize olmuş gibiydim. İstemiyordum, fakat kendimi senin kollarından da çekemiyordum.

Bakışları merak doluydu.

Beni niye bu kadar çok istedin? Bu güne kadar pek çok erkek aynı şey için zorladı beni, ama hiç bu kadar fazlasını görmemiştim. Sanki hayatın buna bağlı gibiydi. Eğer bu bir taktikse çok başarılı olacağı kesin. Aslında, kadınlar bazen zor kullanılmasından hoşlanırlar.

Malko başını salladı.

Taktik değildi. Az evvel öldürülme tehlikesi geçirmişt看. Bir araba kazası oldu. Ölümünden kurtulmak bana sevişmek için büyük bir istek verdi. Pek normal değildim herhalde...

Finli kadının yüzünde eğlendiğini belli eden bir gülümseme belirdi.

Umarım bundan sonra daha tedbirli araba kullanırsın. Her gün saldırılmasını istemem doğrusu.

Saldırı falan yok, dedi Malko.

Finli kadın ona yatışmış bir şekilde baktı.

Seninle tekrar sevişmek niyetinde değilim. Kendine başka birini bulmalısın. Baskı, altında bile olsa çok iyi bir aşık olduğuna kuşku yok. Fakat ben paylaşılmaktan hoşlanmam. Hayatıma pek çok erkek girdi, yine de hiçbir zaman iki kişi aynı zamanda sevgilim olmadı.

Kalkıp dışarı çıktılar. Bara doğru giden merdivenleri indiler. Bir vantilatör ve barmen dışında içerde kimse yaşamıyor gibiydi. Bar dosdoğru plaj yönündeki çimenliğe açılıyordu.

Plajda biraz yürümek ister misin? diye sordu Malko.

İrja gülümsedi.

Anlaşıldı, sen Islah olmaz bir romantiksin. Eğer bana kumların üzerinde saldırmayacağına söz verirsen evet. Plajda sevişmeyi düşünemiyorum bile. Kum insanın her yanını kirletir.

Yemin ediyorum, dedi Malko kadının elini öperek.

Çimenliğe yönelip, merdivenleri indiler ve kendilerini sadece ay ışığının aydınlattığı ıssız plajda buldular. Birkaç adım ilerleyip bir Hindistan cevizi ağacının gölgesine oturdular. Deniz ayna gibiydi.

Malko karnı yatıştıktan sonra, aptal gibi davranmaktan biraz utanmıştı. Fakat görünüşe göre İrja fazla kızgın değildi. Kum günün sıcaklığını hâlâ koruyordu. Bir süre hiç konuşmadılar. İkisi de düşünceye dalmıştı. Malko hâlâ arkasında Land Rover'ın gölgesini hissediyor gibiydi. O arabanın içindekiler katilleriydi ve aslında henüz tehlikeyi atlatmamıştı.

Yarın sabah bana gemide eşlik edecek misin? diye sordu. Böylece güneşten biraz daha yararlanabilirsin.

Finli kadın iç geçirdi.

Yarın olmaz. Yapacak işlerim var. Biraz fotoğraf çekmem gerekiyor. Eğer geri dönersen, bir başka gün...

Sanırım döneceğim, dedi Malko kalkarak.

Elele otele döndüler, İrja bungalovunun kapısı önünde durdu ve Malko'ya küçük bir öpücük verdi.

İyi geceler.

Malko fazla ısrar etmeden onu bir süre kollarında tuttu. İrja da ani hareket etmekten kaçınarak kendini kurtardı ve odasına girdi.

Malko odasına döndüğünde' Işığı yakmayın Bay Linge'' diyen tanıdık sesi duymadan içerde birinin varlığını hissetti.

Malko sakın bir tavırla iki kişilik yatağına kadar ilerleyip oturdu. iyi akşamlar, dedi. Sizi gördüğüme memnun oldum. Dünden beri başıma çok kötü şeyler geldi.

Haberim var. Sizin muhbiri yok ettiler. Onları korkuttunuz.

Beni de öldürmeye kalkıştılar, dedi Malko israilliye ve Land Rover hikâyesini anlattı.

Derviş sessizce dinledi.

Tekrar deneyeceklerdir.

Bu kadar çok şeyi nasıl biliyorsunuz?

Benim de haber kaynaklarım var.

Sessizliği bozan tek şey kumaş hışırtılarıydı.

Beni buraya getiren bu değildi, diye devam etti israilli. Denize açılıyorsunuz, değil mi? Yarın sabah.

Doğru, dedi Malko.

Laconia'yi bulmaya çalışacaksınız. Bay Troy'dan sağladığınız bilgiler sayesinde tabii, değil mi?

Malko sinirli bir hareketle bacak bacak üstüne atıp devam etti:

Bulmaya çalışacağım, ama sizden fazla bir şey bilmiyorum.

Bir süre devam eden sessizliği Derviş'in soğuk sesi bozdu.

Yalan söylüyorsunuz. Bu olay hakkında bir şeyler bildiğinizi düşünmemizin geçerli sebepleri var. Uydularınızın ve Diego Garcia'daki gemilerinizin köklü bilgiler topladıklarını düşünüyoruz. Hatta "Global Explorer" sitilinde bir geminin olduğunu bile tahmin ediyoruz. Burada bağımsız yerel dayanışmayı sağlamak için bulunuyorsunuz.

Malko iç geçirdi. Korkunç bir şeydi bu!

Dinleyin, dedi, bizi olduğumuzdan kuvvetli görüyorsunuz. Bizimkilerin sizden, fazla bir şey bilmediğini söyledim size. Laconia'yi arıyorum, fakat hangi yolu izleyebileceğimi bile bilmiyorum.

Sakin olun, dedi İsrailli. Yalnızca size hükümetimin Laconianın yükünü elde etmek için her. şeye hazır olduğunu tekrar etmek istiyordum. Bu görev bana verildi ve yerine getirmeye kararlıyım.

Malko bir süre hareketsiz kaldı. Daha sonra kapının açıldığını duydu ve adamın dışarı çıktığını farketti. Artık sinek seslerinden başka bir şey duyulmuyordu. Ayağa kalkıp ışığı yaktı.

Bir gün içinde fazlasıyla heyecan yaşamıştı.

Kapısını kapatıp soyundu. Bir yandan da gecenin ortasında polis tarafından uyandırılmamayı diledi. Gözlerini kapatınca ilk aklına gelen uçurumdan yuvarlanan Land Rover oldu. İsrailli elindeki

imkânların azlığını bir bilseydi!

Tek ümidi Brownie’ydi.

Bakın, Mamelles’in ışığı. Gece orası sancak tarafında bırakılır ve dümdüz Denis’e doğru ilerlenir. Buradan sağ salim çıkmanın tek yolu budur.

Malko Mamelles’in ikiz kayalıklarına baktı. Brownie Cassan gözlerini yine siyah gözlüklerinin arkasına gizlemiş, dümeni tutuyordu. Malko da onun yanında ayakta duruyordu. Rhonda ise pek uzakta değildi.

Ilık havayı, yüzünü güneşe kaldırarak, doya doya içine çekti, insan kendini bir yelkenlide’ zannedebilirdi. Biraz kuzeye açılınca deniz dalgalanmaya başlamıştı. Yine de, kasım ayında olduklarından alize rüzgarları artık esmiyordu.

Yunuslar, diye bağırdı Rhonda aşağıdan. Bir yunus sürüsü etraflarında coşkuyla dolanıp oynuyordu. Cassan neşeyle onları izledi.

Bir yunusun hiçbir zaman bir olta ucunda ölmediğini biliyor muydunuz? diye sordu düzenli bir sesle. Harikulade bir şey bu...

Yunuslar biraz daha oynadıktan sonra kayboldular.

Birden Brownie Cassan hafifçe gaz kolunu çekti ve Koala yavaşladı. Malko doğruldu.

Ne oluyor?

Burada biraz balık tutacağız. Sonra Bird’e çıkacağız.

Nasıl, dedi Malko, fakat ben buraya balık tutmak için gelmedim! Benim aradığım Laconia Sizin tecrübenizle onu Denis adası yakınlarında bulabiliriz. Bana öyle söylemiştiniz...

Avustralyalı başını salladı, daha önce açtığı birasından bir yudum aldı, sonra da elinin tersiyle ağzının kenarını sildi.

Bazen bir şey bulunmadan geri dönülebilir. Laconia Bird ün yakınından geçmiş ve devam ederek derinliklere batmış olabilir. O zaman hiçbir şey göremezsiniz. Biraz balık avlarsak Bird’de yiyebiliriz. Geceleyin de döneriz. Sürünmemiz gerekmez, öyle değil mi?

Malko kulaklarına inanamıyordu.

Yaptığımız hesaplara göre Laconia’yı bulabileceğimizi söylemiştiniz. Dün kendinizden çok emindiniz. Zamanımız var.

Öyle, dedi Avustralyalı. Fakat unuttuğum bir şey varmış. Beni daha önce kiralamışlardı. O yüzden yarın sizinle gelemeyeceğim.

Malko cevap vermemeyi başardı. Avustralyalının karar değişiminin sebebi ne olabilirdi? Halbuki Laconia'yi bulabileceğinden o kadar da emindi. Hiç kuşkusuz Willard Troy'un yardımcıları pek kaliteli değildi... Koala yoluna devam etti. Malko Avustralyalıyla uğraşmamaya karar verdi.

Bankete uzanıp uyukladı. Yirmi dakika sonra oltanın makara sesiyle kendine geldi. Fakat balık yemi ısırılmamıştı. Sonra Koala'nın arkasında yine kuzeye doğru yol alan bir helikopter gördü. Onlardan çok daha hızlı giden araç çok geçmeden önlerine geldi.

Bu Kenyen, dedi Brownie. Herhalde

Mozambik'e inip fildişi alacaklardır. Her gittiklerinde dört tondan az getirmezler.

Malko konuşmak için bu fırsatı değerlendirmek istedi.

Takımadaların haritasını görmeyi çok isterdim, dedi.

Tabii, diye cevap verdi Avustralyalı.

Başını çevirip içeri bağırdı.

Rhonda, gel de benim yerime bak.

Bir süre sonra kızıl bir saç yığını merdivenin üzerinde belirdi. Tekne hareket ettikten bir süre sonra Avustralyalı kadın sutyenini çıkarmıştı ve göğüsleri İrja'ninkini aratmayacak kadar güzeldi. Dümene geçmeden önce Malko'ya döndü:

Eğer acıktıysanız ya da susadıysanız hizmetinizdeyim.

Tamam, tamam, diye onun sözünü kesti Brownie. Yola çıktıklarından beri köpek gibi davranıyordu. Malko şimdiye kadar hiç onunla göz göze gelmemişti. Brownie merdiveni indi ve birlikte kamaraya girdiler. Bir harita radyonun yanma yayılmıştı.

Birden Malko'nun kalbi çarpmaya başladı; onun gördüğü bu değildi. Bunun üzerinde hiç bir el yazısı yoktu. Brownie Cassan onunla alay ediyordu. Avustralyalı parmağını Bird ve Denis adaları arasında bir yere koydu.

Bird'in kenarında büyük bir batık var. Fakat şimdiye kadar kimse bulamadı. Denis'in kuzeyinde iki tane var. Yalnızca doğru yerde durmak yeterli. Ama bu da akıntı ve rüzgar yüzünden çok güç oluyor.

Brownie Cassan'ın iri başparmağı Denis'in kuzeyine doğru çıktı.

Görüyorsunuz, derinlik çok ani artıyor:

153, 165, 243, 245, 315 ve hemen ardından 5600 metre. Sonra da 6000 metre derinliğinde bir çukur var.

Malko eğilip derinlikleri gösteren sayıları inceledi.

Gerçekten nerede olduğu bilinmiyor mu?

Şurayı okuyun.

Malko Fransızca yazılmış açıklamayı okudu.

“Harita 2948. Dikkat 55° 35° meridyeninin doğusundaki yerler için haritayı dikkatli kullanın. Bu bölge tamamıyla belirsiz tanımlanmıştır.”

Görüyorsunuz, dedi Avustralyalı zaferle. 1976 tarihi hiç de eski değil.

Doğruldu. Malko o an için hiç bir şey elde edemeyeceğini anladı.

Sizi kim tuttu? diye sordu. Beni böyle bırakmanız hiç hoş değil.

Bu benim hatam değil, diye itiraz etti Cassan. Geri çeviremezdim. Buradaki en kuvvetli insanlardan biriydi. Seyşel Halk Birliği Partisinin Beauvallon başkanı. Benim bundan sonra çalışmamama bile neden olabilirdi.

Malko midesinin kasıldığını hissetti. Bilerek ya da bilmeyerek Avustralyalı ona ne kadar kötü bir durumda olduğunu anlatıyordu.

Zzz...

Olta boşalıyordu.

Bir tane yakaladık! diye bağırdı Avustralyalı. Gidelim.

Dışarı çıkıp oltayı çekmeye başladı.

Bir tonbalığına benziyor, dedi Cassan onun arkasından.

Malko adamın haklı olduğunu kolunda hissettiği ağırlıktan anladı. Şimdilik Laconia’yi unutacaktı.

Brownie Cassan 45 dakika balıkla boğuşuktan sonra Rhonda yanına yaklaşp terle kaplanan alnını sildi.

Sonunda tonbalığı debelenmekten vazgeçti. Brownie Cassan büyük bıçağı alıp birkaç kere olanca kuvvetiyle balığa indirdi.

Ben yemeği hazırlayacağım, dedi Rhonda aşağı inerken.

Rhonda buzdolabının önünde duruyordu. Dar koridordan geçmek için çok az bir yer kalmıştı.

Malko onun ve bölmenin arasından kadına dokunmadan geçmek için epeyce zorlandı. Fakat Rhonda bunu fark ettiği halde ” Malko’nun işini kolaylaştırmadı. Bir sarsıntıyla birbirlerine yapıştılar.

Rhonda kurtulmaya uğraşmadı. Sadece Malko'ya dönüp az evvelki sesiyle sordu:

Bir bira ister misiniz?

Biraz evvelki pozisyonları bozulmamıştı. Malko güvertedeki Avustralyalı adamı düşündü.

Memnuniyetle, dedi, mayomu değiştirir değiştirmez.

Rhonda ondan ayrılınca Malko da kamaraya girdi. Çıktığında masanın üzerinde bir bardak bira vardı ve Rhonda birkaç metre ötede tonbalığının kanını temizliyordu.

Malko bankete oturup içersini inceledi. Kenarda bir radyo ve rulo halinde üst üste konmuş birçok harita vardı.

Kalkıp onlara baktı. Hiçbiri ilk geldiğinde gördüğü değildi. Avustralyalı onu saklamış olmalıydı. Başını kaldırdı. Rhonda ona bakıyordu. Genç kadın gülümsedi.

Denizcilikle ilgileniyor musunuz?

Biraz.

Bir martı motor sesini bastıran bir çığlıkla üzerlerinden uçup gitti. Rhonda bulunduğu yerden çıkıp yanma geldi.

İşte Bird adası, dedi kolunu uzatarak.

Malko okyanusun üzerinde hindistancevizi ağaçlarıyla kaplı bir toprak parçası farkettiler. Peri masallarındaki kadar güzel bir yerdi.

Avustralyalı kadın tonbalığım kutusundan çıkarıp kesmeye başladı. Malko bir yandan Brownie'nin sakladığı haritayı nasıl ele geçireceğini düşünerek hayranlıkla adaya baktı. Birden adanın tam üzerinde bir karaltı dikkatini çekti.

Kuşlar, dedi Rhonda omzunun dibinde. Milyonlarca olmalı.

Bağırışları aralarındaki mesafe azaldıkça şiddetleniyordu. Acaba nasıl besleniyorlardı? Ada oldukça ufaktı. Göz kamaştırıcı beyazlıkta bir plaj, birkaç hindistancevizi ağacı ve belki bir mil bile olmayan bir uzunluğu vardı.

Çapa, diye bağırdı Brownie Cassan güvertenin üzerinden.

Rhonda ucunda zincir bulunan çapayı alıp teknenin kenarından denize atmaya çalıştı. Fakat kuvveti yetmeyince döşemeye düşürdü. Brownie Cassan'ın bağırışı Malko'yu yerinden sıçrattı.

Aptal!

Hemen merdivenden inip Malko engel olacak vakit bile bulamadan kadına bir tokat attı. Sonra da

apayı düşürdüğü yerden alıp denize bıraktı. Dşemedeki zararı inceledi.

Bunu benim tamir etmem gerekiyor şimdi, diye homurdandı.

Brownie Cassan tekrar güverteye çıktı ve motorları susturdu. Tepelerinde uuşmakta olan martıların çığlıkları insanı sağır edecek kadar çoktu.

Kayalar var, daha fazla ilerleyemem diye bağırdı Avustralyalı. Oraya kadar yzmeniz gerek. Yalnız kpekbalıklarına dikkat...

Malko çoktan dalmıştı. Yanmış vücuduna değen ılık suyun teması çok güzeldi. Bir süre yzdukten sonra kıyıya vardı. Kızgın güneş altında kavrulan kum ayaklarını yaktığından küçük ağaçların oluşturduğu glgeliğe koştu.

Teknede Rhonda ve Brownie, kavga ediyor gibiydiler, Malko, hindistancevizi ağaçları arasından adanın ilerine ilerleyen bir patıkaya yöneldi. Henüz yirmi metre gitmemişti ki biraz ilerde, aşağı yukarı 1 m yksekliliğinde ağır ağır hareket eden bir kütle gördü. Bu tahminen 200 kg ağırlılığında bir kaplumbağaydı.

Daha ilerde, ağaçların arasında bungalovlar görünüyordu. Ayrıca her tarafı açık bir alanda birçok masa ve oturma yerleri vardı. Bir ses duyuldu:

Hey, kimsiniz?

Malko sesin geldiği yöne döndü. Genç, çelimsiz, yanık tenli bir adamdı bu. Kısık gözleriyle Malko'ya bakıyordu.

Ya siz kimsiniz? diye cevapladı Malko.

Ben, bu adanın sahibiyim, dedi sert bir şekilde.

Koaladaydım, dedi Malko. Bir şeyler içmeye gelmiştim.

Adam birden yumuşadı.

Ah, Brownie'yle berabersiniz! leyse buyrun hoş geldiniz. Ben de nereden geldiniz diye merak ediyordum. Hadi bara gidelim.

Malko, Bird adasının sahibini süzdü. Adam Avrupalı değildi. Zira derisi bir Avrupalı için oldukça soluktu, herhalde gözleri de fazlaca ukurdu. Ev sahibinin peşinden, Malko bambudan döşenmiş restorana girdi. Duvarlarda kurumuş balıklar asılıydı. Biraz sonra garson geldi. Malko:

Buzlu bir perrier, istedi. Raflar Moet et Chandon şişeleriyle doluydu... Boş B şişelerine ise mumlar dikilmişti. Görüldüğü kadarıyla uygarlık pek fazla uzakta değildi...

Ev sahibi, konuğunu szdukten sonra, konuştu:

Balık tutmaya mı geldiniz?

Tam anlamıyla değil, dedi Malko. Sigortacıyım ve bu bölgede bir kaza sonucu batan “Laconia B” kargo gemisini arıyorum.

Laconia mı? 15 gün önce Denis’in güneyinde batan gemi mi? Burada hiçbir şey bulamazsınız. Brownie’ye bırakın her şeyi Buraları ezbere bilir. Denis’e avlanmaya buradan birçok kişi götürmüştür. Yaklaşık 40 mil uzağa yani.

Nasıl? Laconia’nın Denis’in yakınlarında battığından emin misiniz? diye sordu Malko.

Adam eliyle barın biraz ötesindeki eski telsizi göstererek devam etti.

Evet, çünkü SOS çağrısını duydum. Genellikle 2182 frekansını dinlerim, zira en çok oradan çağrı yapılır. O gün de çok iyi hatırlıyorum. Gemidekiler, haritada belirtilmeyen bir mercana çarpmadan önce Denis fenerini sancak tarafında bırakmış olduklarını söyledi. Ve birkaç dakika sonra da battılar. Çok eminim ki, Denis’in güneyindeydiler. Bu Socotra’ya gidenlerin izledikleri tek yol zaten.

Anlıyorum, dedi Malko. Bardağını bitirdikten sonra kalktı. O halde bir an önce Denis’e gitmem gerekiyor.

Tekrar görüşelim, dedi adam. Denis’te kalacak yerler pekiyi değildir.

Malko biran önce Koala’ya varmak istiyordu. Ayaklarını yakan sıcak kumlara rağmen plajda koşmaya başladı. Isı korkunçtu. Biraz sonra, ılık sulara kendini bıraktı ve tekneye doğru yüzmeye başladı.

Brownie Cassan, Rhonda’yla birlikte, teknenin arkasında konyak içiyordu. Malko, Willard Troy’dan almış olduğu bir şişe Gaston de Lagrange’la birlikte yanlarına geldi.

Evet, Bird adasını beğendiniz mi? diye sordu Avustralyalı.

Fena değildi, dedi Malko. Fakat Denis’i tercih edeceğim galiba. Sanırım Laconia da orada. Adanın sahibi SOS çağrısı almış.

Ah, evet... Fakat tam Denis’te değil. 40 mil uzağında, üstelik Mahe için de oradan tekrar 50 mil gitmek gerekiyor. Anlayacağınız 8 saatlik yol. Bugün gidemem, zira akşamüstü 7’de eski rıhtımda bir tamirciyle görüşeceğim, sol benzin pompası arızalı da...

Pekala, o halde balık tutarak dönelim.

Oldu... Haydi, Rhonda çıpayı kaldır.

Çift, yola koyulmak üzere hazırlanırken

Malko balık tutmak için köşesine yerleşti.

Düşünceliydi. Sorununun cevabı Koala'daydı. Fakat Avustralyalıdan faydalanamayacaktı. Zira adam gerçekten korkuyordu. Şimdi yapılacak en önemli iş hedefi tespit etmekte.

Mercan kayalarının gerçek yerinin işaretlenmiş olduğu haritayı bulmak en önemli işti.

Motorun harekete başlamasıyla birlikte Malko'nun aklında bir tek plan yer etmeye başlıyordu. Şimdilik elinde olanlarla yetinmek... Motorun uğultusu ve benzin kokusu insana bir uyuşukluk veriyordu. Malko hiçbir şeyin bu rahatlığını bozmasını istemiyordu.

Malko hoş bir tazelik kokusuyla kendine geldi. Tekne, alacakaranlıkta birçok ışık demeti altındaki bir adanın açıklarından geçiyordu.

Malko adayı hemen tanıdı: Praslin. Demek Mahe'nin yakınlarındaydılar. Doğruldu ve güvertedeki Cassan'ın yanına gitti. iyi uyudunuz, dedi Avusturyalı gülerek.

Rhonda yine aktif bir şekilde çalışıyordu.

Gece bile, durmadan Koala'yı temizlemeye uğraşıyordu. Malko yaklaşmakta oldukları Mahe'nin ışıklarına baktı. Cassan:

Yat Kulüp'e mi Balıkçılar Lokaline mi gideceksiniz?

Arabamı Yat Kulüp'te bırakmıştım, diye cevapladı Malko. işte, geldik.

Brownie Cassan, Malko'nun karşısında durmuş, gözleriyle süzüyordu onu. Ve vereceği 100 doları bekliyordu. Koala Yat Kulüp'ün yüz elli metre ilersindeydi. Malko giyinik vaziyette, pantolonun ceplerini karıştırıyordu; sıkıntılı ve mahcup bir tonla:

Oh, çok üzgünüm ama paramı unutmuşum. Size otelde bir içki ısmarlayabilir miyim? Bu arada paranızı da alırsınız.

Avustralyalı başım salladı.

İmkansız, tamirciyi beklemeliyim. Fakat Rhonda sizinle gitsin, sonra otobüsle döner.

Tabii, dedi Malko.

Genç kadın mayosunun üzerine eski bir tişört geçirmek üzereydi ki Brownie yanma giderek, kulağına bir şeyler fısıldadı. Daha sonra birlikte küçük sandala bindiler, rıhtıma yanaştıklarında Rhonda ipi dubaya bağladı ve hiç konuşmadan Cooper'a, Malko'nun yanına yerleşti. Tam Badameier Caddesi'ne dönmek üzere Yat Kulübü'nden çıkarlarken Malko duyduğu belli. belirsiz bir sesle başını çevirdi.

Rhonda hüngür hüngür ağlıyordu.

Malko aniden frene bastı ve Yat Kulüp'ün hemen önünde park etti. Genç kız, başını ellerinin arasına almış hıçkırarak ağlıyordu, izlendiğini hissedince yüzünü kaldırdı.

Oh, özür dilerim, çok üzgünüm... Öyle anlar geliyor ki artık dayanamıyorum... Brownie o kadar acımasız ki. Yola çıkmadan önce bana ne söylediğini bir bilseniz.

Malko, elini genç kızın çıplak dizine koydu.

Size nasıl davrandığımı gördüm. Ne dedi size?

Oh, çok utanıyorum. Bana... Bana sizden para istememi söyledi. Rıhtımın tamiri içinmiş.

Malko, içtenlikle gülümsedi.

Pekâlâ, hadi otele gidelim. Bu akşam benimle yemek yiyin. Nasıl olsa pek fazla acele etmenize gerek yok. Belki fikrinizi değiştirirsiniz.

Böyle gelemem. Ama aslında değiştirecek bir şeyim de yok. Bana hiç bir şey almaz ki. Tek bir elbisem bile yok.

Hiç önemli değil. Bunu kolayca halledebiliriz.

Malko tekrar yola çıktı ve bir süre sonra Victoria Caddesi'nde büyük bir alışveriş merkezinin önünde durdu. Dükkanlar kapanmıştı. Saat 5.30'da her yer kapanıyordu.

Biraz ilerde, SPUP karargahı yakınlarında bir Hint pazarı var, oraya gidelim, dedi Malko.

Tekrar yola koyuldular. Pazar yakınlarında bir grup SPUP militanı, gece tatbikatı için ellerinde silahlarıyla cemseye biniyorlardı.

Hintli Malko ve Rhonda'yı sevinçle karşıladı. Malko, genç kızı iki elbise almak için zorladı. Ve nihayet bir. çift ayakkabı ve çeşitli makyaj malzemeleriyle dolu büyük bir paketle birlikte dükkandan çıktılar. Kız, kucağındaki paketi, sanki çok değerli bir şey taşıyormuş gibi sıkıca kavramıştı. Malko'nun bungalovuna varır varmaz, kız hemen banyoya koştu ve kapıyı sıkı sıkı kapadı.

Kapı açıldığında, siyah dekolte kıyafeti içinde yepyeni bir Rhonda duruyordu.

Oh, Rhonda, çok güzelsiniz. Uygarlığa geri dönmeniz gerek sizin.

Kızın güzelliğini gölgeleyen tek şey elleriydi. Malko genç kıza yaklaştı ve omuzlarından tutarak aynanın önüne getirdi.

Evet?

Rhonda çocuksu bir ifadeyle gülümsedi.

Gözlük süz net olarak göremiyorum, dedi.

Önemli değil, dedi Malko. Ben idare ederim. Hadi yemeğe gidelim...

Genç kız birden huzursuz oldu.

Şey. Çok fazla gecikmemeliyim.

Korkmayın, dedi Malko. Size yeterince para veririm, bir şey demez.

Fisherman's Cove lokantası her zamanki gibi oldukça tenhaydı.

Burası çok sıkıcı, dedi Malko. Başka bir yere gidelim. Bildiğiniz bir yer var mı?

Rhonda kısa bir duraklamadan sonra:

Beauvallon'da Penelope var. Sanırım eti de çok güzel.

Pekala, hadi öyleyse.

Malko, genç kızı Cooper'a götürdü. Ve oldukça yavaş kullandı, zira kızın saç tuvaletinin bozulmasını istemiyordu. Penelope bambularla dekore edilmiş, sahil kenarında çok sevimli bir yerdi. Güzel bir yerli kız onları karşıladı ve lokantanın armağanı olarak Martini Bianco getirdi.

Rhonda menüyü okurken hafif bir çığlık attı.

Nihayet et yiyebileceğim... Brownie balıktan başka bir şey yememi istemez. Her şey ekonomik olmak zorundaymış. Artık dayanamıyorum... Avustralya dışına hiç çıkmamıştım ve Brownie bana her şeyin harika olacağını söylemişti. Fakat şimdi... Ne yapacağımı bilemiyorum. Hiç param yok. Elbisem de...

Rhonda, uzun süren bir tutsaklık dönemi geçirmiş gibiydi... Malko kadehini doldurdu.

Bu akşam bütün problemleri unutam, olur mu? diye ekledi.

Henüz kadehlerini kaldırmışlardı ki, kapıdan üç kişi girdi.

Bunlar yanında araba benzeyen esmer güzeli bir kadınla Raşid Münir'di. Onların hemen arkasında SPUP Beauvallon sorumlularından Bili vardı.

Ufak tefek Seyşelli oturmadan önce uzun süre Malko'yu ve Rhonda'yı süzdü. Daha sonra sırtını onlara dönerek oturdu. Rhonda Malko'ya doğru eğilerek alçak sesle sordu.

Onu tanıyor musunuz? Bu, gemiyi kiralayan adam. Buralarda oldukça nüfuzludur. Daha önce de Koala'ya gelmişlerdi.

Malko gülümsemeye çalışarak:

Bu akşam, iş hakkında konuşmak istemiyorum, dedi. Billin bu hareketi çok şey ifade ediyordu. Demek ki Şeyssel hükümetinin talimatları gereğince hareket etmiyordu. Aksi halde Malko'yu "Land Rover" kazası için hemen tutuklaması gerekirdi. Bili birden geri dönerek tekrar Rhonda'ya bakmaya

başladı. Malko'yla ne yaptığını merak eder gibi bir hali vardı. Malko Fisherman's Cove'da kalmadığı için kendi kendine kızıyordu. Rhonda, Bill'in varlığını unutmuşa benziyordu. Üçüncü kadehten sonra, gözlerini duvardaki dekora dikti ve iç çekerek:

Uzun süredir lokantaya gelmemiştim. Dedi.

Servisin gelmesi bile genç kızın heyecanını etkilemişti. Etlerin kokusu gerçekten nefisti.

Biraz sonra ikisi de yemeğe koyuldular.

Çok iyisiniz,

Rhonda'nın sesi çok yumuşaktı.

Elini, Malko'nun elinin üzerine koymuştu. Ve içten bir hareketle Malko'nun ellerini öptü.

Brownie niçin Bill'den korkuyor? diye sordu Malko, bu andan yararlanarak.

Önceleri iş permisi için ona para veriyordu, Yeni hükümetin başa gelmesinden bu yana Bili onu polise bildireceğini söylüyor. Brownie de bundan korkuyor, zira teknesini elinden alabilirler.

Ne öğrenmek istiyorlar? diye sordu Malko.

Fazla bir şey değil! Hükümete karşı yapılacak bir ayaklanmadan korkuyorlar. Ülkeye silah sokan gemilerin yanı sıra, rejimden hoşlanmayan kişiler olup olmadığını da öğrenmek istiyorlar. Çok az bir ücret karşılığı teknesini de kiralyorlar. Tıpkı yarın olacağı gibi. Brownie istemedi ama bu “muz kılıklı” adam eğer itiraz ederse çalışma izninin iptal edeceğini söyledi.

Anlıyorum, dedi Malko.

Her zamanki gibi aynı yöntemler... Cassan, Iraklıları mercan bölgesine götürüyor. Onlar da CIAnin burnu dibinde malı götürüyorlardı. İyi işti doğrusu.

Biraz sonra, hesabı ödediler ve birlikte kalktılar. Malko Raşid Münir'in masasının yakınından geçerken yüksek sesle.

Dansa gidelim, diye sordu. Bildiğin bir yer var mı?

Bubble Clup var, adanın öbür tarafında. Ama Victoria'nın yanında bu çok sönük kalır. Bilmem hoşunuza gider mi? Pek fazla kalabalık değildir.

Malko, genç kıza sıkıca sarıldı, yan gözle de 3 Seyşelliği gözlüyordu.

Sizinle olduktan sonra her şey hoşuma gider.

Avustralyalı genç kız, belki de hayatının tek şanslı gününü yaşıyordu. Neşeyle Cooper'a bindi.

Başım dönüyor. Galiba çok içtim.

Sanmam, dedi Malko.

Bir süre sonra Malko, elini genç kızın dizine koydu. Rhonda itiraz etmedi. Ilık rüzgâr, yüzünü okşuyordu. Akşamın bu saatinde Mahe yolları oldukça tenhaydı.

Sağır edici müzik ve projeksiyonlar altında çılgınca dans eden bir grup, pisti dolduruyordu. Bubble Clup diğer kulüplerden pek farklı değildi. Oldukça dekolte kıyafetler içinde üç garson kız içkileri dağıtıyordu.

Malko ve Rhonda bambu çubuklarla birbirlerinden ayrılmış kafesli bölmelere oturdular. Oturdukları yerden barda müşteri bekleyen' kadınlar rahatlıkla gözükebiliyordu. Kadınlar nefret dolu bakışlarla Rhonda'ya baktılar. Rhonda içkinin verdiği rahatlıkla:

Dans edelim, dedi.

Orkestra oldukça ağır parçalar çalmaya başlamıştı. Rhonda bütün vücuduyla Malko'nun kine yapıştı. Ve fısıltıyla:

O kadar mutluyum ki, dedi. Uzun zamandır bu duyguyu tatmamıştım. Fakat artık dönmeliyim, geç kalmamam gerek.

Bubble Clup, Victoria'nın güneyinde, deniz kenarındaydı. Otelin bahçesinde büyük bir havuz vardı. Malko Rhonda'nın kulağına eğildi:

Cassan için para vereyim size...

Hayır istemiyorum. Döverse dövsün. Ama para istemiyor m.

Genç kız, hızla ondan uzaklaştı, gözbebekleri öfkeyle irileşmişti.

Dövülmenizden başka bir yol da vardır belki, dedi Malko.

Genç kız, yine de Brownie'den ayrı kalamayacağını biliyordu. En azından, henüz ondan ayrılmaya hazırlıklı değildi... Başını Malko'nun omzuna dayadı.

Boş ver, ben iyiyim.

Yine de size eşlik edeceğim. Aksi halde bir daha görüşemeyiz.

Kıskançlıkla bakan bar kadınlarının bakışları altında parka doğru ilerlediler. Cooper kıyı kenarındaki oto parkta, suya yakın yerdeydi. Plaj ıssızdı.

Yürümek istiyorum, dedi Rhonda

Sahile indiler. Kuma geldiklerinde genç kız ayakkabılarını çıkardı.

Bunları eskitmek istemiyorum, sesi küçük bir kızın sesi gibiydi.

Biraz yürüdükten sonra, küçük bir çite geldiler ve daha ileri gitmeyip geri dönerek, arabanın yanına geldiler. Rhonda kaportanın üzerine oturdu ve yüzünü gökyüzüne, yıldızlara çevirdi.

Koala'ya dönmek istemediği açıkça belliydi. Malko, karşısındaki genç kıızı süzdü. Gerçekten de mutlu görünüyordu. Genç kız dudaklarını uzattı ve hararetle sarıldılar. Rhonda vücudunu Malko'nunkine iyice yapıştırdı. Malko ellerini genç kızın saçlarında dolaştırmaya başladı. Finlandiyalıyla son deneyi çok acı olmuştu ama şimdi karşısındaki kadın o kadar istekliydi ki... Malko yavaş yavaş kızın üzerine abandı...

Bubble'dan çıkan bir grup, onları gördüğünde, kızlardan biri çığlık attı. Diğerleri de kahkahayla gülmeye başladılar. Rhonda birden doğruldu ve üstünü düzeltmeye başladı. Yüzünü, Malko'nun vücuduyla saklamaya çalışıyordu.

Özür dilerim, dedi. Ama bu gece seninle olmak, kollarında uyumak istiyorum. Lütfen.

Malko, kolunu genç kızın omzuna attı.

Hevesi kursağında kalmış bir şekilde, uzaklaşan gruba lanet yağdırıyordu içinden.

Rhonda, dedi. Sana bir önerim var. Üstelik Cassan'dan kurtulmanı da sağlayabilir.

Genç kadın heyecan içinde irkildi.

Hayır istemiyorum... Satılık değilim.

Yanlış anladın, diye cevapladı Malko. Sandığın gibi değil... Bildiğin gibi bir sigorta şirketi için çalışıyorum. Laconianın kalıntısını arıyorum. Eğer bulabilirsem büyük bir prim alacağım. Gemi, Deniz yakınlarında batmış. Deniz yarlarının yerini Cassan haritada göstermişti. Fakat şimdi her nedense beni oraya götürmek istemiyor. Sanırım diğerleri de, başka nedenlerle Laconia'yi arıyorlar. Yani Bill'in arkadaşları. Sana önerim şu, eğer bana bu haritayı ya da kopyasını getirebilirsen büyük miktarda para kazanırsın.

Anlayamıyorum, diye cevapladı genç kız. Bili bu kalıntıyı ne yapmak istesinki. Ne işine yarar bu?

İçinde değerli şeyler olduğunu sanıyor.

Ah, öyle mi?

Genç kız, garip gözlerle ona bakıyordu. Pek inanmıyor gibiydi

3000 veya 4000 dolar kazanabilir miyim? Diye sordu.

Malko gülümseyerek, sarıldı genç kıza

Daha da fazlasını. Eğer Laconia'yi sayende bulabilirsem, sana 50.000 dolar garanti ediyorum.

Rhonda, bir müddet, rakamın etkisinden kurtulamadı. Daha sonra:

Beni koruyacak mısın? diye sordu. Mahe’de olduğum sürece, benle kalacak mısın?

Tabii, dedi Malko. Fakat bir tekneye ihtiyacım olacak.

Bir tane biliyorum. Kenyanların var. Gerçi eski bir şey ama su üzerinde durabiliyor.

Tamam, bu iş oldu. Şimdi ne yapmayı düşünüyorsun.

Rhonda alçak sesle:

Koala’ya döneceğim. Eminim Brownie yine sarhoştur. Bütün gece Yat Kulüpte içmiştir. Haritanın yerini biliyorum, onu sana getireceğim ve seninle beraber olacağım.

Malko, neşeyle hay kırmamak için kendini zor tuttu. Harita olmadan Iraklıların işi gerçekten zordu. Avustralyalının yardımlarıyla bile bulamazlardı.

Harika, dedi Malko. Her şeyin yolunda gideceğinden emin misin?

Tabii. Brownie’yi tanırım. Uyanık olsa da parayı görünce tekrar uyur.

Malko cebinden çıkardığı paraları genç kıza verdi.

Nasıl döneceksin, eğer küçük botu çalıştırırsan sesinden uyanabilir.

Dönüşte kürekle gelirim. Beni burada bekle.

Genç kız Malko’nun yanağına bir öpücük kondurduktan sonra hızla iskeleye doğru koşmaya başladı. Koala rıhtımdan beş yüz metre kadar açıktaydı.

Malko, bir köşeye sinmiş bakıyordu. Rhonda’nın temiz yürekliliği onu rahatsız ediyordu, içinde garip bir sıkıntı vardı.

Brownie Cassan yattığı yerden sıçrayarak kalktı. Bir gürültü duymuştu. Bir an dinledi. Rhonda’nın geldiğini sandı. Fakat kimse yoktu. Genç kıızı 11’e kadar Yat Kulüp’te beklemişti. Ona her ne kadar bir sevgi beslemese de yine de yanında hizmetinde olmasını istiyor, arıyordu. Tekrar etrafı dinledi, fakat gelen giden yoktu. Kamaranın kapısı açılmadı. Belki de yan kamaraya girmiştir, diye düşünerek kalktı. Çıplak ayaklarıyla ses çıkarmadan yürüdü.

Kamarasının kapısını açarak seslendi.

Rhonda!

Genç kadının cevap vereceğini ümit ederek biraz bekledi. Fakat birden yarı karanlıkta bir siluetin kaçmakta olduğunu gördü. .

Bir hırsız!

Hemen siluetin peşinden koştu. Küçük koridorun bitiminde ona yetişti. Bacaklarına atıldı. Birlikte düştüler. Brownie elinde rulo bir kağıtla Rhonda'yı anında tanıdı.

Önce, şaşkınlıktan kendine gelemedi. Rhonda niçin kaçıyordu.

Ne oluyor sana? diye gürledi.

Birlikte ayağa kalktılar, adam genç kızı kamaraya soktu

Rhonda elinde rulo kağıtla gözlerini korkuyla açmış, hiç görmediği güzel bir elbisenin içinde ona bakıyordu.

Brownie tomarı alarak masanın üzerine yaydı. Haritayı görünce yüz hatları gerildi. Ve Rhonda'ya yöneldi. Genç kızın boğazına sarıldı ve kamaranın duvarına yapıştırdı onu.

Buz gibi bir sesle:

Niçin aldın bunu? diye sordu.

Genç kız korkuyla ona baktı. Bir şey söyleyemedi.

Cassan öfkeyle soluyordu.

Bu elbiseyi alan için değil mi? Söyle.

Kız cevap vermeyince, elbisenin yakasına uzandı eli. Ve bir hareketle kumaşı yırttı. Genç kızın göğsünden bacağına kadar kumaş açılmıştı.

Brownie kumaşı bırakıp bir bıçak aldı ve gene kızın karnına dayadı.

Söyle, kim istedi bu haritayı.

O, o, diye itiraf etti Rhonda. Bırak beni, yalvarırım.

Brownie Cassan birkaç saniye sessizce kaldı. Eğer derin bir uykuya dalmış olsaydı, yarın sudan bir sebeple Victoria Hapishanesi'nde uyanmış olacağını düşündü. Bu küçük fahişe yüzünden teknesi de elinden gitmiş olacaktı Kızın boğazını bırakarak onu geriye doğru tekrar itti. Rhonda korkudan hiç ses çıkaramadı. Brownie bütün hızıyla tekmelemeye başladı. Neresine gelirse gelsin tekmeliyordu. Böğrüne gelen bir darbeye Rhonda yere yuvarlanarak kıvranmaya başladı. Adam kızı saçlarından tutarak, ön kamaraya doğru sürüklemeye başladı. Biraz sonra kızı yatağa yatırdı ve bıçağı boğazına dayayarak:

En ufak bir hareketini görürsem işini bitiririm. Yerinden kalkmayacaksın.

Üstüne kapıyı kilitledikten sonra, yatışmak için bir sigara yaktı. Rhonda'dan kurtulması

gerekiyordu. Yerine bir Seyşelli bulmalıydı. Fakat şu an ona tekneyi kullanmak için ihtiyacı vardı. Yat Kulübü'nün olduğu yere doğru bakmaya başladı. Adam bekliyor olmalı, diye düşündü. Kızın çalmaya kalktığı haritayı kasaya yerleştirdi ve anahtarını da şortunun fermuarlı cebine yerleştirdikten sonra konyak şişesini aldı. Ve şişenin üçte birini, bir dikişte içti. Konyağın verdiği ani sıcaklık bir an için sıkıntısını unutturmuş gibiydi.

Kamaranın kapısını da kilitleyerek kuşete uzandı.

Malko saatine baktı:

Rhonda Koala'ya gideli bir buçuk saat olmuştu. Dönme şansı giderek daha da azalıyordu. Hatta artık kalmadı, diye düşündü. Koala'da hiçbir hareket görünmüyordu. Kendi kendine kızı bir cehenneme göndermiş olabileceğini düşünerek söylendi. Ve Cooper'a doğru yöneldi. Biraz sonra Yat Kulüp'ten uzaklaşıyordu.

Badamier Caddesi'nde giderken, düşünmeye çalışıyordu. Acaba Rhonda'ya ne olmuştu. Fikrini mi değiştirmişti yoksa bir dram mı yaşamıştı? Artık, haritayı ele geçirmesi için bir olanak yoktu. Koala'ya baskın düzenlemek bazı teknik üstünlükler gerektiriyordu... Beauvallon'a doğru yöneldi. Yarın Raşid ve adamları onu aramaya başlayacaklardı. Balıkçılar lokalinin parkına girdi ve bungalov'una gitti.

Bu defa onu bekleyen kimse yoktu. Bahçeye açılan camlı kapıyı açtı ve dışarı çıktı. Tazelik sinirlerini yumuşatıyordu. Bütün otel uyuyordu.

Parmaklarının ucuna basa basa, bungalov 'a yöneldi. Kendininkilerle aynı olan vasistasları itti ve kapının kolunu buldu. Yavaşça açarak içeri süzüldü.

Aynı anda neye uğradığını şaşırdı. Kuvvetli bir kol boynuna dolanmış en ufak bir hareketle boyun kemiğini kırabilecek bir şekilde sarmalanmıştı onu. Malko, hafif parfüm kokusunu hemen tanıdı. Boğuk bir sesle:

İrja, benim, Malko, diyebildi.

Kol, hemen gevşedi. Malko, rahat bir nefes alabildi. Gözlerinin önünde parıldayan kırmızı ışıkları yok etmek için iki saniye bekledi. İrja beyaz çamaşırlarıyla karşısında merak ve öfke ile ona bakıyordu.

Sana tecavüz edeceğimi mi sandın?

Finlandiyalı ters bir şekilde baktı.

Bir gürültü duydum. Judocuyum ve hırsız sandım... odamda ne arıyorsun gecenin bu saatinde?

Malko, ağrıyan boğazının acısını unutmaya çalışarak:

Az kalsın, beni boğuyordun. Kendini affettirmen lazım.

Kızın yanma geldi ve onu yavaşça kucakladı.

Şimdi olmaz. Beni çok korkuttun. Ama eğer istersen şu yatakta uyu, belki yarın sabah iyi şeyler düşünebilirim.

İrja, daha sonra kendi yatağına uzandı ve ışığı kapattı.

Malko da sessizce çarşafın altına girdi. Gece oldukça heyecanlı geçmişti... Boynu hâlâ ağrıyordu.

Ilık bir esintiyle uyandı Malko. Aralık duran pencereden içeri temiz bir hava giriyordu.

Doğruldu, nefesini tutarak, etrafı dinledi. Yan yataktaki İrja'nın nefes alması uyuyan bir kişi için fazla düzenliydi. Uyumadığı kesindi... Hafif bir tıkırtı duydu. Pencereyi aralayan kişi, açığı giderek çoğaltıyordu.

Malko, yavaşça yataktan kaydı ve ilerledi. Biraz ilerde yere çömeldi. Finlandiyalıya haber 88 verip vermemekte tereddüt içindeydi. Sonra vazgeçti.

İki gölge içeri süzölmek üzereydi. Malko duvara yaslanarak doğruldu. Bundan sonra her şey şimşek hızıyla oldu. Siluetlerden biri önünden geçerek, biraz önce kalktığı yatağı yöneldi. Diğeri de kızın yatağına doğru ilerledi.

Malko hemen önündeki adamın üzerine atıldı. İrja! Dikkat!

Malko, iri yarı adamın ter kokusunu duydu. Aynı anda diğeri taraftan korkunç bir kavganın sesi geliyordu. Üzerine atladığı adam çırpıyordu. Malko, birden kolunda bir acı duydu ve rakibini bırakmak zorunda kaldı. Allah'tan elektrik düğmesi kendi bungalovundaki gibi aynı yerdeydi. El yordamıyla hemen buldu ve düğmeyi çevirdi.

Oda aydınlanınca Malko, elinde palayla karşısında bir siyahiyi buldu. Biraz önce içinde bulunduğı yatak ortadan ikiye bölünmüştü. Palanın keskin ucu parıldıyordu. Malko, hemen yanındaki masa lambasını olanca gücüyle düşmanına fırlattı. Beriki acıyla haykırarak elindeki keskiyi düşürdü.

Fakat öbür adam, yere düşmüş olan İrja'yı bırakarak palanın üzerine atıldı. Biraz sonra elinde pala, Malko'nun karşısındaydı. Bu defa Malko'nun savunacak bir şeyi yoktu.

Göz ucuyla, İrja'nın elinde bir iple yerden kalktığını gördü. Yavaşça adamın arkasından dolanarak yaklaştı. Ve birden ipi boğazına geçirdi. Ufak bir hareketle adam İrja'nın karnını delebilirdi.

Malko birden ince tırnakların altında kırmızı bir parıltı gördü. Adam, gözleri yuvalarından fırlamış gibi bakıyordu. Kan olanca hızıyla akmaya başladı. Katil bu defa boğazına sarılan tırnaklardan kurtulmak için palayı yere atmak zorunda kaldı.

Az sonra Malko tarafından silahsız bırakılan adam arkadaşının yardımına koşarak İrja'nın ensesine vurdu. Genç kadın sendeleyerek yatağın üzerine düştü.

Malko gözleriyle bir silah aradı. Fakat artık adamların tek düşünceleri kaçmaktı. Malko takip

etmek için pek istekli davranmadı. Nasıl olsa bunlar sadece maşa olarak kullanılan cinstendiler.

İşin başı Raşid Münir'di. Kapıyı kilitleyip İrja'ya yöneldi. Finli kadın gözleri açık inliyordu. Birden Malko'nun olay sırasında kırılmış tırnaklarından birinin ojesi dikkatini' çekti. Kırmızı beyazın altında gümüş renkli, mat bir parça göze çarpıyordu. Önce bunu. ojeden önce sürülen cila zannetti. Fakat inceledikten sonra bir santimden uzun bir çelik parçası olduğunu keşfetti. Malko dikkatle ötekileri de inceledi. Hepsi aynıydı. Finli kadının o güzel elleri bir ölüm aletinden başka bir şey değildi. Malko onunla seviştiği sırada bunun farkına bile varamamıştı.

İrja hâlâ baygınmış gibi görünmeye çalışsa da aslında onu inceliyordu.

Birden Malko'nun beyninde bulmacanın parçaları birleşti. Genç kadının üzerine eğildi.

İrja, “Ze nehedar” İbranice ne demek?

İrja sonunda gözlerini açtı. Bakışlarından bir şey anlaşılacak gibi değildi. Sanki Malko'nun sorusunu duymamış gibi acıyla inliyordu.

Çok kötüyüm, dedi. Neredeler? Neler oluyor?

Malko onun yanına yatağın kenarına oturdu.

İrja, diye tekrar etti. Senin İbranice konuştuğunu biliyorum Ayrıca kim olduğunu da. Beni Derviş'e götürmeni istiyorum. Onu görmem gerekiyor. Hem de hemen...

Finli kadın doğruldu.

Ne demek istediğini anlamıyorum. Ben İbranice bilmem. Derviş diye birini de tanımıyorum. Bana niçin soruyorsun bu soruları?

Malko ısrar etti:

Sevişirken İbranice bir şeyler mırıldanıyordun İrja. Bir akşam senin bağırdığını duydum. O zaman Fince zannetmişim “Ze nehedar”. Yarın sabahtan tezi yok bunun İbranice olduğunu kanıtlayabilirim. Fotoğrafçıların tırnaklarına çelik parçaları yerleştirmeleri olağan değildir. Sen Mossad için çalışıyorsun İrja. İsmi ya da altına gizlediğin iş ne olursa olsun. Ve benim kim olduğumu biliyorsun... Sizinle çalışanlardan biriyle bağlantım vardı. Onu görmem gerekiyor. Senin görevin beni gözlemektir. Benimle sevişmenin nedeni de buydu. “Şimdi söyle bakalım, Derviş'i nerede bulabilirim? Bu bir ölüm kalım meselesi. Senin için.

Genç kadın cevap vermedi. Sessizce birbirlerini inceliyorlardı. Malko İrja'nın her iyi ajan gibi durumu her yönüyle değerlendirdiğini tahmin etti.

Beni odanda bekle, dedi.

Birlikte dışarı çıktılar ve Malko onun park yerine doğru gittiğini farketti. Sonra da bir motor sesi duyuldu.

Bungalovuna girip bir duş aldı. Saat geçmek bilmiyordu. Sonunda kapısına vuruldu. Gelen İrja’ydı.

Yarın sabah saat altıda seni alacağım, dedi. Görüşürüz.

Malko üç saatten fazla uyumamıştı. Çok sinirliydi. İrja da hâlâ tedirgindi. Yol ıssızdı. Güneye doğru yol almaya devam ettiler.

Daha çok var mı?

Hayır, dedi Finli kadın. Öteki dönemeçte.

Aşağı yukarı kırk kilometredir yoldaydılar.

Malko yavaşladı ve kıyıdan yüz metre kadar açığa demir atmış bir teknenin bulunduğu doğal bir koyu farketti. Daha önce de bunu gördüğünü hatırlıyordu.

Orada, dedi İrja.

Durur durmaz İrja aşağı inip lastik bir bota doğru ilerledi. İkisi de bindikten sonra genç kadın motoru çalıştırdı. Bazen bir erkek gibi hareket ediyordu. Malko tekneyi inceledi. Hiç bir hayat belirtisi yok gibiydi.

Sonra birden bir adam göründü. İri yarı, sarışın biriydi. Masmavi gözleri, düz bir burnu vardı. Malko’ya elini uzattı.

Hoş geldiniz Bay Linge.

Bu Derviş’in sesiydi. Malko uzatılan eli sıktı ve parmakları kırılacakmış gibi hissetti. İsraili onu soğuk bir bakışla süzüyordu.

Oturun, dedi. Umarım böyle davranmanızı gerektiren önemli bir sebebiniz vardır.

Var, diye cevap verdi Malko.

Ona harita hikâyesinden ve Brownie Cassan’ dan bahsetti. Derviş bıyıklarıyla oynayarak onu dinledi. İrja teknenin içinde yok olmuştu. Henüz çok sıcak değildi ve deniz dümdüzdü. Malko sözlerini bitirince İsraili konuşmaya başladı.

Benden bir şeyler sakladığınıza emindim. Niçin şimdi beni bulmaya geldiniz?

Malko daha fazla oyun oynamamaya karar verdi.

Çünkü bana yardım edebilecek tek kişisiniz. Sanırım bir anlaşma yapabiliriz. Fakat her şeyden önce Raşid Münir’i durdurmamız ve Laconia’yi bulmamız gerekiyor.

Derviş doğrularcasına başını salladı.

Doğru, Bay Linge. Buna inanmasaydım bana yaklaşmanıza izin vermezdim. Ama hükümetlerin anlayacaklarından pek emin değilim, bu yüzden de bu doğrultuda bir şey yapamıyorum. Beni anlıyor musunuz? Burada sadece kendi yaptıklarından sorumluyum. Ortak bir operasyon düzenlememiz konusunu onaylayabilirim. Ondan sonra herkes kendi menfaatlerini gözetir. Bu menfaatler çatışacak olsa bile. Eğer aynı fikirde değilseniz bu tekneyi hemen terk edebilirsiniz, ben de beni tanıdığınızı unutabilirim.

Kabul ediyorum, dedi Malko.

Derviş düşünceli bir ifadeyle başını salladı ve içeri seslendi.

Zamir!

Az sonra İrja göründü. Hatları gergindi.

Bize kahve yapıp Zui'ye yukarı çıkmasını söyler misin?

Malko sordu:

İrja'nın gerçek adı Zamir mi?

Derviş gülümsedi.

Hayır, Zamir İbranice bülbül demektir. Bu bir takma isim. Hepimizin takma isimleri vardır.

Kapıda kel kafalı bir adam belirdi. Merakla bakan gri gözleri, ağzında da bir pipo vardı.

Bu Zui, diye tanıştırdı Derviş. Ona “Sessiz” deriz.

Malko onun bu adı hakettiğini düşündü. Sonra içerdeki telsiz antenlerini far ketti. O eski tekneye iyi bir görüntü verilmişti. Derviş gürültüyle esnedi. Malko sıkıntıdan midesinin kasıldığını hissetti. İsraililer çocuk değillerdi ve onu hareketlerinde serbest bırakmayacaklardı. İki seçim arasında kalmıştı ve CIAye ihanet etmek istemiyordu.

İşte kahve, dedi Derviş.

İrja ya da Zamir elinde bir tepsiyle yanlarına geliyordu. Malko gülümsedi.

Eğer mutfak işlerinden de anlıyorsa mükemmel olmalı, Bir erkek kadar iyi dövüşüyor.

Zamir İsrail ordusunda albaydır, dedi yavaşça Derviş. Çok özel bir kadındır.

İsrailinin bakışları yumuşak bir şekilde genç kadını sardı. Malko kadının esrarengiz aşığı o olmalı, diye düşündü Malko. Çok garip bir durumdu.

Ne yapacağız? diye sordu.

Derviş kahvesinden bir yudum aldıktan sonra ona cevap verdi:

Koala'ya girip o haritayı alacağız. Sonra...

Derviş siyah dürbününü indirdikten sonra heyecansız bir sesle:

Onlar, dedi.

Tekne Ko ala'dan çok daha hızlıydı ve yolculuk sadece altı saatlerini almıştı. Şimdiye kadar hiçbir gemiyi geçmemişlerdi. Adayı sağ taraflarında bırakarak kuzeye doğru ilerlemişlerdi. Deniz adasını geçtikten sonra 10° kırıp birkaç mil gitmişlerdi.

Ada Bird adasına benziyordu. İki kilometreden uzun değildi.

Derviş arkasına dönüp İbranice bir şeyler söyledi. Dümendeki zenci birkaç derece daha kırdı. İbranice konuşan bir zenciye her yerde rastlanmazdı.

Zamir ön tarafta güneşleniyordu. Öldürücü silahını saklamak için tırnaklarına oje sürececek vakit bile bulmuştu.

Bizi görmüş olmalılar dedi Malko.

Derviş'in yüzünü soğuk bir gülümseme kapladı.

Deniz herkese aittir... .

Zencilerin gözleri Malko'daydı.

Bu zenciler de yahudi mi?

Bizim bu kadar ilerlememiz neye bağlı sanıyorsunuz. Her yerde ajanlarımız var. Onlar olmasaydı ne yapardık bilmem. İbranice ve Swahiliceden başka dil bilmiyorlar.

Denizin ortasında, içlerinden bazıları dost bile olsa, bu kadar işinin ustası ajanlarla bulunmak hiç de güzel değildi.

Şimdi Koala çıplak gözle seçilebiliyordu. Gemi durmuş gibi görünüyordu. Zamir yerinden kalkıp dürbünleri aldı.

Kadının hayret dolu bağıırışı Malko'yu yerinden sıçrattı. Derviş'e İbranice bir şeyler söyleyince adam dürbünleri onun elinden kaptı.

Denize bir kamış ve dalgıç indirmişler...

Malko'nun kalbi sıkıştı. İşte, korktuğu başına gelmişti. İsrailli dürbünü bırakıp içeriye doğru İbranice bağırdı. Birkaç dakika sonra Zui'nin kel kafası görüldü. Sanki balığa çıkmış gibi piposu hâlâ ağzındaydı, üzerinde de uzun bir şort ve renksiz bir gömlek, elinde de uzun bir baston vardı.

İsrailli güverteye oturdu ve bastonun içinden büyük bir kalibreli tüfek çıkardı. Gören adamın safariye çıkacağını söyleyebilirdi.

Derviş tekrar oraya dönüp dürbünü aldı. Koala'yla aralarında sadece yarım mil mesafe kalmıştı.

Malko Zamir'e yaklaştı.

Yapmaya niyetlendikleri ne?

Genç kadın Malko'ya ilgisiz bir bakış fırlattı.

Bu senin problemin değil. Üstlerimizin emirleriyle hareket ediyoruz.

Malko'nun yüzündeki kırılgan anlam üzerine kolunu tuttu. Gözleri bir balığinki kadar soğuktu.

Aptalca tavırlar takınma, diye devam etti. Savaşta.

İsrailli kadın beş tırnağının izini Malko'nun kolunda bırakarak oradan uzaklaştı.

Tekneleri yavaşlamıştı. Zui kaptan köşküne girip, çömelerek gizlendi. Malko sanki hedef kendisiymiş gibi nefesini tuttu. Artık motor ve dalga seslerinden başka bir şey duyulmuyordu.

Malko büyülenmiş bir halde Marlin'in namlusunu inceledi.

İki gemi arasındaki mesafe iyice azalmıştı. Avustralyalı köprüde olmalıydı. Rhonda görünürlerde yoktu. Malko kalbi sıkışarak başına ne gelmiş olabileceğini düşündü.

Endişelenmeyin, dedi Derviş omzunun üstünden, onlara ateş etmeyeceğiz. Daha dalmadılar. Onları uzun z amandan beri gözlüyoruz. Derinlik şu anda 60 metre. Burası iyi bir yer değil. Yalnızca onların dalmasını engellemek için ateş edeceğiz.

Planınız ne? diye sordu Malko.

Köprüye geçmek ve haritayı ele geçirmek.

Teknelerinde bütün hazırlıklar tamamlanmıştı. Koala'yla aralarında 50 metre kalmıştı. Karşıda hâlâ hiçbir hayat belirtisi yoktu. A

Şimdi Koala'nın içersini iyice görebiliyordu. Ortada hiç kimse yoktu ve kamaranın kapısı kapalıydı. Koala'ya yanaşınca Derviş yanına hiç silah almadan kış tarafına atladı. Fakat Malko arkasına dönünce Zamir'in onu koruduğunu farketti. Sıra kendisine gelince o da yan gemiye geçti. Öyle bir sessizlik vardı ki insanın olan bitene inanacağı gelmiyordu. Malko haritayı düşündü. İsraillilerin haritayı ele geçirmemelerini sağlamak için ne yapmalıydı? Derviş çoktan kamaranın kapısına yönelmişti.

İsrailli kapıyı itti. Birlikte içeri girdiler. Her şey yerli yerindeydi, fakat haritaların bulunduğu dolabın kapısı ardına kadar açıktı.

Derviş dolaba yaklaşıp harita rulolarına şöyle bir göz attı ve Malko'ya döndü.

Bahsettiğiniz haritaya bakıyor musunuz?

Evet.

İçinden bir ses aradıklarının orada olmadığını söylüyordu. Bu geminin terk edilmiş olduğunu düşünmek fazla iyimserlik olurdu. İsrailli dışarı çıkması için onu ittirdi ve çabucak merdivenlere tırmandı.

Öne ilerleyip tokmağı çevirdi. Kapı içerden kilitlenmişti. Birden burnuna bir yanık kokusu geldi.

Dikkat! diye bağırdı. Tekneyi ateşe vermişler.

Derviş'in aşağı inip kamaraya girdiğini duydu. Kapıya koşup biraz zorladı. Fakat kapı açılmadı. Cassan'ın herhalde intihar etmeye niyeti yoktu.

Kamaradan çıkıp tekne boyunca koşmaya başladı.

Tam arka tarafa dolanmıştı ki ambar kapağının açıldığını duydu ve az sonra da Brownie Cassan'ın başı gözüktü. Adam birkaç saniye öylece kalıp tereddüt geçirdikten sonra öne atıldı.

Malko da ondan aşağı kalmayacaktı ki, ayağı halata takılarak dengesini kaybetti. Tam doğrulurken Brownie Cassan'ın ilerlediğini ve 20 santimlik bir çelik parçasını ona salladığını gördü.

Adam sanki bir balığı doğrayacakmış gibi Malko'nun boğazını hedef almıştı.

Çelik parçası Malko'yu hedef almıştı. Keskin uç gömleğinin bir parçasını koparttıktan sonra plastiğeatarak boyasını çıkarttı. Malko geminin hareketinden faydalanarak biraz uzaklaştı. Brownie Cassan hırsından deliye dönmüş bir halde silahını yine kaldırdı. Çelik parçası saçından bir tutam alarak başının üzerinden geçti.

Aynı anda Derviş kapıyı açmayı başarmış ve dışarıda belirmişti. Malko İsraillinin bir şeyler söylediğini duydu, fakat bir şey anlamadı. Brownie Cassan bir küfür savurup, saldırısını bu kez Derviş'in üzerine yöneltti. israilli acıyla bağırdı. Çeliğin ucu omzunu sıyırmıştı. Yaranın görüntüsüyle Malko'nun midesi bulandı. Malko Avustralyalının bacaklarına atladı.

Dengesini kaybeden Brownie Cassan bıçağı Derviş'in omzuna sapladığı yerde bırakarak düştü.

Malko ve Cassan boğuşmaya başladılar. Malko bir ara çapanın zincirini yakalayarak, tüm gücüyle Avustralyalıya indirdi. Cassan inleyerek yere düştü. Malko nefes nefese ayağa kalkarak etrafına baktı.

Zamir yumruğuna geçirdiği jiletle yanlarına gelmişti. Derviş'i o halde görünce bir çılgılık attı. Silahını bırakarak onun yanma çömeldi.

Omzundaki bıçağı çıkardı. Derviş dişlerini sıkmış bir halde yere düştü. Zamir geminin dışını

dolaşırken Malko da arkasındaki kamaraya girdi.

On kamaranın bir köşesindeki yanmış kâğıtları görünce Malko'nun kalbi sıkıştı. Mercan kayalıklarının yerlerini ve derinliklerini gösteren haritadan arta kalan yalnızca bunlar olmalıydı... Rhonda'nın yanına gidip iplerini çözdü. Genç kadın ona gülümsemeye çalıştı. Yüzü futbol topuna dönmüştü. Yırtılan elbisesi vücudundaki morlukları gizlemiyordu. Malko'ya bakan gözleri korku doluydu.

Ne oldu? O nerede?

O işi hallettik, dedi Malko. Artık her şey yoluna girecek.

Rhonda yatağın kenarına oturdu, başı ellerinin arasında ağlamaya başladı.

Tanrım, diye inledi, o kadar korktum ki. Brownie geri dönmeden beni öldüreceğini ve suya atacağını söyledi. Yapardı da. Öfkeden deliye dönmüştü.

Ona gerçeği anlattın mı?

Evet, diye mırıldandı.

İyi, dedi Malko. Neler olduğuna bir bakayım.

Daha sözünü bitirmemişti ki denize bir şey düşmüş gibi bir ses çıktı. Kamaradan çıkınca Brownie Cassan'ın yüzerek uzaklaştığını gördü. Bu kadar hızlı yüzdüğüne göre ayağında palet olmalıydı.

Malko Zamir'in hâlâ Derviş'e pansuman yaptığı kamaraya girdi. İsrailli biraz düzelmiş gibiydi.

Neler oluyor?

Cassan kaçtı.

İsraillinin yüz hatları gerilmişti.

Onu yakalamamız gerek. Çabuk.

Zamir'le İbranice bir şeyler konuşmaya başladı. Zamir hemen dışarı çıkıp iki zenciye bazı emirler verdi. Zenciler aceleyle iki gemiyi birleştiren ipleri çözdüler. Malko Avustralyalının uzaklaşmasını seyrediyordu. Denizdeki bot ona doğru ilerlemeye başladı. Tekne hareket edene kadar Cassan bota ulaşmıştı bile. Cassan bir yarım daire yapıp Deniz adasına doğru ilerledi.

Malko gözlerini kırptı. Orada bir başka gemi duruyordu. Dürbünü alıp denizi inceledi.

Gerçekten de bir başka gemi vardı. Kuzeyden getirilen zencilerle dolu bir Seyşel balıkçı gemisiydi. Bot geminin yönünde gidiyordu.

Takip etmek yararsız, dedi Derviş'e. Orada bir başka gemi daha var.

Derviş kalkmayı başardı. Bot gemiye ulaştığında onların teknesiyle aralarında daha 300 metre mesafe vardı. Derviş'in yüzünden içinden geçenleri anlamak olanaksızdı.

Zamir, diye bağırdı, bak bakalım orada bir dalgıç takımı var mı?

İki tane var, dedi Malko, iç kısımda, mutfağın karşısında.

Çok iyi, dedi Derviş. Zamir dalacak ve kaza yerini bulup bulmadıklarını kontrol edecek. Aletlerin gösteremediği bir mercan oyuğu olabilir.

Zamir çoktan siyah plastik elbiseleri üzerine geçirmişti. Rhonda hâlâ ön kamarada yatıyordu. Malko dürbünü alıp Seyşel gemisine baktı. Gemi güneye, büyük ihtimalle Mahe yönünde uzaklaşıyordu. Kendi tekneleriye geri dönüyordu.

Zamir deneyimli bir dalgıç gibi hazırlandı. Malko birden bir şeyin farkına vardı. Eğer İsraililer Laconiayı bulurlarsa kendi varlığı gereksizleşecekti. Tabi Rhonda'nınki de. Düşünceli düşünceli israili kadının dalışını seyretti.

Malko saatine baktı. Zamir 17 dakikadır zümrüt rengi suların içindeydi. Güneş yükselmişti. Hava çok sıcaktı. Botu uzaklaştıran gemi artık ufukta nokta gibi kalmıştı. Derviş kamarada uzanmıştı. Öteki tekne Koala'nın yanma demir atmıştı.

Derviş gözleriyle Malko'nun hareketlerini takip ediyor, sanki Malko'nun bir silah edineceğinden endişeleniyordu. Malko olayları anlamakta güçlük çekiyordu. Sıcak sanki beynini boşaltmıştı.

Birden teknelerin birkaç metre uzağında bir su sesi duyuldu. Zamir onlara doğru yüzmeye başlamıştı, iki zenci onun yukarı tırmanmasına yardım etti. Derviş omzundaki yaraya rağmen ayağa kalktı. Zenciler Zamir'in tüpünü çıkarttılar. Zamir çok yorulmuşa benziyordu ve nefes almakta güçlük çekiyordu. Dervişle İbranice konuşmaya başladılar. Malko bütün çabasına rağmen tek bir kelime bile anlamadı. Halbuki hayatı o konuşulanlara bağlıydı. Neyse ki Derviş'in yüzündeki ifade her şeyi anlatmaya yetiyordu, israili büyük bir hayal kırıklığına uğramış görünüyordu. Bir soru daha sordu, fakat genç kadın olumsuzca başını salladı.

Malko Zamir'in ne kadar derine daldığını çok merak etti:

Bir şey bulmuş mu? diye sordu.

Derviş soğuk, mavi gözlerini ona çevirdi.

Hayır.

Çok mu derinmiş?

Bu kez Zamir cevap verdi.

Pek değil. 2030 metre arasında. Her yan mercan kaplı. Soma derinlik artıyor ve hiçbir şey görünmüyor. Mümkün olduğunca indim, fakat hiçbir kalıntıya rastlamadım.

Üstündekileri çıkartıp, sadece külotla kaldı. Harika görünüyordu. Kamaraya girip, buzdolabından maden suyu çıkarttı. Derviş Malko'ya döndü:

Niye burada daldıklarını merak ediyorum.

Hiçbir fikrim yok, diye itiraf etti Malko. Yaktıkları haritayı ele geçirmeniz gerekiyordu. O haritayla bile çalışmamız günler, haftalar sürebilirdi. Mercanların dibi görmeyi engelledikleri çok yer var.

Evet, dedi israilli düşünceyle.

Malko böylesinin daha iyi olduğunu hissetti. Böylece biraz daha zaman kazanmıştı.

Derviş kararsızca ve zencilerin yardımlarıyla yan tekneye geçti. Herhalde telsizle bilgi alacaktı. Zamir kış taraftaki büyük koltuğa çökmüştü. Malko onun yanına gitti ve bir paket sigara uzattı.

Zamir hiç itiraz etmeden bir tane aldı, yakıp büyük bir zevkle dumanını üfledi.

Yorulmadın mı? israilli kadın mesafeli bir tavırla başını salladı.

Hayır, iyiyim, teşekkürler.

Uzun bacaklarını ileri uzatmıştı. Malko kadının adaleli vücuduna hayranlıkla baktı. Şimdi onu daha iyi tanıdığından çok daha fazla beğeniyordu. Zamir bu güzellikle dünyanın hangi şehrinde olursa olsun tam bir konfor içinde yaşayabilirdi.

Niçin bu meslektesin? diye sordu.

Zamir'in dudakları hüznle kıvrıldı.

Çünkü ülkenin bana ihtiyacı var. Ve ben bazı görevleri yerine getirebilecek tek kişiyim.

Erkeklerden hoşlanmıyorsun, dedi yavaşça Malko. Gerçek neden bu. Bu şekilde davranman bu nefret yüzünden...

Zamir bir süre tereddüt edip, ardından bir kahkaha patlattı.

Doğru onları sevmiyorum! Yine de onlara ihtiyacım var. Sadece bana ait olan, yakışıklı, nazık, yalnızca istediğim zaman hizmet edebileceğim, yumuşak başlı, aşık bir erkeğe sahip olmak isterdim.

Belki de sonun kötü olacak, dedi Malko. Bunu hiç düşünüyor musun?

İsrailli kadın omuz silkti ve mükemmel bir aksanla Fransızca devam etti.

Hayat bu.

Sırası gelmişken, dedi Malko “Ze nehedar” ne demek?

Zamir gözlerini kırpıştırarak ona baktı.

Güzel. Niçin sordun?

Hiç, dedi Malko.

Genç kadın önce gözlerini indirdi, bir süre öyle kaldıktan sonra tekrar kaldırdı. Bu kadında bir duygu belirtisi görmeye olanak yoktu.

Derviş yanlarına geldi. Ardından tekrar öteki tekneye geçti. Omzundaki pansuman kan içinde kalmıştı ve yüzünün solgunluğu güneş ışığında daha iyi belli oluyordu.

Gidip o genç kadını alın, dedi Malko'ya ifadesiz bir sesle.

Zamir onun ardından gitti. Rhonda'yı uyandırmak için dürttüğünde tam arkasıındaydı. Genç Avustralyalı sıçrayarak uyandı.

Gelin, dedi Zamir kuru bir sesle. Sizinle konuşmak istiyoruz.

Rhonda uysalca yataktan indi ve İsraili'yi takip etti. Malko bundan hiç hoşlanmamıştı. Derviş balıkların konduğu kasaya dayanmış, zenciler tarafından yakılmış sigarasını içerek bekliyordu. Geldiklerini görünce, hemen atağa geçti:

Laconianın bulunduğu çukur nerede?

Genç Avustralyalının göz bebekleri büyüdü.

Fakat cevap verdiği'nde sesi oldukça sakindi.

Bilmiyorum. Gemicilikle ilgilenen sadece Brownie'ydi.

Bu doğru değil, dedi İsraili. Onunla yaşıyordunuz. Bilmeniz gerekir. Sık sık tekneyi kullanıyordunuz.

Mercanların üzerindeyken de, limana girerken de kullanmazdım. Kayalıklara bindireceğimden çok korkardı. Ben mutfak işleriyle ilgilenirdim. Yukarıya çok seyrek çıkardım. Size yardım edemem.

Çukurların belirlendiği haritayı iyi gördünüz mü?

Hayır. Brownie bana aşağıdan bağırarak emir verirdi. Nerede olduğunu bilmiyordum.

İsraili sustu. Görünüşe göre genç kadından bir şeyler alabileceğini ummuştu. Derviş Zamir'e İbranice bir şey söyledi. Genç kadın tek bir kelimeyle cevap verdi.

İyi, dedi Derviş tehdit eden bir sesle. Umarım yalan söylememişsinizdir, yoksa cezanızı çekersiniz.

Yalan söylemedim, dedi Rhonda aynı sakın sesle.

Burada ayrılacağız, dedi İsraili. Mahe'ye birlikte girmemiz iyi olmaz.

Ne yapmaya niyetlisiniz? diye sordu Malko.

Brownie Cassan'ı bulmak ve konuşturmak. Sizi orada göreceğiz.

Malko onun öbür tekneye zorlukla çıktığını gördü. Malko Rhonda'ya gülümsedi.

Ben tekneyle ilgilenirim. Sen git dinlen.

Genç kadın başını salladı.

Kendimi daha iyi hissediyorum, dedi. Sana bir şey söylemek istiyorum. O kartı işaretleyen bendim. Ezbere biliyorum.

Malko ona şaşkınlıkla baktı.

Niçin yalan söyledin?

Rhonda ona yaslandı.

Sanırım aşık oldum...

Malko türkuaz rengi suların üzerinde uzaklaşan teknenin arkasından baktı. Koala dalgaların darbesiyle hafifçe sallanıyordu. Yavaş esen rüzgâr sıcaklığın etkisini fazla hissettirmiyordu.

Rhonda gülümseyip Malko'dan ayrıldı.

Motorları çalıştırmamız gerekiyor. Yoksa bir mercan kayalığına çarpabiliriz.

Gerçekten o haritayı tekrar çizebilir misin? diye sordu, şansına şükrederek.

Evet. Sana ölçüleri benim kağıda geçirdiğimi söylemiştim. Zaten harita olmadan bile buraları avucumun içi gibi bilirim.

Niçin burada durmuşlardı? diye sordu Malko.

Brownie'yi tanırım. Çok kurnazdır. Burada küçük bir çukur var, fakat pek önemli değil. Onları ilk anda doğru yere götürmek istemedi. Kendisine daha fazla önem verilmesini bekliyordu. Aradıklarını çok kolay elde edemeyeceklerdi böylece. Aslında gerçekten pek kolay olmayacak. Benim düşündüğüm çukurun üzerinde öyle bir mercan var ki, neredeyse su yüzüne çıkabilecek kadar yüksek. Seni ilgilendiren yerin tam üzerine gelebilmek için çok sabırlı olmak gerek. Bu arada sadece bir tek su altı tüpümüz var. Mercanların yerini daha iyi tespit edebilmek için üç tane daha doldurmalıyız.

Mahe'ye dönecek miyiz?

Bu pek akla yakın gelmiyordu. Koala'nın o kadar az tekne olan bir yerde fark edilmesi pek olası değildi. Diğerlerine yakalanmasalar bile tutuklanma tehlikesi vardı. Neyse ki Rhonda Malko'yu hemen rahatlatı.

Hayır, dedi. Denis'e gidiyoruz. İşimizi orada da halledebiliriz. Fakat Denis'e hava aydınlıkken gitmeyi tercih ederim. Adanın çevresi mercan dolu. Sahibi hep temizleteceğini söylüyor, ama herhalde unutuyor.

Kalabalık bir yer mi?

Rhonda başını salladı.

Hayır. Az bir para karşılığı hindistancevizi toplayan zencilerden ve bungalov yapan deli bir Fransız dan başka kimse yok.

O halde Denis'e gidiyoruz, dedi Malko.

Laconiayı yakalamak için acele ediyordu. Iraklılar oyalanacağa benzemiyordu. İşte, kıpırdamayacağız.

Rhonda doğruldu, son düğümü de attıktan sonra terle kaplanmış alnını sildi. Mercanların arasından geçmek için çok dikkatli olmak gerekiyordu. Güney doğudan esen hafif bir rüzgâr yollarını şaşırtacak gibi olmuştu. Neyse ki Rhonda Koala'ya yerinde bir manevra yaptırarak durumu düzeltti. Malko kıyıyı inceledi. Arka tarafta hindistancevizi ağaçlarının arasında birkaç bina göze çarpıyordu. Kum bembeyazdı. Karşıdan birkaç zenci onlara doğru ilerlemeye başlamıştı bile. Malko kendini bir asır öncesine dönmüş gibi hissetti...

Onlara tüpleri vereceğiz, dedi Rhonda, böylece hemen doldurmaya başlayabilirler. Sonra arama planlarımızı yapabiliriz. Malko ön kamaraya gidip tüpleri aldı. işler yolunda mı patron?

Şöyle böyle, diye cevap verdi Rhonda. Rhonda daha sonra Malko'ya döndü.

Onlara bir kasa bira vermeye söz verdim. Tüpleri doldurduktan sonra tekrar buraya getirecekler.

Zenciler daha sonra Malko'ya ve Rhonda'ya Koala'nın botunu indirmek için yardım ettiler. Artık rüzgar kesilmişti. Bir saate kadar da karanlık iyice bastıracaktı. işe koyulalım, dedi Malko.

Buradan hareket ettiğimizde 040 doğrultusunu alıp sekiz mil gitmemiz gerekiyor, diye anlattı Rhonda. Fakat bu yanlış. Aslında çukur aynı yönde 15 mil ilerde bulunuyor. Trapez şeklinde 2'ye 3 mil boyutlarında bir çukur. Görüyorsun ki çok derin. Ortaya geldikten sonra iki mil kadar tekrar kuzeye çıkmak gerekiyor.

Malko düşünceli bir şekilde haritaya baktı. 2'ye 3 mil çok garip bir alandı.

Peki, orayı nasıl bulacağız?

Kuşlar sayesinde. Köpekbalıklarından sakınmak için çukurun üzerinde dolanırlar.

Genç Avustralyalı üzerine bir tişört geçirmiş kamarada yere oturmuş anlatıyordu.

Derinlik aletiyle çalışmamız gerekiyor, dedi Malko.

Tabii, dedi Avustralyalı, benim alışkanlığım davar. Biraz da şansımız yardım ederse bu iş olur.

Rhonda bir kalemle mercan kayalarının yerini çiziyordu. İşaretlenmiş yeri daha büyük ölçekle bu haritada inceleyince Malko oranın Seyşeller'i terk edip, Kızıldeniz girişindeki Socotra adası yönünde giden geminin rotasında olduğunu gördü.

Aynı Laconia gibi.

Bu günlerimizi alabilir, dedi Malko.

Rhonda başını salladı.

Evet. Bulamayabiliriz bile. Bazen akıntıya yakalanabiliriz. Bence en iyisi bulabileceğimizi en büyük ihtimalle düşündüğümüz alandan başlayarak ilerlemek. Kuzeyden yarım mili 90° dönerek inceleriz. Her seferinde çeyrek mil genişletiriz. Bu belki bir haftamızı alır. Fakat işi daha garantiye almış oluruz.

Bir haftada çok şey değişebilirdi. Malko sessiz bir duayla gökyüzüne baktı. Şimdilik yapacak hiçbir şey yoktu. Neredeyse gece olacaktı. Ertesi sabah harekete geçeceklerdi.

Ayakkabılarına dolan kum tanecikleri çok rahatsız ediyordu, fakat kumda ayakkabısız yürümek çok daha zordu. Malko üzerinde sadece bikinisinin altı olan Rhonda'ya baktı. Hava çok güzeldi. Zenciler onları güzel bir bungalova yerleştirmişlerdi. Tavandaki vantilatörler içeriye temiz hava girmesini sağlıyordu. Etraftaki tek medeniyet belirtisi adayı ikiye bölen küçük havaalanıydı.

Rhonda sudan çıkıp, titreyerek geri döndü ve Malko'nun yanına uzandı.

Burası harika, dedi. Daha turistler gelmemiş. Üstelik Mahe'ye uçakla on dakika mesafemiz var.

Eğilip Malko'ya sarıldı. Ağzı tuzluydu, vücuduysa suyla taptaze bir görünüm almıştı. Sırtını yere bırakıp Malko'yu üzerine çekti.

Bir süre sonra Rhonda kıpırdanmayı bıraktı ve külçe gibi kendi bıraktı. Sonra yavaşça mırıldandı:

Haydi, yemeğe gidelim.

Hindistancevizi ağaçlarının arasında kıvrılarak uzayan patıkaya girdiler. Önlerinde siyah büyük bir kaplumbağa vardı. Rhonda hiç korkmayarak, merakla hayvana baktı.

Bu 200 yaşından fazla olmalı, dedi.

Bungalovun verandasına bir lamba konmuştu. Zenciler mükemmel bir yemek hazırlamışlardı. Merdivenin dibinde iki büyük kaplumbağa uyuyordu. Neyse ki sinek yoktu. Yemeklerini yerlerken bir

zenci gelip tüplerin hazır olduğunu, tekneye yükleyeceklerini söyledi. Bira kasaları arka güvertede onları bekliyordu.

Gün ıştır ışımaz hareket edeceğiz, dedi Rhonda.

Gözleri yorgunluktan kapanıyordu. Halbuki saat sadece dokuzdu. Malko kendini daha iyi hissetmiyordu. Tahta gibi sert olan yatağa uzanır uzanmaz uyudu. Vantilatörler sayesinde içersi oldukça serindi. En büyük dileği geceleyin yırtıcı hayvanların gelmemesiydi.

Malko karanlıkta doğrulup, uyanmasına sebep olan gürültünün ne olduğunu keşfetmeye çalıştı. Bu bir uçaktı. Motorun sesi gecenin sessizliğinde iyice belli oluyordu. Küçük bir uçak iyice alçalmıştı. Gecenin bu vaktinde ilginç bir durumdu. Saatinin fosforu ışığında sabahın biri olduğunu gördü. Bu saatte Denis'e gelmeyi kim isteyebilirdi? Malko kalktı ve Rhonda'yı uyandırmadan verandaya çıktı. Gürültüden aracın yukarda dönerek piste en iyi nasıl inebileceğini bulmaya çalıştığını anladı.

Kalbi sıkışmaya başlamıştı. Bungalova girip yavaşça Rhonda'yı sarstı. Rhonda korku dolu gözlerle doğruldu. Malko gülümsedi.

Rhonda, dedi, garip bir şeyler oluyor.

Rhonda gözlerim kırıştırdı.

Ne?

Malko çoktan giyinmeye başlamıştı bile. Uçağın sesi iyice yaklaşmıştı.

Bir uçak inmeye çalışıyor, dedi. Bu saatte çok garip. Belki de tekneyi kurtarmaya çalışan Araplar ya da Brownie'dir.

Genç kadın hemen hiç konuşmadan giyindi.

İkisi de aynı anda verandaya çıktılar. Zencilerden birçoğu da ellerinde fenerler, gürültüyü duyarak dışarı fırlamışlardı. Uçak hâlâ inip inmemekte tereddütlü dönmeye devam ediyordu. Malko etrafına göz gezdirip ortamı anlamaya çalıştı. Onların inmesine engel olmak için ne yapabilirdi?

Gel, dedi Malko, sanırım en iyisi tekneye dönmemiz.

Zencilerden biri Rhonda'ya bir şey söyleyince, genç kadın yerinden sıçradı:

Tüpleri dün akşam tekneye yüklemeyi unutmuşlar! Hemen gidemeyiz. Tüpleri bota koyuyorlarmış. Geri dönmelerini beklemek zorundayız.

Lanet olası! Malko başını gökyüzüne kaldırdı. Uçağın sesi kesilmişti. İnmiş olmalıydı. Artık zamana karşı yarışıyorlardı.

Plaja gidelim, dedi Malko. Rhonda telaşlanmışa benziyordu.

Umarım şimdi gitmek zorunda kalmayız, dedi. Gecenin karanlığında her an mercan kayalarına çarpabiliriz.

Çabuk, çabuk, diye yalvardı Rhonda. Son tüp de bota konmuştu. Hepsinin birden gitmeleri olanaksızdı. Mutlaka batarlardı.

Malko botun karanlıkta uzaklaşmasını ümitsiz gözlerle seyretti.

Plaj boyunca gidip, ışıkların ilersine geçelim, dedi Rhonda. Botun geri dönmesini bekleyecek vaktimiz yok. Buradan suya girersek akıntı bizi tekneden iyice uzaklaştırır.

Zencilerden birinin tuttuğu fener korku ve yorgunlukla gerilmiş yüz kenarını ortaya çıkarıyordu. Zenci:

Dikkat. Akıntı çok kuvvetli, dedi. Dizlerine kadar kuma batarak koşmaya başladılar. Duyulan tek ses nefes sesleriydi.

Rhonda durdu. Nefes nefese kalmış bir halde Malko'ya karanlık suları gösterdi.

Dümdüz yüz, dedi 200 metre sonra kendini bırakırsan tekneye ulaşırsın.

Çok uzakta Koala'nın karaltısı gözükiyordu. Su ılıktı. Rhonda yanında balık gibi yüzerek onu takip ediyordu.

Köpekbalıklarına dikkat! Diye bağırdı Rhonda, suyun yüzünden git.

Malko sırt üstü yatarak, nefesini rahatlatmaya çalıştı ve sessizce yüzdü. Rhonda çabucak aralarındaki mesafeyi açtı.

Acele etme, ben önden gidiyorum. Seni teknede bekliyorum.

Malko aynı tempoda devam etti. Plajdan iyice uzaklaştığına karar verince etrafına baktı. Rhonda ay ışığının aydınlatığı bir yerde, 50 metre kadar uzaktaydı. Akıntının da etkisiyle mükemmel bir düzenle devam ediyordu.

Tam yüzmeye devam edecekken boğuk bir ses duydu. Bir silah sesine benziyordu. Rhonda'ya ateş edilmişti.

Birden su Malko'ya ayna gibi gözüktü. Plajdan görünmemek için yüzmeyi bıraktı. Ne köpekbalıklarını, ne de mercanları düşünerek kendini akıntıya bırakmıştı.

Silah bir kez daha patladı. Bulunduğu durumda Rhonda'yı fark etmesi olanaksızdı. Kurşunların isabet edip etmediğini kestiremiyordu.

Bacaklarıyla kendini yukarı iterek genç kadını görmeye çalıştı. Ya su altında yüzüyordu, ya da...

Bu kez akıntıyla sürüklenerek o da ayın denizi iyice aydınlatığı bölgeye girmişti. Tam o sırada

üçüncü bir patlama oldu. Bu kez kurşun kendi başının yakınlarında bir yerde aya isabet etmişti. İçgüdüsel bir şekilde nefes alarak denize daldı. Hâlâ Koala'yla arasında iki yüz metre vardı. Rhonda ise gözükmüyordu.

Rakiplerinin nerede olduklarını tahmin etmekse olanaksızdı.

Dördüncü bir patlama daha oldu. Kendisim fazla zorlayınca biraz su yuttu. Kafasında korkunç düşüncelerle öksürdü. Rhonda'yı vurmuş olmalıydı, yoksa bütün saldırıyı onun üzerine yöneltmezlerdi. Gitgide daha zor nefes alarak ilerlemeye çalıştı. Koala yaklaşmak nedir bilmiyordu. Rhonda'nın yaşadığını gösteren en ufak bir belirti bile yoktu.

Ümitsizliğin verdiği kuvvetle beşinci patlamanın ardından suya daldı. Oradan ateş açan sadece Derviş olsa bile yeterdi. Birden akıntının onun Koala'yla arasında yirmi metre bıraktığını farketti. Mümkün olduğunca çabuk içeri girmek zorundaydı. Tırmanmaya uğraşıysa da beceremedi. Hemen arka tarafa dolanarak biraz dinlendi.

Ya Rhonda neredeydi? ” Hiçbir şey göremeden kenara yaklaştı. Plaj geceleyin daha da karanlık bir çizgi halini alıyordu. Kalp atışları biraz sakinleşmişti ki, yanında Rhondanın başı belirdi.

Kendini gösterme, diye fısıldadı.

Genç kadın nefes nefeseydi. Malko onu görünce öyle mutlu olmuştu ki plajdaki katilleri kafasından çıkarmıştı.

Belki de bizi vurduklarını sanıyorlardır, dedi. Burada kalmamız gerek. Hemen yola çıkarsak, yine ateş ederler ve bu kez bu kadar ucuza kurtulamayabiliriz.

Haklıydı. Köpekbalıklarının düşünmemeye çalışarak sessizce beklemeye başladılar. Malko suyun ılıklığına rağmen titriyordu. Birden bacaklarının arasından bir balık geçti. Malko' ya bacağından biri köpekbalığı tarafından ısırılıyormuş gibi gelmeye başlamıştı bile. Fakat Rhonda'nın bacaklarını yavaşça onunkilere değdirmesi içinde güzel duygular uyandırarak, tüm korkuları sildi. Boşta kalan kolunu Rhonda'nın omzuna dayadı. Dalgaların da yardımıyla kendilerini zevkin doruklarına yükselmeye bıraktılar.

Malko kendi kendine Rhonda'nın bu kadar uzun zamandan beri neden Brownie Cassan'la birlikte olduğunu sordu. Birbirlerinden uzun bir süre ayrılmayarak, öylece kaldılar. Sonunda Rhonda ona döndü.

Gitmiş olmalılar. Neredeyse bir saat oldu.

Rhonda merdivenden çıkmaya başladı. Hiç bir ses yoktu. Malkoda onu takip etti.

Motoru çalıştırmadan mümkün olduğunca uzaklaşmalıyız, dedi Rhonda. Yoksa bizi duyabilirler. Akıntı bizi sürükler. Demiri bağlayan halatı keseceğim. Nasılsa yedekte bir tane daha var.

Sonunda adayı arkalarında bırakmaya başlamışlardı.

İlk uyanan Malko oldu. Bird adaşına sabahın üçünde gelmişlerdi. Rhonda yanında uyuyordu. Malko ona doğru eğildi. Rhonda uykusunda zevkle inledi. Arkası kolayca geldi. Aynı sudayken olduğu gibi genç kadının kanının kendi vücudunda aktığını hissetti.

Rhonda görünüşe göre uyumaya devam ediyordu. Malko'nun canı hiç kıpırdamak istemiyordu. Rhonda nefesini tuttu, sonra yataktan kalktı.

Ben gidip kahve yapayım, dedi.

Malko arka güverteye çıktı. Acaba genç kadının tam anlamıyla bir erkekle birlikte olmaktan zevk almamasının sebebi neydi?

Güneş doğunca binlerce kuş uçmaya başlamıştı. Bird adası hâlâ uykudaydı ve koyda demir atmış tek tekne onlarınkiydi. Kahve üç dakika soma hazır olurdu. Rhonda neşeyle bir şarkı mırıldanıyordu. Kaptan köşküne çıkıp motorları çalıştıracakları sırasında Rhonda düşünceli bir halde Malko'ya döndü:

Biliyor musun, sana çok fazla aşık olabilirdim. Fakat doğru olmaz.

Niçin? diye sordu Malko.

Çünkü ayrı dünyaların insanıyız. Sen gideceksin ve bir daha birbirimizi görmeyeceğiz bile. Tek yapacağım şey Brownie'ye dönmek olacak.

Sana yaptıklarından sonra mı? diye sordu Malko şaşkınlıkla.

O bana zevk verebilen tek erkek, diye itiraf etti genç kadın ve benim Avustralya'ya dönmeye hiç niyetim yok. Haydi, şu demiri yukarı çek.

Tekne yoluna devam ederken Rhonda sol tarafa ani bir manevra yaptı.

Niçin? diye sordu Malko hemen.

Genç kadın kolunu uzatarak, çıplak gözle zorlukla seçilebilen siyah noktacıkları gösterdi.

Kuşlar uçuşuyor. Hiç bilinmez.

Kuşların orada bulunmalarının nedeni ölü bir balık da olabilirdi. Malko gözünü kuşlara dikti. Uzun bir süre sessiz kaldılar.

On dakika geçti. Kuşlar motor sesinden ürküp kaybolmuşlardı. Birden Rhonda sol tarafa eğildi.

Bir şey mi görüyorsun? diye sordu Malko.

Derinlik aleti 2 metreyi gösteriyordu.

Sanırım, dedi, fakat bu bir yansıma da olabilir...

Rhonda motorları susturup, teknenin solundan derinliğe baktı. Doğrulduğunda kalın gözlük camlarının ardından bile gözlerindeki zafer parıltıları belli oluyordu.

Bak, dedi.

Malko yalnızca zümrüt rengi dalgaları görebiliyordu. Daha dikkatle bakınca açık kahverengi bir tepe görünüyordu. Bu mercandı! En fazla iki ya da üç metre derinlikteydi.

İşte! diye bağırdı Malko. Başardık!

Rhonda demiri denize atmıştı bile. Malko saydam suyun önünde büyülenmiş bir halde yerinden kıpırdamamıştı bile. Düşen demirin sesiyle kendine geldi. Şu anda çukurun üzerinde bulunuyorlardı. Rhonda Malko'nun yanına döndü.

Malko batan geminin yükünün nasıl boşaltılacağını hayal etmeye başlamıştı bile... Rhonda kamaradan elinde halat ve on kiloluk bir ağırlık olduğu halde çıktı.

Laconia B, jilet kadar keskin mercanlarda parça parça olmuş olmalıydı. Malko tekneyi durdurdu. Kayalıkların bulunduğu yer Laconianın izlediği rotaya uyuyordu. Fakat kazayla ilgili bir ize de rastlamamışlardı. 'Yaptıkları sadece küçük parçacıkları bir araya getirmektir.

Biraz daha devam edelim, dedi Malko.

Rhonda Koala'yı bir mil ilerletti. Derinlik ölçüleri bulundukları yerin derinliğince vermeye başlamıştı: 24... 28... 24... 32... Rhonda tekneyi yine durdurdu.

Malko Rhonda'nın elinde sarı bir lambayla daldığını gördü.

Malko etrafı dürbünle inceledikten sonra biraz uzandı. Güneş derisini yakıyordu, fakat kamaraya girmek istememişti. On beş dakika geçti. İçini bir sıkıntı sarmıştı. Ya Rhonda'ya bir köpekbalığı saldırırsa... O zaman hiçbir şey öğrenemezdi.

Sonunda bir su sesi duyuldu ve dalgaların arasında Rhonda belirdi. Malko onun çıkmasına yardım etti. Rhonda gözlüğünü ve nefes borusunu çıkartıp temiz havayı doya doya içine çekti.

Ee?

Hiç, dedi genç kadın

Bir kez de ben dalacağım, dedi Malko. Çeyrek mil ilerle.

Malko araştırmasına devam etti, fakat etrafta küçük balıklardan ve mercanlardan başka bir şey görünmüyordu. Artık çıkması gerekiyordu. Ayaklarıyla suyu iterek yukarı çıktı. Yukarı vardığında maskesini çıkarıp derin bir nefes aldı. Biraz dinlenip etrafına bir göz attı.

Deniz boştu. Tekne kaybolmuştu.

Sanki midesine bir yumruk yemiş gibi olmuştu. Kendi etrafında o kadar hızlı döndü ki su yuttu. Hiçbir şey yoktu. Deniz boştu.

İçine tekrar bir sıkıntı çöktü. Deniş adası yüzülemeyecek kadar uzaktaydı. Sırtındaki tüpleri çıkarıp atmamak için kendini zor tuttu. Sön kez baktığında uzakta beyaz bir nokta farkettti!

Malko doğudan gelen bir akıntıyla sürüklenmişti. Yüzmek için fazlasıyla yorgundu. Geri dönmesini sağlamak için Rhonda'nın dikkatini çekmek zorundaydı. Fakat nasıl?

Bağırarak boşuna olurdu.

Vücudunun yarısını sudan çıkarıp kollarını sallamaya başladı. Birkaç kez aynı hareketi yaptıktan sonra yorgunluktan ölecek gibi oldu. Artık yüzmeye bile hali kalmamıştı... Rhonda da onu arıyor olmalıydı. Fakat tekne artık dalgalar arasında bir noktadan ibaret kalmıştı.

Birden bir şey hızla bacağına çarptı. Elini bacağına götürmüştü ki, aklına Rhonda'nın dikkatini çekmek için bir yol geldi. Bacağına yerleştirdiğı bıçağı çıkartıp güneşe tuttu. Sırtındaki tüplerden kurtuldu. Malko uzun bir süre öyle kalmaya çalıştı O halde bir süre dayanabilirdi, fakat kuvveti asla Deniş adasına kadar yüzmeye yetmezdi.

Ona sonsuz gibi gelen dakikalardan soma

Koala yaklaşmaya başladı. Rhonda onu görmüştü! Hemen bıçağı sallamayı bıraktı. Tekneyle aralarında birkaç metre kaldığında su üstünde kalmakta iyice zorluk çekmeye başlamıştı. Motorlar susunca Rhonda bağırdı:

Malko, Malko, arkaya gel!

Malko merdivene tutunmaya çalıştı. Fakat kadının yardımını olmadan çıkması olanaksızdı.

Sonunda Rhonda onu yukarı çekti. Malko kendini hemen yere attı. Bacakları titriyordu, kolu tarif edilmez acılarla sızlıyordu. Rhonda ona biraz içki verdi, sonra da üstündekileri çıkarmasına yardım etti.

Aman tanrım, dedi, seni bir daha hiç göremeyeceğimi zannettim! Dürbünlerle her yeri taradım.

Güneş yükselmeye başladı, insan kıpırdamadığı zaman sıcak dayanılmaz oluyordu.

Bir şey bulabildin mi?

Malko başını salladı.

Hayır. Böyle devam edersek bulmamız aylar alacak. Bayağı geniş bir alan. Bir fikrim var.

Kamaraya girip Seyşelleri ve Hint Okyanusu' nu gösteren bir harita çıkardı. Önce keşfettikleri yeri haritada işaretledi. Sonra Deniş adasının ucundan Socotra'ya kadar düz bir çizgi çekti.

Böylece Laconianın tam rotasını çıkartmaya çalıştı.

Bir süre sonra Laconianın çukurun tam ortasından geçmiş olduğunu gördü. Hemen Rhonda'nın yanına çıktı.

020 doğrultusuna girip, ben sana söyleyene kadar dümdüz git. Ben derinlik aletine bakıyorum. Yavaş ol.

T Niçin?_

Laconianın bu kayalara çarptığını kabul edelim, dedi Malko. Akıntılar 15000 tonluk yükü az etkiler. O yüzden pek fazla uzaklaşmasına olanak yok. Yapacağımız tek şey var: Biz de derinlik aleti çukuru terk ettiğimizi gösterene kadar yükün izlediği yoldan gideceğiz.

Rhonda başını salladı.

Çok iyi bir fikir. Dua edelim de fazla uzakta olmasın.

Malko derinlik aletinin yanına çömeldi. Koala 020 doğrultusunda ilerlemeye başladı.

Önce ibre pek fazla bir derinlik göstermedi, fakat sonra sayılar yavaş yavaş artmaya başladı: 4 metre... 8... 12... 12... 16... 24... 32... 36... Hâlâ kayalıkların üzerindeydiler. Bir süre sonra derinlik 35 metreye ulaştı. Birden yerinden fırladı. İbre 234'ü gösteriyordu.

Dur!

Artık alet bir işe yaramıyordu. 250 metrenin üzerine çıkmıştılar.

Geri gel, dedi Malko. 2000 doğrultusuna. Rhonda hemen Malko'nun dediğini yaptı.

Dur!

İbre bu kez40'ı gösteriyordu. Malko doğruldu.

Buraya demir at, ben dalacağım. Tam mercan kayalarının bittiği yerdeyiz. Eğer bir şey bulamazsam geldiğimiz yere geri dönüp her çeyrek milde bir durarak araştırırız.

Malko bu kez kendini geçen seferki kadar rahat hissetmiyordu. Şimdi akıntılara daha fazla dikkat etmesi gerekiyordu. Koala artık su altından fark edilmiyordu. Malko ayaklarını çırparak daha da dibe daldı. Tüpün havasını olabildiğince tasarruflu kullanmalıydı.

Tek bir balık bile görünmüyordu. Hâlbuki aşağısı tam bir deniz altı bahçesi gibiydi. Yanındaki gösterge 32 metrede olduğunu gösteriyordu. Görüntü tam olarak net değildi.

6 dakika, 8 dakika, 12 dakika...

Yorulmaya başlamıştı. Birden su sanki daha da soğukmuş gibi geldi. Büyük hendeğe yaklaşmış

olmalıydı.

Birden önünde bir şey belirdi. Bir deniz yılanı dümdüz duruyordu. Su şimdi daha berraktı. Tedbirle biraz daha yaklaştı. Birden birkaç metre ötesinde bir katedralin haçı gibi duran batık geminin direklerini gördü.

Laconia'yı bulmuştu.

Malko az bir zaman sonra geminin yükü üzerindeydi. Gemiye bulması büyük bir şanstı. Laconia son mercan kayasının arkasındaydı. Yalnızca geminin direkleri Malko'nun bulunduğu hizaya ulaşıyordu. Biraz daha ilerledi. Yük her an sürüklenmeye hazır gibi duruyordu.

Malko geminin gövdesine doğru yüzüp, yanılıp yanılmadığını kontrol etmek istedi. Kulakları uğuldamaya başlamıştı. Sonunda siyah geminin üzerindeki beyaz harfleri seçebildi: Laconia Monrovia. Derinlik 43 metreyi gösteriyordu. Sınır buydu.

Yavaşça çıkmaya başladı. Yük doğu batı yönlerinde yerleşmişti. Gövdesi neredeyse mercan kayasına yapışmış gibiydi. Bu yüzden de kolay fark edilmiyordu. Malko en yüksek kısmı uçurum kenarında olduğu halde batığın 15° 20° eğik olduğunu hesapladı. Daha on dakikası geçmişti. Hâlâ biraz zamanı vardı. Tekrar aşağı inerek etrafı inceledi. 15000 tonun ağırlığıyla ezilmiş olan mercanlar gri bir renk almışlardı. On metreden daha kısa bir mesafede mercan kayaları sona eriyor ve yerini derin sulara bırakıyordu. Batık biraz daha gitse kazadan hiç bir iz kalmayacaktı.

Sevinçten deliye dönerek yavaşça yukarı çıkmaya başladı.

Su yüzüne çıktığında daha tam bir dakikalık ve yedekte de beş dakikalık hava kalmıştı. Koala'yla arasında 300 metre vardı. Acele etmeden yüzmesine devam etti. Rhonda onu görmüştü.

Buldum, diye bağırdı, tekneye tırmanmayı bekleyemeden, tam altımızda.

Harika.

Yukarı çıkıp soyundu. O olmasaydı hâlâ Laconiayı arıyor olacaktı.

Yeri iyice işaretlememiz gerek, dedi Malko.

Zorluklar yeni başlıyordu. İlk heyecanlar sönmüştü.

Laconia ele geçirilince Hint okyanusunun dibinde olduğundan çok daha fazla problem yaratacaktı.

Rhonda yerini aldı, az sonra da iki ortak yola çıktılar. Koala arkalarında beyaz bir köpük bırakarak ilerliyordu.

Malko Rhonda'nın yanına, bankete yerleşti.

200 tonluk uranyumu Koala'yla çıkarması olanaksızdı. CIA'nin güçlü bir yardım göndermesi gerekiyordu. Üstelik işin içinde bir de teknesini geri almak için uğraşan Brownie Cassan vardı.

Güneş batarken Malko çare aramaya başladı.

Hava oldukça serinlemişti.

Bak, dedi, üzerimize gelen bir gemi var. Gece olmuştu. Koala Beauvallon'a gidiyordu.

Rhonda dürbünü aldı ve Malko'nun gösterdiği yöne baktı. Yüzünde endişeli bir ifade vardı.

Polis motoru.

Başlıyor, diye düşündü Malko.

Onları ekebilir misin?

Genç kadın sinirli bir şekilde güldü.

Tabii, ne demezsin!

Haydi, Victoria'ya gidelim, dedi Malko. Sonra çaresine bakarız.

Rhonda dümeni çevirdi ve adanın kuzeyine doğru yöneldi. Önce motor bir süre onları takip etti, sonra Malko motorun bir yarım daire yaptığını gördü. Ne yazık ki motorda bir telsiz olması çok büyük bir ihtimaldi.

Nereden yakıt alabiliriz?

Eski limandan, fakat önce telsizle bildirmek gerekir.

Ben dümeni alırım. Sen git.

Rhonda kamaraya girdi, on dakika sonra da çıktı.

Şansımız var, dedi. Yakıt kamyonu oradaymış ve doluymuş. Bazen Mahe'den ya da Bird adasından gelen uçaklar için bile bulunmaz.

Eğer işler kötü giderse bol yakıta ihtiyaçları olacaktı.

Şimdi ne yapmaya niyetlisin? diye sordu Rhonda.

Bu gelişmelere bağlı, dedi Malko. Eğer Brownie orada değilse, en iyisi Beauvallon'a gitmek.

İmkânsız, dedi Rhonda, oraya gece gitmek yasak.

Az bir hızla Victoria limanına girmek üzereydiler. Geçirdikleri son bir saat olduğundan daha uzun gelmişti. Bütün tropik ülkelerde olduğu gibi karanlık çok çabuk bastırmıştı. Rüzgâr dinmişti ve hava çok güzeldi. Malko gitgide yaklaşan binalara baktı. Dört gün denizde kaldıktan sonra karayı görmek çok iyi gelmişti.

Her şey çok tehlikeliydi. Koala'yı Fishermansdaki bungalovuna taşıyamazdı. Ben Beauvallon'da kalacağım, dedi Rhonda. Polis motoru gelirse motorun kızdığını bozuk olduğunu söylerim.

Malko'nun ilk yapacağı şey bir telefon bulmak olacaktı. Willard Troy'a olanları Seyşelli görevliler gelmeden anlatmalıydı.

Rhonda motorları susturup, tekneyi sürüklenmeye bıraktı. Yakıt kamyonu onları bekliyordu. Kenarda zenciler vardı, iskele yerleştirilir yerleştirilmez Malko aşağı atladı.

Etrafta telefon görünmüyordu! En yakın telefon Yat Kulüpteydi. Oraya gitmesi için de bir kilometre yürümesi gerekiyordu. Görünürde hiç taksi de yoktu. Malko düşünürken mavi bir Mini Austin Koala'nın yanında durdu, içinden iki polis çıkıp Malko'ya yöneldi. Bay Linge?

Benim, dedi Malko.

Bizimle karakola gelmenizi rica ediyoruz, dedi polislerden biri nazıkçe. Bir CID müfettişi size bazı sorular soracak.

Hangi konuda?

Seyşelli başını salladı.

Hiç bilmiyorum. Sadece sizi karakola götürmekle görevlendirildim.

Üniformaları olduğu gibi nezaketleri de İngilizlere benziyordu. Tırnaklarını sökmeden bile özür dileyecek kadar kibardılar. Tabii ki silahsızdılar.

Fakat ne yapabilirdi ki? Karşı koyarsa kendini daha güç bir durumda bırakmış olurdu.

Tartışmak bir işe yaramayacaktı. Malko nasıl bir tuzağa düşürülmek istendiğini merak etti.

Geliyorum, dedi. Tekneden pasaportumu almamı bekler misiniz?

Tabii ki bayım.

Polisler arabaya atladılar. Malko da iskeleyi geçip Koala'ya girdi. Rhonda endişeyle olan biteni seyrediyordu.

Ne istiyorlar?

Bilmiyorum, dedi Malko. Sen Beauvallon'a git. Fisherman's Cove'un karşısına demirle, iki saat sonra dönmezsem, bir taksiye atlayıp Willard Troy'a git. Misere yolunda oturuyor. Başımıza gelenleri ona anlatırsın. Sana yardım eder. Görüşürüz.

Aşağı inip, polislerin yanına gitti.

Victoria yönünde ilerlemeye başladılar.

Malko on dakikadır boş bir odada bekliyordu ki içeriye bıyıklı, gülümseyen bir adam girdi. Bir elini uzatmıştı, bir elinde de pasaportu vardı. Victoria karakolu pencereleri maviye boyanmış, gri binalardan ibaretti. Penceredeki parmaklıklar da olmasa Malko kendini herhangi bir büroda sanabilirdi.

Bay Linge, dedi, polis, sizi rahatsız ettiğim için üzgünüm. Buyrun pasaportunuz.

Malko pasaportunu cebine koydu. Gittikçe daha da fazla şaşırıyordu.

Beni niçin çağırdınız?

Polis gerçekten bocalamış görünüyordu.

Şey, Bay Linge, bu pek açık bir hikâye değil... Sizin tarifinize uyan bir yabancı tarafından Koala'nın çalındığı ihbarını aldık.

Tabii bir Seyşel limanında demirlenmiş tekneye müdahale edilmesi için emir verdim. Fakat bu arada, teknenin sahibi Bay Cassan olayın bir yanlış anlaşılma olduğunu bildirdi.

Malko donmuş bir gülümsemeyle dinliyordu. Korkunç bir şeydi bu.

O halde her şey yoluna girdi, dedi.

Pek değil. Şikayet Launay limanında olduğu için oradaki meslektaşım sizin yazılı ifadenizi istediğini söyledi. Size bu iş için bir araba tahsis edeceğim. Aşağı yukarı bir saatlik bir iş. Sonra isterseniz sizi otelinize bırakırlar.

Malko polise baktı. Hikâyesi pek gerçekçi gelmemiştii. Fakat öyle bir nezaketle söylemişti ki, reddedilmesi çok zordu. Sessizliği karşısında Seyşelli devam etti:

Anlayışınıza teşekkür ederim, Bay Linge. Anlaşılan Bay, Cassan güvenli biri değil. Ne de olsa düşünmeye harcadığı zamandan daha fazlasını içki içmeye harcıyor. O yüzden olsa gerek.

Olabilir, dedi Malko. Aslında teknesini sapasağlam geri getirmiştii.

Şüphem yok. Lütfen şu taraftan.

Araba dışarıda bekliyordu, üniformalı bir polis direksiyona oturmuştu. Sivil olanı elini sıktı.

Seyşeller'de iyi günler geçirmenizi dilerim, Bay Linge.

Mavi araba yeşilliklerden oluşan iki duvar arasında yavaşça tırmanmaya başladı. Solda ışıklarla aydınlatılan, beyaz büyük bir bina gördü.

Başkan Rene'nin evi, dedi gururla şoför. Tanrı ona yardım etsin...

Göz yaşartıcı bir bağlılıktı bu. Arkalarında gitgide yaklaşan farların ışığını farkettil. Malko

arkasına döndü ve siyah bir araba gördü. Arkadakilerin verdiği' işaret üzerine polis yavaşlayıp arabayı kenara çekti. Hiç kuşkusuz polis adam kaçırılmasına yardım etmek istemezdi, fakat yabancıların saldırmalarından onlar tabii ki sorumlu olamazlardı.

Malko, bir omuz darbesiyle şoförü dışarı ittirip, direksiyona geçmeye çalıştı, fakat adam direniyordu. Daha sonra Toyota'nın kapıları açıldı ve dışarı iki adam çıktı.

Raşid Münir'in eli boştu, fakat Bill'in otomatik bir tabancası vardı. Tam Malko kaçarak ormanın sık ağaçları arasında kaybolmaya çalışacakken, arkasında bir fren sesi duydu. İçeridekiler Zui ve Derviş'ti. Zui'nin elindeki uzun namlulu Marlin 444 Toyota'dakilerin üzerine çevrilmişti. Iraklılar donmuş kalmışlardı.

Birkaç saniye boyunca hiçbir şey olmadı. Sonra Marlin gürültülü bir sesle patladı. Bili hiç kıpırdamamıştı. Raşid Münir heykel gibiydi. Zui ona yaklaşp silahını karnına dayadı. O mesafeden ateş ettiği takdirde bağırsakları ilerdeki ağaçlara yapışabilirdi.

Çabuk gidin buradan!

Iraklı yavaşça arkasında Bili olduğu halde, Toyota'ya yöneldi. Derviş Austin 'e döndü.

Çabuk olun, bizimle gelin.

Malko Austin'den inerek Miki Moke'un arkasına geçti. Az sonra iki israili de geri çekilerek ona katıldı. Zui'nin silahı hala iki adamın üzerine doğrultulmuştu. Zui o sırada tetiğe bastı. Toyota'nın ön camı tuzla buz olmuştu. Sonra Derviş geri vitesle takarak Victoria'ya inen çukurlu yola girdi. Soğuk bakışları Malko'ya yöneltilmişti.

Tam zamanında geldik...

Malko birden arabanın normal bir Mini için fazlasıyla hızlı gittiğini farketti.

Fakat bu benim arabam, diye bağırdı.

Derviş gülümsedi

Şey evet... Ama daha sonra size geri vereceğiz.

Tam anlamıyla kelle koltukta ilerliyorlardı. Zui sakince silahının dürbününü çıkardı. Her zamanki gibi çok sessizdi.

Nasıl. diye başladı Malko.

Biliyorduk, dedi İsrailli. Dört günlük araştırmanızın sonucunu öğrenmek istiyorlar. Victoria polisi Bill'in söylediği hiçbir şeyi reddetmez. Cassan şimdi onlarla çalışıyor. Sizi Victoria karakolundan beri izliyoruz.

Beni nereye götürüyorsunuz? diye sordu Malko.

Arabamızı Victoria kavşağında bıraktık, diye cevap verdi Derviş. Sanırım Bay Troy’a gelişmeler hakkında bilgi vereceksiniz, değil mi?

Hava çok daha sıcaklaşmıştı. Zenciler yol kenarlarında ellerinde lambalarla yürüyorlardı.

Sırası gelmişken, diye sordu İsraili, araştırmalarınızın sonucu nedir? Laconiayı bulabildiniz mi?

Hayır.

Derviş yavaşça başını salladı.

Ötekiler bu soruyu size. Daha ısrarlı sorabilirlerdi. Dikkat edin.

Malko’nun aklına bir fikir geldi.

Cassan ne yapıyor? diye sordu. Haritayı yakmış olsa bile bir yenisini yapabilir.

Mümkündür, dedi Derviş, fakat denize açılmadılar ne yazık ki. Brownie Cassan yeni dostlarıyla birlikte Carol Sands’e yerleşti. Sanırım onların yerine sizin Laconiayı bulmanızı bekliyorlar. O sevimli hanım sayesinde.

Derviş’in gözlerinde hüznü bir alay vardı. Zui öbür taraftan inerken Derviş de Malko’nun elini sıkı.

Bay Linge, dedi, sizin doğruyu söylediğinizden emin değilim. Düşmanlarımızın sizden yararlanmalarını istemem. Bu riski göze alamam. O yüzden sizi ortadan kaldırmak zorundayım. Yükü tek başınıza çıkarmaktan vazgeçin. Yakında görüşürüz. Beni nerede bulabileceğinizi biliyorsunuz. Sanırım hükümetim sizinkilerle bir anlaşma yapmak üzere. Böylece elele çalışabiliriz.

En iyisi bu olur, diye cevap verdi Malko.

Ön tarafa geçerek direksiyonu aldı. Birkaç saat boyunca sakindi. Neyse ki İsraililerin haberi olmuştu. Birden tırnakları sökölüp, işkence yapılarak, sonunda ölüsü denize atılan adamı düşündü. Laconianın yükünü kurtarmak için elini çabuk tutmalıydı.

Willard Troy solgun yüzüyle aynı bir ölüye benziyordu. Malko onu ağzında bir derece ile yatarken bulmuştu.

İsraililer sizi sıkıştırıyor, dedi. Yeni hükümet uranyumun içeri girmesini asla istemeyecektir. Her şeyi kendimiz halletmeliyiz.

Malko’nun altın sarısı gözleri karardı.

Bay Troy, Laconiayı bulmam bile mucize. Şimdi gerisini halletmek CIA ya düşüyor. Deniz kuvvetlerinin herhalde gerekli olanakları vardır.

Amerikalının yüz ifadesinden CIAnın bir kez daha kendisine güvendiğini anladı.

Bay Linge, dedi Willard Troy, burada olmadığınız dört gün içinde bu konu üzerinde çalıştım. Ç ok karışık bir mesele. Düşündüklerimin tersine Hint Okyanusu'ndaki kuvvetlerimiz çok kısıtlı.

Malko cesareti kırılmış bir halde başını salladı.

, Yine de Koala'ya Laconianın yükünü yükleyemem.

Willard Troy gülümsedi:

Hayır, bir plan yaptım. Önce uranyumu denizden çıkarmamız gerekiyor. Soma Bahreyn'den resmi bir görevle gelecek olan kişilere bir tankere stokladığımız uranyumu verip ülkeden dışarı çıkarttırırız.

Böyle bir şey hem çok zaman alır, hem de görünmeden gerçekleştirilemez.

Biliyorum, dedi Troy, fakat sizin göreviniz sigortacılık. Dolayısıyla Laconianın yükünü çıkartmaya kalkışmanızdan daha normal bir şey olamaz.

Ya gerekli araç gereç?

Willard Troy yatağın üzerindeki teleks mesajlarını karıştırdı ve içlerinden birini aldı.

Alexandrada bir kalafat teknesi olduğunu öğrendim. Tam aradığım gibi. Asıl tekne epeyce büyük. Diğerleri daha küçük.

Malko şüpheyle Amerikalıya baktı.

Alexandra dünyanın öbür ucunda. Bir geminin bu kalafat teknesini getirmesi için bir ay harcaması gerekir.

Willard Troy gülümsedi.

Uçakla gelecek. Buradaki Fransız Havayollarıyla anlaştım, iki saat içinde teleksle işin onaylanacağını bildiren haberi aldılar. Politik nedenlerle bu iş için bir Amerikan şirketini kullanmak istemiyoruz.

O kadar büyük bir kalafat teknesi uçakla taşınmaz, dedi Malko.

Taşınır, dedi Willard Troy teleks haberini uzatarak. Boeing 747 kullanılacak.

Malko bu teknik harika karşısında bir süre rüya görüyormuş gibi kaldı. Sonra yine endişeye kapıldı.

Ya adamlar?

Her şeyi ayarladım, dedi Troy. Bir italyanın Victoria'da bir deniz şantiyesi var. Boşaltmaya ve kalafat teknesinin montajına yardım edecek.

Ne zaman harekete geçiyoruz?

Bir teleks çektim. Paris'te saat aşağı yukarı akşamın altısı, Washington da ise sabahın 10'u. 747 orada. Yükleme için dört saat gerekiyor. Herhalde gerekli araçlar öbür günün sabahı elimize geçer.

Mükemmel, dedi Malko. Bizi serinletmek için biraz da kar yağdıramazlar mı acaba?

Willard Troy güldü.

En iyisi bunu hiç söylememeliyiz... Fransız Havayollarındaki sorumlu bana geçen sene 15 metre yüksekliğinde bir kardan adam getirdiklerini söyledi. Tek nedeni hayatlarında hiç görmedikleri karı Afrikalı çocuklara tanıtmakmış.

Sırası gelmişken, dedi Malko, Laconianın planlarını istiyorum. Nerede onlar?

Tabii ki Londra'daki armatörün bürosunda.

Mektup gönderirsek cevabın elimize geçmesi on beş günü bulur. Havayoluyla yollayamaz mısınız?

Sorun değil, dedi Willard Troy. Öbür gün elinize geçer.

Malko o kadar ağır bir kalafat teknesinin bir mektupla aynı zamanda taşınabilme olanağının olması dahice bir şey diye düşündü...

Yolun ağzında bir araba bekliyordu. Derviş ve Zui'ydi. Malko onların yanında durdu. Pek fazla şaşırmamıştı.

Yeni bir şey var mı? diye sordu Derviş.

Önemli bir şey yok, dedi Malko. Sanırım beni takip edeceksiniz...

Sizi korumak için, diye düzeltti israili.

Biri diğerinin arkasında Misere yolunda ilerlediler. Yirmi dakika soma Malko oteldeydi. Birden az öteye demir atmış beyaz tekneyi farkettiler. Büyük bir ihtimalle Koala'ydı. En azından Rhonda limandan çıkabilmeyi başarmıştı:

Fisherman's Cove'u görünce içinden sevinçten ağlamak geldi. Tam içkisini bitirmişti ki kapı çaldı.

Zamir vücudunu bir eldiven gibi saran panter desenli elbisesi, uzun topuklu ayakkabıları ve kırmızı ojeli tırnaklarıyla göz kamaştırıyordu.

Yemekte yalnızım, dedi.

Çantada roketin de var mı? israili gülerek siyah, uzun saçlarını savurdu.

Yahudi kanım bana seninle sevişmek istediğini söylüyor, dedi yavaşça.

Malko soğuk bir tavırla gülümsedi.

Herhalde gerçek bir Yahudi değilsin. Kanın seni yanıltıyor. Yaşadıklarımın soma, bugün hiç kimseyle sevişme isteği yok içimde.

Benimle bile mi?

Seninle bile.

Söylediklerinde samimiydi. Bir süre devam eden sessizlikten sonra genç kadın devam etti:

Biliyorsun ki, bizimle işbirliği yapmazsan seni öldürmek zorunda kalacağız... Böyle bir şeyin olmasını istemiyorum. Senden hoşlandım...

Siyah, iri gözleri yaşla dolmuştu. Bu iki yüzlülükle Oscar'a aday gösterilebilirdi.

Malko onun elini tutup dudaklarına götürdü.

Umarım bu noktaya kadar gelmezsiniz... israil'in mahvolmasını mı istiyorsun?

Tabii ki hayır, dedi Malko, hem sorun bu değil ki!

Evet, sorun bu! Iraklılar o uranyumu ele geçirip atom bombası yapmak ve bizi yeryüzünden temizlemek istiyorlar.

Biraz paranoyak bir görüntü çizse de söylediklerinde samimi olduğu belliydi.

Bugün arkadaşlarınız Raşid'i niçin vurmadılar?

Zamir'in dudaklarında büz gibi bir gülümseme belirdi.

Zamanımız var. Seni tehlikeye atmak gerekmezdi. Senin menfaatinin nerede olduğunu anlayacağını umuyoruz...

Malko hesabı imzalayıp, kalktı.

Seni bırakayım mı?

Genç kadın hiç konuşmadan onu takip etti. Kapının önünde Zamir onu uzun uzun öptü. Malko kendini kurtarıp içeri girdi. Bir süre bekledikten soma elbiselerini çıkartıp, mayosunu giydi. Pencereden dışarı çıktı. Fishermans'ın bahçesi boştu. Malko plaja gidip kendini suya bıraktı ve sessizce Koala'ya doğru yüzmeye başladı.

Koala'nın ışıkları iyice yaklaşmıştı. Tepede parlayan ay sayesinde ortalık epeyce aydınlıktı. Malko arka güvertede bir karaltı farkettil. Tedbirli davranmak isteyerek yüzmeyi bıraktı.

Rhonda?

Buradayım, diye cevap verdi Avustralyalı. Her şey yolunda.

Malko'ya tekneye tırmanabilmesi için yardım etti, soma da bir havlu uzattı. Hava oldukça serindi.

Neler oldu?

Önemli bir şey değil, dedi Malko onu meraklandırmak istemeyerek. Cassan beni bir gemi hırsızı diye yakalattırmaya çalıştı. Neyse ki o sorunu halledebildim. Fakat senden öcünü almak isteyeceğinden korkuyorum. Burada uyuyacağım ve seni koruyacağım...

Plâstik bir torbaya yerleştirdiği silahını da yanına almıştı.

Kamaranın kapısını kilitleriz, dedi Rhonda.

. İçeri girip kanepeye yerleştiler. Malko Rhonda'ya yükü nasıl çıkaracaklarını anlattı. Tabii işi CIA'nin ayarladığını söylemekten kaçındı.

Deniz şantiyesi olan italyanı tanıyor musun?

Evet. Çok ciddi bir adamdır. Oğluyla birlikte onlardan beklediğin her şeyi yapabilir.

İşte bu iyi haberdir. Fakat bu sorunun sadece bir kısmıydı. Uranyumu çıkarttıktan soma bile İsraililerden ve Seyşel yardımı gören Iraklılardan kaçırmak zor olacaktı. Malko o kadar kafa patlatmasına rağmen en ufak bir fikir bile bulamamıştı. Fakat bunu halletmesi için sadece bir kaç günlük vakti vardı.

Haydi uyuyalım.

Koala hiç kıpırdamıyordu. On kamaraya girdiğinde Rhonda çırılçıplak uzanmış onu bekliyordu. Saçları gibi vücudu da bakır rengindeydi.

Çok mu yorgunsun? diye sordu sıkılganlıkla.

Hayır, dedi.

Genç Avustralyalının vücudu reddedilemeyecek kadar güzel görünüyordu.

Rhonda iyice yaklaşarak Malko'nun kulağına eğildi:

Sanırım seni seviyorum.

Plajın kenarında hareketsiz bir adam botun yaklaşmasını seyrediyordu. Derviş turistlerin ortasında kaybolmuş gibiydi. Malko kıyıya çıkar çıkmaz kuru bir sesle konuşmaya başladı.

Bana nereye gittiğinizi söylemeliydiniz. Çok endişelendik.

Her sokağa çıkışında size haber verecek değilim, dedi Malko Rhonda botu kıyayı çekerken. Benim patronum değilsiniz.

Güneş pırıl pırıldı. Plaj olanlardan şüphelenmeyi aklından bile geçirmeyen turistlerle dolmuştu. Bir şey Malko'yu iyice endişelendirmişti: Derviş Laconia'yı arayacak olduğuna göre, onun gemiyi bulduğuna inanmış olmalıydı. Yükü ele geçirmek için kendisinin denizden çıkarma işlemlerine başlamasını bekliyordu.

Derviş uzaklaştı. İkiyüzlülüğü bir altın madalyayı daha hak etmişti. Zamir fotoğraf makinesiyle uğraşarak onları gözlüyormuş gibi durmamaya çalışıyordu. Malko Derviş'in arkasından baktı. Gömleğinin altındaki sargı bezlerini farkettiler...

Malko neredeyse kel, bronzlaşmış, ufak bir adam karşısında belirdiğinde düşüncelere dalmıştı.

Bay Linge, beni BayTroy gönderdi, İngilizcesi Shakspeare'in intihar sahnesini oynuyor gibiydi.

Benim, dedi Malko.

Ben Cesare Zeffirelli. Gemilerle ilgilenen benim. Bay Troy sizin bana ihtiyacınız olduğunu söyledi. Ayrıca uçağın öbür günün sabahı burada olacağını bildirmemi istedi.

Teşekkürler, dedi Malko, buyrun oturun. Size işin ne olduğundan bahsedeyim. Ben bir sigorta şirketinin görevlisiyim...

Malko gerindi. Gün çok çabuk geçmişti. Zeffirelli ciddi bir adama benziyordu. Kalafat teknesini Victoria Limanı'nda monte edecek, sonra da yerine götürecekti. Ayrı parçalar halinde taşınabilmesini sağlayabilecek bir gemi yoktu. O da böyle bir geminin uçakta taşınabilmesine şaşırılmıştı. Yine de Fransa Havayollarının makine parçalarını sık sık taşıdığını biliyordu.

Zamir odanın içinde kaybolmuştu, Rhonda ise kitap okuyordu. Hiçbir aksilik yoktu. Birden Derviş'in onlara doğru geldiğini gördü. Suratı asıktı. Malko'nun yanma gelince, sakın bir sesle sordu:

Bay Linge, Laconiayı bulmadıysanız niçin bir kalafat gemisi getirtiliyorsunuz?

Malkoda sakın bir şekilde cevap vermek için kendini zorladı:

Tam olarak bulabilmek için. Dalgıçları olan bir ekiple işim daha kolaylaşacak. Size kim haber verdi?

Victoria'da herkes sizin kalafat gemisinden bahsediyor, Bay Linge. Fransız Havayollarının 747'siyle yarın sabah geliyormuş. işte gizli çalışmak buna denirdi!

Bay Linge, dedi, ateşle oynuyorsunuz... Bu konuları hemen sizinle konuşmak istiyorum. B arda, saat altıda buluşuruz.

Saat altıda, dedi Malko.

Sorunlar başlamıştı, israillilerden nasıl kurtulacağını gerçekten bilmiyordu, içeri girince Rhonda gözlerini kaldırdı. Çok iyi görünüyordu...

Ne oldu?

Arkadaşlarımızla bir bardak bir şeyler içmeye gideceğiz, dedi. iyi süslen.

Malko'nun bütün söylediklerine rağmen Derviş tek bir kelimesine bile inanmamıştı. Zui her zamanki gibi pipo içiyordu. Zamir gücünü kırmak istermiş gibi Malko'ya bakıyordu. Tam bir baskı altındaydı.

Birden bahçede beklenmedik bir şey oldu.

Plajdan gelen bir dilenci saman şapkasını çıkarmış, elinde bastonu, sırtında eski elbiseleri, çıplak ayaklarıyla içeri girip Rhonda'ya yöneldi. Sesi yumuşaktı.

Merhaba, iyi misin küçük kız?

Evet, dedi Rhonda ihtiyarın yaklaşmasının verdiği şaşkınlıkla.

Hangi gemi senin küçük kız?

Büyük, beyaz olanı. Tam karşıda duruyor.

Malko söylenenlerden Koala'nın halatlarının koptuğunu ve plaja kaydığını anladı. Rhonda sıçrayarak kalktı.

Gidiyorum.

Malko tam ona yardım etmeye yeltenmişken kahverengi giysiler içindeki bir garson yaklaştı.

Bayım, sizi telefona çağırıyorlar.

Rhonda ayağa kalkmıştı bile.

Ben gidiyorum, dedi.

Seninle geleyim, dedi Zamir. iki kadın koşarak bahçeden uzaklaştılar, ihtiyar dilenci de aralarında bir mesafe bırakarak onları izliyordu. Derviş de kalkıp Malko'nun yanına geldi.

Resepsiyondaki telefonlardan biri açıktı. Malko ahizeyi eliyle alıp “alo?” dedi. Resepsiyon memuru kendi işine dalmıştı.

Kimse yok, dedi Malko.

Diğeri biraz heyecanlanarak omuz silkti.

Böyle şeyler hep olur. Çağrılmanızı bekleyin, dedi memur. Soma da ahizeyi alarak yerine

yerleştirdi. Malko resepsiyonun karşısındaki yuvarlak sandalyelerden birine oturdu. Birden aklına Willard Troy’un bir sözü geldi, “Burada seyrek yapılan hilelerden biri de \ telefondur.”

Kahretsin!

Derviş sıçradı. Malko bahçeye koşuyordu. İsraili onu izledi. Yüz metre kadar ilerleyince durdu. Midesi endişeyle kasılmıştı.

Koala’nın beyaz ışığı her zamanki yerinde parlıyordu. Bir santim bile oynamamıştı. Fakat Zamir ve Rhonda ortalarda yoktu... Derviş’le bakiştılar. Neler olduğunu anlamak için konuşmaya gerek yoktu.

Plaj boştu. İlk konuşan Derviş oldu.

Onlara işkence yaparlar.

Ortak bir kararla Fishermans’a yürüdüler. Plajda yapabilecekleri bir şey yoktu. Derenin kenarında küçük bir patika vardı. Herhalde oradan kaçmışlardı. Basamakları ıkarken Malko birden durdu.

Masanın kenarında yalnız bir adam vardı. Brownie Cassan.

Oturun, dedi tehdit dolu bir sesle. Sanırım konuşacaklarımız var.

Ne istiyorsunuz?

Size bir mesaj getirdim, diye cevap verdi Avustralyalı. Kimden olduğunu biliyorsunuz, değil mi? Bu kişinin bazı bilgilere ihtiyaı var. Bu bilgileri gece yarısına kadar alamazsa kadınlardan birini öldüreceğini söyledi.

Uzun bir sessizlik oldu. Brownie Cassan çabucak dilini dudaklarında gezdirdi. Derviş aniden sağlam kolunu uzatmış Avustralyalının parmaklarını sıkmaya başlamıştı. Cassan’ın yüz hatlarından çok acı çektiği belli oluyordu. Ayağa kalkıp İsrailiden kurtulmaya uğraştı, fakat beceremedi. Cassan dizleri bükülerek yere kt.

Eğer Zamir’e bir şey olursa, dedi Derviş, bütün kemiklerini kırarım. Seni hiçbir şey kurtaramaz.

Avustralyalının parmaklarını bırakıp adamı arkaya itti. Boynunda bir damar atıyordu. Brownie Cassan parmaklarını ovuşturdu.

Ben sadece bir aracıyım. O söylediklerini yapacak olan ben...

Derviş elleri masanın üzerinde ona bakıyordu.

Neredeler?

Bilmiyorum. israili birden adamın üzerine eğildi ve sakın bir sesle sordu:

Bir milyon dolar kazanmak ister misin?

Cassan'ın gözleri bir an parlayıp söndü.

Ne demek istiyorsunuz?

Bizim ajanlarımızı kurtarma için biçtiğimiz fiyat bu, dedi Derviş. Beni Zamir'e götürürsen hepsi senin olacak.

Brownie Cassan cevap vermedi.

Avustralyalı pek zengin bir aileden değildi. Üstelik paraya ihtiyacı vardı. Yine de başını salladı.

Yardım etmek istesem bile yapamam. Benim bile bilmediğim bir yere götürdüler. Onların dediklerini yapın, yoksa tehditlerini yerine getirirler.

Rhonda senin sevgilin, dedi Malko.

Cassan “boş ver” der gibilerinden bir hareket yaptı.

O aptalın teki! Bu pisliğe onun yüzünden bulaştım.

Ayağa kalktı.

Gitmem gerekiyor. Bu gece yarısı geleceğim.

Derviş öfkeden bembeyaz bir halde adamın barın merdivenlerinde kaybolmasını seyretti.

Sersem!

Malko kafasındaki düşünceleri toplamaya çalıştı, iki rehine vardı ve bu durumu daha da güçleştiriyordu.

Ona neden bir milyon teklif ettiniz?

Bu Mossad ajanlarının fiyatıdır, dedi. Elie Cohen için de aynı şeyi Suriyelilere teklif etmiştik. Fakat kabul etmemişlerdi.

CIA Rhonda için yüz bin dolar bile vermezdi. Derviş kalktı.

Biraz dolaşayım, iki saat soma dönerim.

Onun ardından Malko da bungalovuna döndü. Rhonda olmayınca her taraf ona korkunç gözüküyordu. Bir çare bulmalıydı ve bu arada hem kadınları kurtarmalı, hem de Laconianın Iraklıların eline geçmesini önlemeliydi.

Kafasından o güne kadar olan her şeyi geçirdi. Birden aklına bir fikir geldi. Ufak bir umuttu, ama her an yeşerebilirdi. Fakat bunun için Laconianın planlarının eline geçmesi gerekiyordu. Onları da

yarına kadar alamayacaktı. Zaman kazanmalıydı. Düşüncelerine o kadar dalmıştı ki, kapının vurulduğunu duymadı.

Saatine baktı. On olmuştu. Gelen herhalde dervişti.

Geliyorum, diye bağırdı.

Kapıyı açtı.

Derviş'in yüz hatları gergindi.

Kudüs anlaşılmayı reddediyor, dedi.

Claire başına bir fular bağlamış ve kırmızı bir elbise giymiş bir halde yerde yatan iki kadına düşmanca bir bakış fırlattı. Bill'in adamları ellerini arkadan bağlamış, ayak bileklerine de etlerini kesen bir naylon ip geçirmişlerdi. Soma da bir paket gibi odanın bir köşesine atmışlardı. Adamlara çok karşı koyan Zamir'in gözlerinden biri yüzünün solundaki çürük yüzünden neredeyse kapanmıştı.

Çırpınıp duran Rhonda'ya ise Seyşellilerden birinin vurduğu yumruk yetmişti.

Bulundukları yerde kimse onları bulamazdı. Kulübe orman içinde bir tepede bulunuyordu. Tam Başkan Rene'nin evinin yukarılarındaydılar.

Raşid Münir henüz gelmemişti, fakat her an gelebilirdi. Claire ona başarısını göstermek için sabırsızlanıyordu. Kadının böyle davranmasının bir nedeni de intikamdı. Bu iki beyaz kadından nefret ediyordu. Hayatını erkeklerin elinde oyuncak olarak geçirmişti. Masaların üzerinde çıplak dans ettirilmiş, zengin Sudanlılarla birlikte olmuştu. Sadece bir gecelik ilişkileri olmuştu. Çünkü iri yapılı ve güzeldi. Tam Avrupalıların hoşlanacağı bir tipi vardı. Raşid Münir ona sahip çıkmış, üstelik Bağdat' ta ilginç bir işte çalışmasını bile sağlamıştı.

Claire Rhonda'ya bakarken, Avustralyalı kadın da ona yöneldi:

Onlara yardım etmeye utanmıyor musunuz?

Claire'nin iri kahverengi gözleri öfkeyle parladı. Hemen bir tekme atmak için öne fırlamıştı ki yerde parlak bir metal olduğunu farketti.

Yerden ütüyü alıp, fişi prize taktı.

Kalçalarını ütüleyeyim de gör, dedi.

Yaklaşıp, Rhonda'yı yüzükoyun yatırdı.

Avustralyalı kadın doğrulmaya çalıştıysa da başaramadı. Sonunda Rhonda karşı koymaktan vazgeçti.

Claire'nin bakışları birden Zamir'inkilerle karşılaştı. İsraili öyle büyük bir nefretle onu

süzüyordu ki, bir an korktu. Dışarıda bir motor sesi duyulmuştu. Biraz sonra Raşid Münir, arkasında Bill’le içeri girdi. Hemen içerde ne olup bittiğini anladı. Claire ne yapacağını bilmeden bekliyordu.

Iraklı Rhonda’ya yaklaşarak, saçlarından tutup başını arkaya çekti.

Bize Laconia’nın nerede olduğunu söyleyeceksin.

Avustralyalı o deliye dönmüş halde bile hıçkırıklar arasında cevap verecek cesareti buldu.

Bilmiyorum, bırakın beni.

Raşid Münir şımarık bir çocukla birlikteymiş gibi başını iki yana salladı. Kalkıp köşeye gitti ve ütüyü aldı. Isısını kontrol ettikten sonra Claire’e dönüp, yumuşak bir sesle konuştu.

Beni otelde beklemeliydin. Birazdan yanına gelirim.

Iraklı çalışırken yalnız olmayı severdi. Kadın hemen dışarı çıktı. Bili tereddütlüydü. Raşid

Münir bir bakışıyla onu da odadan çıkarttı. Yapacağı şey için tamamıyla yalnız olması gerekiyordu. Sert bir insandı, fakat sadist değildi.

Raşid Münir Rhonda’ya yaklaştı ve demirden aleti sırtına koydu. Sanki herhangi bir çamaşırı ütüler gibiydi... Rhonda’nın çığlıkları duvarları titretti, içeriye yayılan yanık et kokusu mide bulandırıcıydı. Iraklı ütüyü köşeye fırlattı ve Rhonda’nın başını yeniden kaldırdı.

Düşün, dedi. Eğer konuşmazsan vücudunun her yanını böyle yakacağım. israillilerin verdiği ultimatomu kabullenmelerinin bile bir şans olduğunu biliyordu. Amerikalılarla birleşerek bu iki kadını kurtarmak için ellerinden geleni yapacaklardı. Böyle bir durumda iki insanın hayatının pek fazla bir önemi yoktu aslında.

Zamir’e yaklaştı. israilli sakince ona bakıyordu. Yüzünde alaylı bir gülümsemeyle Arapça sordu:

Kadınlara hep böyle mi davranırsın Münir? O halde pantolonun içine saklanarak bir salyangoz gibi yaşayan zavallı bir insansın...

Iraklının gözlerinde ölümcül bir parıltı belirdi. Kadınların onu iktidarsızlıkla suçlamaları deliye dönmesine neden oluyordu, israilli kadına ne yapılabileceğini düşündü. Onu dövmek kadının düşüncelerini doğrulamaktan başka işe yaramazdı. En iyisi tekrar Rhonda’ya işkence etmeye başlamadan önce hoşça vakit geçirmekti.

Sigarasını söndürüp Zamir’e yaklaştı, istediğini gerçekleştirebilmek için kadını ters çevirmesi gerekiyordu. Yoksa çok tehlikeli olabilirdi.

Tam omzunu yakaladığı sırada Zamir’in tırnakları Münir’in boğazına saplandı.

Uzun bir süreden beri genç kadın ellerini^ bağlayan ipleri kesmeye uğraşıyordu. Fakat saldırıya geçmesi için Münir’in yaklaşmasını sağlamak zorundaydı. Bacakları bağlı olduğun. dan adamı başka

türlü saf dışı bırakamazdı.

Raşid Münir bir çığlık atıp İsrailli kadının yumruklarını yakaladı. Fakat Zamir milimetre mili metre boynundaki atardamarlara yaklaşıyordu. Bacakları bağlı olmasaydı bunu çok daha iyi becerebilirdi. Iraklı adam tek şansının bütün gücüyle geri çekilmek olduğunu anladı.

Boğazından kan fışkırıyordu. Gözlerindeki delice bakışlarla köşedeki ütüyü alıp bileklerini bağlayan iplerden kurtulmaya çalışan Zamir'in üzerine attı. Ütü tam şakağına gelince genç kadın yere düştü.

Raşid Münir elini kanlar akan boğazına götürdü. Sanki ateşten bir kolye takmış gibiydi. Ciddi bir şekilde yaralandığını biliyordu.

Birden kapı açıldı ve Bili içeri girdi. Adam hemen Raşid Münir'in yanına koştu.

Aman Allahım! Dedi. Bu gerçek bir canavar.

Iraklı sinirle titriyordu. Bili yarasını incelerken o da bir yere oturdu.

Fena değil. Hastaneye gitmen gerekiyor, fakat çok tehlikeli bir şey değil. Allah yardım etmiş...

Onu bağla ve git. Birazdan yanına gelirim.

Bili hiç konuşmadan söyleneni yaptı. Zamir daha kendinde değildi. Münir'e bakmaya cesaret edemeden dışarı çıktı. Münir elini cebine sokarak bir bıçak çıkardı. Zamir'in uyanmasını istiyordu. Eğilerek genç kadın inlemeye başlayana kadar gözlerinden birini ısırdı.

Sonra üzerine oturarak yüzünü kaldırdı. Artık Zamir'in gözlerinden biri yanağının üzerinde sallanıyordu. Raşid gözü yuvasına bağlayan sinirleri de keserek et parçasını kulübenin içinde bir yere fırlattı. Rhonda acıyı unutmuş titreyerek olanları, seyrediyordu. Zamir uzun bir süreden beri kendinde değildi.

Artık tek bir gözün var. Seninle biraz soma ilgileneceğim.

Hâlâ kanaması devam ediyordu ve kan kaybından ölmekten korkuyordu. Sendeleyerek dışarı çıktı. Bill Land Rover'in yanında onu bekliyordu. Zamir'in çığlıklarını duymuştu.

Raşid Münir'in gözleri onu da korkutuyordu.

Operasyonu israillilere satmak zorundaydı. Yoksa Derviş her şeyi yapabilirdi. Hatta bir intihar operasyonu bile düzenleyebilirdi. Saat on bir buçuktu. Malkonun yarım saati kalmıştı.

İsrailli, barın bahçeye bakan bir koltuğunda tek başına oturuyordu. Malko da yanına gitti ve bir an sessizce bakiştılar. Derviş Malko'nun CIA şefini görmeye gittiğim biliyordu. iyi haberlerim var, dedi Malko.

Evet, dedi fazla heyecanlanmadan.

Washington işbirliği yapmamızı kabul etti.

İsraillinin mavi gözleri parladı.

Yani?

Laconia'yı birlikte çıkaracağız ve hakkınızı almanıza karşı gelmeyeceğiz.

Derviş koltuğunda kıpırdandı. Haberi iyice sindirebilmek için bir süre sessiz kaldı.

Ne demek istiyorsunuz?

Münir'e rehineler karşılığında Laconianın yerini söyleyeceğiz.

İsrailli havaya sıçradı.

Hiçbir zaman, siz çıldırmışsınız. Hükümetim bunu asla kabul etmez.

Dinleyin dedi, Malko, gerçekçi olalım. Bilgi sahibi olan benim, siz değilsiniz. Evet, size yalan söyledim, fakat şimdi birleştik. Laconianın yerini söylemekle hiçbir şey kaybetmiyoruz. Yarın kalafat teknesi geliyor. Yükleme işleri iki gün sonra başlayacak. Sadece Laconianın yerini bilmek bir anlam ifade etmez. Aynı zamanda çıkarma ve yükleme işlemleri için teknik olanaklara sahip olmak gerekir. Iraklılar da buna sahip değiller. Onlar da havayoluyla anlaşıp bir 747'yi işin içine sokabilirlerse çok şaşırıırım doğrusu. Biz zamandan kazanacağız. İstediklerinizi yüklemek için bir İsrail gemisi getirmeniz yeterdi. Bizi engellemek için ellerinden geleni yaparlar, dedi Derviş karamsar bir halde.

Siz burada onları engellemek için bulunuyorsunuz, dedi Malko. Zaten başka bir seçeneğiniz de yok. Derviş saatine bakıp ayağa kalktı.

Gece yarısına on üç dakika vardı.

Pekâla, dedi, kabul ediyorum. Fakat bu operasyona hayatınızla garanti verdiğinizizi unutmayın.

Barın merdivenlerini çıktı. Malko onun Mossad'ı haberdar etmeye gittiğini biliyordu. Brownie Cassan'ı beklerken yalnız kalmıştı. Rhonda'nın başına gelebilecekleri tahmin edebiliyordu. Iraklılar CIAyle bir hiç yüzünden anlaşmazlığa düşmeyi istemezlerdi. Altıncı hissi bu yolla rehineleri kurtarabileceklerini söylüyordu...

Brownie Cassan barın merdivenlerini indi. Malko onun ağzını açabilmesi için hiç vakit bırakmadı.

Şartları kabul ediyorum, dedi. Arkadaşlarınızı Laconiaye götürmeyi kabul ediyorum. Tabii ki rehineler karşılığında. iyi, iyi... Onlara söyleyeceğim. Fakat yarın sabahtan önce bir şey yapamayız.

Öyle olsun, dedi Malko. Benim istediğim şu. Onları kaçırıldıkları yere. getireceksiniz. Yarın sabah saat altıda plajda olacağım. Hoşça kalın.

Kalkıp bahçeye çıktı. Hiçbir tartışmaya fırsat vermemek istemişti. Diğerleri Malko'nun şartlarını

tartışmayacak kadar fazla istekliyidiler o bilgileri alabilmek için. Bu gece çok uzun olacağı benziyordu... Odasına gidip kendini yatağa attı. Rhonda'yı ve Zamir'i düşünüyor ve doğruyu bulmuş olacağını umuyordu. Zaten artık geri dönmek için çok geçti.

Raşid Münir boynundaki sargı bezlerini yokladı. Sakinleştirici iğne yapılmasına rağmen İsraili kadının tırnaklarıyla açtığı yaralar yüzünden çok acı çekiyordu.

Bir tuzak kokusu almaya çalışarak Brownie Cassan'ın getirdiği haberleri değerlendirmeye çalıştı. Malko Linge gibi bir adamın CIAden bile olmayan bir kadın karşılığında böyle bir girişimde nasıl bulunabileceğini anlamamıştı. Mutlaka bir tuzak hazırlanmıştı. Yine de geri çeviremezdi. Dikkatli olmak ve Bill'in korumasına güvenmek zorundaydı. Gözlerini sessizce bekleyen Seyşelliye kaldırdı Onlarla buluşmaya saat beş buçukta gideceksiniz. İyi korunun. Kapalı bir arabaya binin. Ben Ali ve Vahdi ile birlikte gemiye gideceğim. Şimdi gidip dinlenin.

Hastaneye mi gidiyoruz?

Iraklı cevap vermeden başını salladı. Artık Rhonda'nın daha kolay konuşacağını düşündü. Sonra da Zamir'in icabına bakacaktı. Boynundaki yanma nefretini olanca gücüyle yaşıatıyordu.

Willard Troy gerçekten yıkıldığını yüzüne de aksettirerek Malko' ya bakıyordu.

Beni çok güç bir durumda bıraktınız...

Sizi olayın dışında bırakmam olanaksızdı, dedi Malko. Langley kabul etmese bile riski göze almaya kararlıyım.

Amerikalının yüz hatları gerildi.

Bay Linge, dedi Malko'ya, rehineleri kurtarmak için o yıl son derece açık olan bir görevi yerine getirmek için bulunuyorsunuz. Şövalyeler gibi davranmak istediğinizi anlıyorum, fakat bulunduğunuz çözüm çok tehlikeli ve başarılması da pek büyük bir olasılık değil.

Malko tartışmayı sona erdirdiğini belli edercesine kalktı.

Etrafınızda adamların cirit attığını bilerek 50 metrelik bir araçla dolaşmanız daha mı iyi? Diye sordu acı bir şekilde. He olursa olsun size dediğim gibi davranacağım. Resmi olarak kalafat teknesi görevine devam edeceğiz.

Rehineleri kurtarır kurtarmaz yükleme işiyle ilgileneceğim.

Willard Troy onu arabasına kadar geçirdi.

Ya rakiplerimiz daha hızlıysa?

Malko arabasına binmeden önce arkasına döndü.

Koca bir kalafat teknesi getiremezler, öyle değil mi? Aracı uçakla getirme fikriniz sayesinde

epeyce zaman kazandık.

Yola koyuldu. Motor sesi CIA bölge şefinin son söylediklerim duyabilmesini engellemişti. Böylesi daha iyiydi, Malko iki kadını gözden çıkaramazdı.

Malko hindistancevizi ağaçları arasındaki beyaz ambulans ve karşıda demirli Koala arasında hareketsiz duruyordu. Ambulansın yanına yaklaşarak duran Toyota'nın kapışım açtı ve Raşid Münir dışarı çıktı. Malko daha önce da plajda rastladığı iki arabanın ve Brownie Cassan'ın da orada oturduklarını fark etmişti. Dört adam öne doğru ilerleyerek dört metre uzağında durdular. Plajda henüz kimseler yoktu, güneş de pek sıcaklık vermiyordu. Malko Fisherman's Cove'a döndü ve bahçede bekleyen Derviş'i ve Zui'yi gördü.

Oradalar, dedi Münir ingilizce.

Onları ambulanstan çıkarın, dedi Malko.

Ambulansın kapıları açıldı ve iki zenci üzerinde iki beyaz şeklin bulunduğu sedyeleri çıkarttı. Ajanlar sedyeleri yere bıraktıktan sonra araca girdiler.

Çok iyi, dedi Malko. Ambulans gitsin. Gemiye çıkacağız. Yaşıyorlar mı?

Evet.

Raşid Münir Arapça bir şeyler söyledi ve ambulansın sesi duyuldu.

Onlara bir iğne yapıldı, dedi Raşid Münir. Haydi gidelim.

Malko kadınlara yaklaşabilmek isteğiyle yanıp tutuşuyordu fakat Iraklı'nın çok sinirli olduğunu farkettil. Zui ve Derviş onlarla ilgilenirlerdi.

Brownie Cassan bota ilk binen oldu. Avustralyalı motorun ipini çekti. Hareket etmişlerdi. Hiç konuşmuyorlardı. Malko Zui'nin ve Derviş'in sedyelere doğru ilerlediğini farkettil.

Güneş Mahe'nin güneyinde kayboluyordu. Malko sadece sessizliğin farkındaydı. Iraklıyla en fazla on kelime konuşmuşlardı. Rhonda'nın onu götürdüğü yeri bulmak iki saatlerini almıştı. Soma Brownie Cassan aldatılmadıklarından emin olmak için dalmıştı.

Malko on saattir aynı yerde duruyordu. Münir'in iki adamı da onu gözetliyordu. Iraklı iyi haberi alınca bile sevinç göstermemişti. Bir an Malko planının anlaşılıp anlaşılmadığını düşündü, fakat bu olanaksızdı... Mahe'ye yaklaştıkça adamın siniri daha da artıyordu. Birden Raşid Münir Avustralyalıya dönüp:

Durun, dedi.

Brownie Cassan şaşkınlıkla baktığından adam motorun levyesini kendisi indirdi. Daha sahile varmalarına 500 metre vardı.

Cankurtaran sandalını indirin. Ben şurada ayrılıyorum. Az sonra görüşürüz.

Avustralyalı denileni yaptı. Münir de iki koruyucusuyla aşağı indi.

Brownie biraz tedirgin Malko'ya döndü.

Fisherman's Cove'a mı gidiliyor?

Evet, dedi Malko.

Raşid Münir çok tedbirli bir adamdı. Gittikçe yaklaştıkları plaja baktı. Görünürde kimse yoktu. Brownie Cassan motorları susturup demir attı. Kıyıyla aralarında elli metre vardı. Malko Avustralyalının zincirle uğraşmasını seyrediyordu.

Aynı anda bir patlama duyuldu ve Avustralyalı yere düştü. Malko'nun Cassan'a bakınca midesi bulandı. Başının sol tarafı artık sadece bir kan ve kemik yığını halini almıştı.

Malko hindistancevizi ağaçlarının bulunduğu bölgeye baktı fakat hiçbir şey göremedi. Hemen demir atma işini tamamlayıp kendini suya attı. Malko sıkıntıdan nefesi kesilerek kıyıya yürüdü. O yokken neler olmuştu?

Size güvenmemenizi söylemiştim, dedi acı bir sesle Derviş.

Malko cevap vermedi, iki kadının da görüntüsü dayanılabilecek gibi değildi. Özellikle Zamir berbat bir haldeydi, israilli kadın yine de şikayet etmiyordu. Sargı bezleri yarasının korkunçluğunu saklıyordu. Fakat Derviş bütün gördüklerini detaylarıyla Malko'ya anlatmıştı. Psikolojik çöküntüyü atlatabileceğinden emin değildi.

Rhonda da uyuyordu. Yan yataktaydı. Onun için her şey daha kolaydı. Yarası temizlenmiş ve tedavisi yapılmıştı.

Derviş onu odasına götürdü. Şoktan kurtulmuşa benzemiyordu.

Korkunç bir şey bu, dedi, fakat onları öldürebilirlerdi.

Belki, dedi Derviş, fakat Zamir için bu daha kötü olmazdı.

Onun için ne yapacaksınız?

Bu akşam Fransız Havayollarıyla ve yanında bir hemşireyle Paris'e gidiyor. Oradan da Tel Aviv'e geçecek. Ötekine gelince yaraları önemli değil, burada iyileştirilebilir. Tek sorun ruhsal durumu...

Malko perişan olmuştu, işte Raşid Münir'in niçin önce indiği belli oluyordu... Derviş düşüncesini anlamış gibi, alçak sesle konuştu.

Cassan cezasını çekti, Münir de çekecek. Fakat önce yükleme işini tamamlamalıyız.

747 yarın geliyor, dedi Malko. Uçaktan indirmek sadece yarım saat sürer.

Derviş kalktı.

Tel Aviv’ e haber verdim. Dün akşam bir gemi yola çıktı. Yaklaşık kırk sekiz saat sonra burada olur. Her şeyin yolunda gideceğini umarım.

Kapıyı sessizce arkasından kapadı. Sözlerinin anlamı açıkça bir tehditti.

Malko odasına gitti. Komodinin üzerine Laconianın planları bırakılmıştı.

747 bir köpekbalığının ağzını andırıyordu. Malko büyülenmiş bir şekilde kalafat teknesinin aracın kapaklarından çıkarılışını seyretti. Derviş de yanında güneş altında parlayan çelik parçalarına bakıyordu. Sabahın birine kadar havaalanında kalmıştı.

Fransız Havayollarından bir görevli Malko’ ya yaklaştı.

Ne büyük, değil mi? içine 90 ton yüklenebiliyor.

Malko’ya yüklenen kağıtları uzattı.

Alın. Aracınızda üç kompresör var. Onları yükleyebilmek için sökmeye bile gerek duymadık. Yükleme ve indirme işi normalde en fazla kırk beş dakika sürüyor.

Cesare Zeffirelli başında beyaz bir kasket ve Seyşelli adamları olduğu halde aynı hayranlıkla olan biteni seyrediyordu. Kalafat teknesini denize götürebilmek için adanın en güçlü kamyonunu almıştı. Yeni silahlarla donatılmış askerlerin doldurduğu bir kamyon da 747’nin yanına yerleştirilmişti.

Malko alnını sildi. Hâlâ tekniğin karşısında hayranlıkla duruyordu. Bu büyüklükte bir aracın bir kıtadan diğerine taşınabilmesi akıl almaz bir şeydi. Görevli tekrar yaklaştı.

Bir saat sonra da Maurice adasına gidip muz yükleyecek ve yarın sabaha kadar Paris’e yetiştirecek.

Derviş birden Malko’ya yaklaştı ve hemen hemen dudaklarını hiç kıpırdatmadan konuştu.

Kamyonun yanında kim olduğuna bakın.

Malko başını o yöne çevirince birden kalp atışlarının hızlandığını hissetti. Bili kamyonun gölgesine sığınmıştı. Malko birden kendini çok yorgun hissetti. Zamir hiç konuşmadan gitmişti, fakat Rhonda hâlâ Fisherman’s Cove’daki odasında yatıyordu. Hastanede çalışan bir ingiliz doktor tarafından tedavi edilmiş, odadan çıkarılmayı istememişti.

Akıntı henüz Brownie Cassan’ın vücudunu sürüklememişti. Derviş ‘ın edindiği bilgilere göre Iraklılar daha küçük “Praslin” adında bir başka tekne bulmuşlardı. Yarış başlıyordu. Bill’in havaalanında olması sadece sıkıntı yaratırdı. Malko Rhonda’yı yalnız bırakmak istemiyordu. Cesare Zeffirelli’ye döndü.

Bensiz bitirebilir misiniz?

Tabii ki, dedi italyan. Bir saat sonra biter. Sonra iş bize düşüyor. Hemen monte edip araç gereci üzerine koymamız gerekiyor. Beklerken gidip bir banyo yapın.

Güneş dayanılmaz bir sıcaklık yayıyordu. Malko terle kaplanmış alnını sildi. Bu sıcakta çalışmak zorunda kalan zavallılara çok acıyordu. Arkasına bir kez daha göz attıktan soma yanında Derviş arabasına bindi. Derviş sakin görünüyordu. Bütün bir yol boyunca hiç ağzını açmadı. Tam Malko'dan ayrılacakken:

Eğer yerinizde olsaydım, saat ikiye doğru Carol Sands plajına gidip dinlenirdim.

Arabadan inip kendi arabasına doğru ilerledi. Tekne biraz ilerde, ayrı yerde demirli duruyordu, Malko Rhonda'nın dinlendiği odaya doğru ilerledi.

Şimdi daha iyiyim, dedi Rhonda zayıf bir sesle. Bana sakinleştirici verdiler.

Yüzükoyun yatıyordu. Yanık yerinin üzerinde gazlı bez vardı. Klima çalışıyordu. Dışarıda 35° sıcak olduğu içerde oturunca hiç anlaşılmıyordu. Avustralyalı Malko'nun elini tutup sıktı.

Kendini suçlu hissetme, dedi, başından beri senin bir sigorta şirketinde görevli olmadığını biliyordum, insan Brownie'yle olunca bu tip olaylara ve korkunç insanlara alışıyor.

Sabah aşığının öldüğünü öğrenmişti. Koala'nın artık kendisinin olduğunu da biliyordu. Tek endişesi yalnız kalmaktı. Malko ona kalafat teknesinin geldiğini anlatmıştı. Az sonra dirseklerinin üzerinde doğruldu.

Gidecek misin?

Mecburum, dedi.

Seninle geleceğim.

Sen delisin, dinlenmen gerekiyor.

Rhonda başını salladı.

Burada yalnız kalmak istemiyorum. Sensiz olmak korkunç geliyor. Bu olay beni çok korkuttu.

Birden konuşmayı bırakıp ağlamaya başladı.

Artık dinlen, dedi Malko, bunları düşünme.

Genç kadın tekrar uyuyuncaya kadar onunla kaldı. Sonra yavaşça bir şeyler yemeğe çıktı. Bir gürültüyle başını yukarı kaldırdı. Fransız

Havayollarının 747'si Maurice adasına doğru gidiyordu. O halde kalafat teknesi indirilmişti.

Gölgede oturup Derviş'in neden ona plaja gitmesini söylediğini düşündü.

Raşid Münir havalandırırken saçlarına yapışan kumları temizledi. Gökyüzünde bir kuş gibi süzülmeğe nefis bir duyguydu. Sağ tarafına bakınca Sovyet Büyükelçiliği'nde dalgalanan kırmızı bayrağı gördü. Sanki helikopterde gibiydi.

Birden alçaldılar. Paraşütün ipinin bağlı olduğu motorun sürücüsü onu birden yükseltmek için hızı azaltmıştı. Ayakları bazen suya değiyordu. Münir hoşuna giderek denize baktı ve birden müthiş bir korkuya kapıldı.

Derviş'in teknesi tam önündeydi. Teknedeki adamı tam olarak seçemiyordu, fakat üzerine doğrultulmuş namluyu görebiliyordu.

Güneşin yansımasına neden olan dürbünün camları gözlerini kamaştırmıştı.

Raşid Münir birden bir söz hatırladı, insanın tam olarak göremediği iki şey vardır. Ölüm ve güneş.

Şu anda ölümün karşısındaydı. Düşüncesi sadece bir an sürebildi. Ümitsizliğin verdiği bir enerjiyle kendisini tutan iplerden kurtulmaya çalıştı. Neredeyse başaracaktı, fakat motordaki adam birden hızı arttırdı. Raşid Münir birden yukarı çekildiğini hissetti. Basınç o kadar fazlalaşmıştı ki artık rahat hareket edemiyordu. Iraklı bağırdı, kurşun tam kemerinin üzerine gelmişti. Bağırsaklarından geçip sırtında bir delik açmıştı.

Sadece birkaç kişi gürültüyü duyunca başını kaldırmıştı. Malko Raşid Münir'in başına gelenleri anladı ve kalkıp arabasına gitti.

Hiç kuşkusuz İsraililer affetmiyorlardı. Fisherman's Cove'un park yerine girdiğinde kafasında hâlâ Iraklının yaşadığı anı son vardı. Cesare Zeffirelli lobide yüzünde dehşetli bir ifadeyle bekliyordu. Malko'yu görünce kalktı.

Sinyor, dedi, bazı sorunlar çıktı. Sanırım tekneyi götürebilmemiz için resmi makamlardan izin almamız gerekiyor. Etrafıma askerler yerleştirip çalışmamı engellediler. Sormayı hiç düşündünüz mü?

Hayır, dedi Malko, fakat hemen ilgilenirim. İtalyan, onu bungalovuna kadar takip edip, üzüntülerini anlattı. Malko izin alabilmesinin çok zor olduğunu ona anlatmaya cesaret edemedi.

Cesare, dedi, siz oraya gidin. Ben bu konuyla ilgileneceğim. İtalyan kalkınca Derviş ile burun buruna geldi.

Neler oluyor?

Malko olanları bir kez daha dinledi. Derviş'in mavi gözleri karardı. Neyse ki İtalyan gitmek için acele ediyordu. Yalnız kaldıklarında Derviş mavi gözlerini, Malko'nun altın sarısı gözlerine dikti.

Ee? Parlak planlarınıza ne oldu?

Halledilecek, dedi Malko. Zeffirelli burada herkesi tanıyor. Fakat yarın sabah neler olduğunu görmeye gitmek istiyorum. Dua edelim de kötü bir sürprizle karşılaşmayalım.

Zaten yeteri kadar var, dedi acı bir sesle Derviş.

Raşid Münir'in de başına bir tane geldi.

Derviş başını salladı.

Evet.

Kızı size yardım etmesi için nasıl kandırdınız?

İsraillinin kasları donmuş gibiydi.

Münir'e karşılık ona yaşama hakkı tamdık.

Görünüşe göre bu konuyu uzatmak istemiyordu.

Yarın sabah gideceksiniz ben de geliyorum.

Bu ne bir soruydu, ne de bir tehdit. Sadece besbelli olan bir şeyi ortaya koymaktı. Malko duygularını belli etmemeye çalıştı.

Arkadaşınız da tabii.

Hayır, dedi Derviş. O burada kalıp diğerlerini gözleyecek ve bizimkilerle irtibat kurmayı sağlayacak.

Bill'in iki ölüm olayından sonra bir şey yapacağından korkmuyor musunuz?

Derviş ona baktı.

Hayır. Bill'in şu sıralarda polisle başı dertte. Bu olayda hep kendi çıkarını gözetti. Fakat Raşid'in yerine birini göndereceklerdir. Fazla zamanımız yok.

Biliyorum, dedi Malko.

Derviş kalktı.

O halde yarın sabah altıda buluşuruz.

Altıda.

Rhonda'ya haber vermeliydi.

Genç kadının altıncı hissi kuvvetliydi herhalde ki, odaya girer girmez endişeli gözlerini ona doğru kaldırdı.

Neler oluyor?

Yatağa oturup, gülümsedi.

Tekneyi bir günlüğüne almak zorundayım.

Ben de geliyorum.

Malko bir şey söylemek istedi, fakat sonra vazgeçti.

Ya yaraların?

Güneşe çıkmam. Doktor yapacağım tek şeyin yarayı temizlemek ve çok acıma olursa sakinleştirici almak olduğunu söyledi. Hem sen tekneyi iyi tanımıyorsun.

Sebeup anlaşılmıştı. Malko da Rhonda'yı götürmekten hoşnut olmadığını söyleyemezdi. Bir kaçırılma olayı yetmişti. Bili intikam almak isteyebilirdi.

Koyduğunuz işaretten emin misiniz?

Derviş tedbirle Malko'ya bakıyordu.

Bir saatten beri daireler çizerek çukuru arıyorlardı. Rhonda divana uzanmış, onlara yardım edemiyordu. Halbuki Malko belirledikleri rotayı izlemişti. Fakat derinlik sadece 25 metrede kalmakta ısrar ediyordu.

On dakika sonra koyduğu işareti gördü. İsraili de fark etmişti.

Bu mu? Diye sordu Derviş.

Bu, dedi Malko.

Koala'nın motorunu susturup, yavaşça yaklaştılar. Derviş büyülenmiş bir şekilde bakıyordu. Malko koluyla sol tarafı gösterdi.

Laconia orada.

Görmeye gitmek istiyorum.

Malko omuz silkti.

Bugün çok geç oldu. Neredeyse gece olacak. Sadece bir tek tüp var. Deniz adasına gidip orada yatalım ve tüpleri doldurtalım. Yarın erken geliriz, o zaman dalarsınız.

Tahminlerinden daha geç varmışlardı, üstelik aramaları çok vakitlerini almıştı. İsraili istemeyerek kabul etti.

Malko çoktan yola koyulmuştu. Planını gerçekleştirmek için Deniz adasına gitmeleri gerekiyordu.

Fakat Derviş bunu bilmiyordu. Derviş gözden kaybolana kadar denize koydukları işareti izledi. Malko adamın kocaman cepleri olan ceketini yanından ayırmadığını farketti. Ceplerden birinin içinde kısa namlulu bir tabanca olduğu belli oluyordu.

En ufak bir tehlikede Derviş ilk davranan olacaktı. Bu meslekte canlı kalmak isteyen birinin her an tetikte olması gerekiyordu. Malko çok şansa ihtiyacı olduğunu düşündü.

Laconianın yükü için İsraili ajan her an öldürmeye hazırды. Malko'yu bile.

Sola... Yavaşça... Dümdüz gidin. Dikkat. Sağda büyük bir tane var.

Koala'nın önündeki Derviş Malko'nun mercan kayalarına çarpmadan Deniş adasına girebilmesi için yol gösteriyordu. Son geldiklerinden beri adada hiçbir değişiklik olmamıştı. Rhonda'nın çok canı yanıyordu.

Ön taraf açık, dedi Derviş.

Kıyıyla aralarında yüz metre vardı. Bir kayık onlara doğru gelmeye başlamıştı bile. Derviş arka tarafa gelip demir attıktan soma doldurulacak tüpleri çıkarmaya başladı. Yine aynı zenciler gelmişti. Bir kasa bira karşılığında tüpleri doldurmayı kabul ettiler.

Ben onlarla gidiyorum, dedi Malko. Sonra sizi ve Rhonda'yı almaya gelirler.

Bu kez onları aramaya gelmeleri çok ufak bir olasılıktı. Kuyuya doğru ilerlerken şansını fazla zorlayıp, beceremeyeceği bir işe kalkışıp kalkışmadığını sordu kendi kendine. Zencilerden birine döndü.

Niçin kayaları oradan kaldırtmıyorlar, geçişi kolaylaştırmak için?

Zenci güldü.

Ben bilmiyorum. Sahibine sorun.

Patlayıcılar yok mu?

Çok var... Dedi zenci.

Görünüşe göre tahminleri doğrulanıyordu.

Malko bir sineği ezip ayağa kalktı. Gaz lambasının sarı ışığı verandayı az da olsa aydınlatıyordu. Rhonda vantilatörün altında uyumaya çalışıyordu.

Gidip tüpleri doldurma işinin yolunda olup olmadığına bakayım, dedi. Eğer her şey yolunda giderse bu gece onları tekneye yüklemek istiyorum. Yoksa yarın sabah yola çıkmakta gecikiriz.

Derviş esnedi. Denize alışık değildi ve yorgun olduğu her halinden belli oluyordu.

Ne isterseniz yapın, dedi. Ben yatmaya gidiyorum. Yarın görüşürüz.

Görüşürüz, diye cevap verdi Malko.

Tahta merdivenleri inip yola döndü. O da

İsrailli kadar yorgundu, fakat henüz yatamazdı. Araç yoldaydı ve bunu da başaramazsa artık tek yapabileceği intihar etmek olurdu. O ve Rhonda bungalovun bir odasında, Derviş de ötekinde kalıyordu. İsraillinin onu takip edip etmediğini anlamak için arkasına baktı, fakat adam çoktan odasına girmişti.

Malko hindistancevizlerinin kurutulduğu hangarı geçerek, hızla kompresöre doğru gitti.

Bıçağın keskin yanı kolaylıkla oksijen tüpünü demir halkaya bağlayan hortumun kauçuğunu kesti. Hafif bir sesle iki parçaya ayrılarak siyah maddenin içine düştü.

Malko kamaranın kapısını gözleyerek başını çevirdi, fakat sadece her zamanki yerine yatmış Rhonda'nın gülümseyen yüzüyle karşılaştı.

On beş dakikadır Laconianın üzerindeydiler. Denis'deki duraklamalarını biraz uzattıkları halde daha çok erkendi. Derviş yerinde duramayacak kadar heyecanlıydı. Dalıp Laconiayı kendi gözleriyle görmek istiyordu. Güvertede Malko'nun dalış takımlarıyla çıkmasını bekliyordu.

Malko soğuk bir terle kaplanan alnını sildi. O daracık yerde neredeyse deniz tutmuştu. O anda planının en mükemmel yerindeydi. İsrailli ajanın en ufak bir şüphesi olsa oracıkta onun işini bitirirdi.

Çabucak kestiği hortum parçasını bir çadır bezinin altına soktu ve bağlantıyı sökmeye çalıştı. Çalışır durumda bir tek kendi sırtına taktığı dalma takımı kalmıştı. Böylece bir saat dipte kalabilirdi. Sırtındaki kauçuk yüzünden terlemeye başladı. Hazırlanması bitmişti. Rhonda olsaydı her şey daha kolay olacaktı, fakat genç kadının kıpırdaması olanaksızdı. Malko'nun yanındaki çantada 200 gram ağırlığında altı tane içinde patlama kapsülü bulunan topak vardı. Hepsini birbirine bağlayan ip yüz metreydi ve en ağırdaki ip tutuyordu. Malko çantayı kemerine bağlayıp kabinden çıktı.

Hiç hata yapmamalıydı. Derviş'in ona bir dakikalık bile bir şans tanımayacağı kesindi...

Elinde sarı lambayla kamaradan çıktı ve geçerken Rhonda'ya gülümsedi. Birkaç dakika içinde planının ne derece gerçekçi olduğunu anlayacaktı. Teknenin kış tarafına gidip bir soluk aldı ve maskeyi yüzüne indirdi.

Derviş onu fark etmişti. İsrailli hemen aşağı indi. Malko onun bakışlarındaki şaşkınlığı ve sonra da takındığı tedbirli tavrı gördü.

Benim takımlarım nerede? diye sordu. Niçin beni beklemiyorsunuz? Nereye gidiyorsunuz?

Malko masum bir tavırla gülmeye çalıştı.

Bu takımlarla sadece bir tek yere gidebilirim, dedi. Yani suyun altına. Sizinki de içerde. Fakat

dışarıda giyinmenizi tavsiye ederim. Kabinde kolay olmuyor...

İsrailliyi adî tekliflerle ikna etmeye çalışıyordu. Fakat Derviş buz gibi gözlerle kem erindeki torbayı işaret etti.

Bu nedir?

Malko İsraillinin bu tam olarak emin olmasa da bir şeyler döndüğünü anladığını farketti. Bu kötü durumdan kurtulması için bir kaç saniyesi kalmıştı.

Patlayıcı aldım, dedi. Batık geminin etrafının kayalarla kaplı olabileceğini düşündüm.

Bu çok mantıklıydı.

Beni bekleyin, dedi Derviş, giyineceğim.

İsrailli kamaraya girdi. Malko bir adım yana kayarak onun görüş sahasından çıktı. Tam on saniyesi kalmıştı. Vücudunu geriye iterek sırt üstü suya düştü. Maskesini düzeltti. Daha aldığı nefesi vermemişti ki Derviş elinde kesilmiş hortumla dışarı çıktı.

Bu da ne demek oluyor? Ne...

Malko gerisini duymadı. Tüplerin ağırlığıyla aşağı çekiliyordu. Artık bambaşka bir dünyadaydı. Ayaklarını becerebildiği kadar hızlı çırpı. Derviş onu asla takip edemezdi.

On metre kadar gittikten sonra fazla yorulmamak için düzenli nefes almaya başladı. Az sonra Laconia gözükmüştü. Malko yandan aşağı inerek geminin güvertesine gitti. Orada biraz dinlenip nefes aldı ve ihtiyacı olan şeyleri seçmeye çalıştı.

Birden yükün büyüklüğü karşısında paniğe kapıldı. 15000 tonluk bir kütleyi elindeki patlayıcılarla yüz metre yukarı fırlatması olanaksızdı. Moralini yükseltmek için planının diğer kısımlarını inceledi. İskele tarafındaki tanklardaki havayı boşaltması gerekiyordu. İsteddiği yeri bulabilmesi beş dakikasını aldı.

Şöyle bir kontrol ettikten sonra kalbi daha hızlı çalışmaya başladı. Daha önceden tahmin ettiği gibi kapı açılmıyordu. O halde sarnıcın içinde hava vardı. Bütün planı basit bir düşünce üzerinde geliyordu.

Laconia bütün yük gemileri gibi iki yanında da numaralanmış sarnıçlar taşıyordu. Yük olmadığı zaman bu sarnıçlar su dolmuştu. Yükleme yapıldığında da su yerini havaya bırakmıştı.

Malko saatine baktı: 17 dakika olmuştu.

Laconia'nın eğimi işini kolaylaştıracaktı.

Bu 15000 tonu tek başına bir adamın yerinden kıpırdatabilmesi için tek yoldu.

Malko hevesle patlayıcılarını çıkartıp güvertede yerleştirebileceği bir yer aradı.

On dokuz dakikalık bir çalışmanın ardından bir tüpün yarısındaki havayı boşaltmıştı.

Malko kalbinin küt küt çarptığını hissediyordu. Birden etrafındaki sessizlikle ölümü hatırladı. Sonra kenara çekilerek eserine baktı. Patlayıcıları birbirine bağlayan ip bir yılan gibi kıvrılıyordu.

Saatini kontrol etti. Sadece dört dakikası kalmıştı. Patlamayı on dakika somaya ayarladı. Hemen ayaklarını çırparak yukarı tırmanmaya koyuldu. Geriye sayma başlamıştı. Çıkış ona çok uzun geldi. Maskesini çıkartarak doya doya nefes aldı. Koala 300 metre ötesindeydi. Patlamadan önce oraya varamayacağını biliyordu.

Yavaşça sırt üstü yüzmeye başladı. 50 metre ilerlemişti ki denizin kaynamaya başladığını farketti.

Neyse ki oradan yeterince uzaktaydı.

Tekrar yüzmeye başladı. Koala gitgide yakınlaşıyordu. Az soma İsraillinin bağırması duyuldu:

Ne yaptın, aptal?

Sağ elinde bir tabanca vardı.

Malko hareketsiz öylece durdu. Kendini bayılacak gibi hissediyordu. Maskesini ve tüpleri çıkardı. Derviş onun çıkmasına yardım ettikten soma tam karşısında heykel gibi dikilmeye başlamıştı. Rhonda İsraillinin silahından ve bağırışlarından ürkerek doğrulmuştu. Denizdeki köpükler bitmiş, etrafı yine bir sessizlik almıştı.

Ne yaptınız? diye tekrar etti İsrailli

Silahı beline sokmuştu, fakat yine de eli her an tekrar alacakmış gibi belindeydi.

Sizin için çalıştım, dedi Malko yorgun bir sesle.

Yalan söylüyorsunuz, Yoksa benim gelmemi engellemezsiniz. Bir patlama oldu. Neden? Neydi o?

Sözcükler ağzından dökülür gibiydi.

Düşmanlarınız Laconiayı tamamen ellerinden kaçırdılar, dedi, tabii eğer yaptıklarım bir işe yaradıysa.

Ne demek istiyorsunuz?

Teknik bir numarayla Laconiayı kimsenin erişemeyeceği bir derinliğe ittim. Size onun büyük bir uçurum kenarında bulunduğunu söylemiştim.

Bunu tek başınıza yapamazsınız, dedi İsrailli şüpheyle. Sadece birkaç gram patlayıcınız vardı. Bana masal anlatmayın.

Malko deniz suyunun yaktığı gözlerini sildi.

Masal anlatmıyorum, dedi. Tek başımaydım. Hiçbir ülkeden, hiçbir adam yardım etmedi.

Derviş onun anlattıklarını dinledi. Yavaş yavaş yüzündeki şaşkınlık korkuya dönüştü. Anlaşılan beyni Malko'nun ona anlattıklarını algılayamıyordu.

Yani bizim yükü çıkartmamızı engellediğinizi mi söylüyorsunuz? Washigton'un sözünü bozdunuz ve biz kaybettik.

Washington hiçbir söz vermedi. Bunu ben uydurmuştum. Rehineleri kurtarmak gerekiyordu. CIA hiçbir zaman uranyumu size kaptırmak niyetinde değildi. Aksi halde diğerleri yükü alırlardı. Size yalan söylediğim için üzgünüm.

İki adam karşı karşıya duruyorlardı. Derviş ağlayacak gibiydi.

Başından beri bizi aldattınız, dedi.

Durumumu anlamalısınız, dedi Malko.

İsraillinin boynundaki damar patlayacakmış gibi atıyordu. Sağ eliyle silahını çekti. Malko namluya bakarak geri çekildi.

Birden Derviş ağzını açtı. Yüzünde dayanılmaz bir acı çekiyormuş gibi bir ifade vardı. Çenesindeki kaslar atıyordu. Tetiği çekti, fakat iyi nişan alamadığı için kurşun boşa gitti. O zaman Malko sadece israillinin sırtına gömülmüş çelik oku gördü.

Adam ikinci kez ateş etmek için fırsat bulamadı. Sendeleyerek av koltuğuna yaklaştı. Gözleri donuklaşmış, ağzı açılmıştı. Silahı kenarda bir yerlere yuvarlanmıştı.

Sonra öne düştü. Önce dizleri üzerinde doğrulmaya çalıştı, en sonunda da boylu boyunca serildi.

Malko kamaranın kapısında elinde balık avlamada kullanılan tüfekle ayakta duran Rhonda'yı gördü. Üzerinde sadece bütün sırtını kaplayan sargılar ve bir bikini altı vardı. Gözleri korkuyla büyümüştü. Silahı bırakıp, hıçkırıklar içinde kendini Malko'ya doğru fırlattı.

Aman Allahım! Onu iyileştirmek gerekiyor. Hiç istemezdim, fakat seni öldürecekti. Bana döner dönmez seni öldüreceğini söylemişti.

Malko yere yayılan kana baktı. Derviş hâlâ yaşıyor gibiydi. Malko onun yanma çömelip, gözlerine bakarak başını kaldırdı. Gözleri bir balığınki kadar donuktu. Yavaşça göz kapaklarını indirdi... Onu öldürmek isteyen bu adam için içinde hiçbir kin yoktu. Kalkıp kolunu hâlâ hıçkırıklarla sarsılan Rhonda'nın omzuna doladı.

Sakinleş artık, dedi, benim hayatımı kurtardın dedi ve ekledi:

Benim dönmem gerekiyor, dedi Rhonda' ya. Sonra, bir daha cesaretim olmaz.

Neyse ki kestiği hortumu atmamıştı. Dolu bir tüp bulup gerekli işlemleri tamamladı.

Rhonda hıçkırıklarını tutarak, hiç konuşmadan ona bakıyordu.

Giyinmeyi tamamladıktan sonra kendini ılık sulara bıraktı. Fenerin ışığı binlerce renkli balığı aydınlattı. Laconianın bulunduğu yere ulaşması yedi dakikasını aldı. Kalbi deli gibi çarpıyordu. Birden sanki bir karaltı görür gibi oldu. Sonra biraz daha ilerleyince yanıldığını anladı. Fenerle etrafı iyice kontrol etti. Hiçbir şey yoktu. Planı işlemişti.

Emin olmak için yar boyunca biraz indi. Mercekler bile kırılmıştı. Maskesini bile çıkarmadan sevinçle bağırdı. Saatine baktı. Daha iki dakikası vardı. Fenerin ışığı yeşil sulardan başka hiçbir şeyi aydınlatmıyordu.

Bir ayak hareketiyle yukarı doğru çıkmaya başladı. Ciğerleri patlayacak gibiydi. Çok yorulmuştu.

Malko Koala'ya hiç erişemeyeceğini düşündü, Rhonda ona yardım edemezdi, bir an tekneye tırmanamayacakmış gibi geldi. Fakat sonunda başardı ve kendim öylece koltuğa bıraktı.

Ne yapıyoruz? diye sordu Rhonda.

Malko durmadan sallanan bu teknede daha fazla dayanamayacağını hissetti.

Denis'e gidelim, dedi. Geceyi adada geçiririz.

Arka taraftaki cesede baktı. Ne yapmalıydı? Onunla Mahe'ye dönemezdi. Onu israillilere vermek sorun yaratırdı. Malko'yu tiksindiren tek bir kalıyordu.

Dümene geç, diye bağırdı Rohanda'ya.

Malko aşağı inip ölüye yaklaştı. Dervişin cebindeki her şeyi, bozuk paralara varıncaya kadar çıkartarak hiçbir şeye bakmadan bir mendile sardı. Derviş saygıyı hak etmişti. Sonra dalgıç takımındaki kemeri çıkarttı ve ölünün beline sardı. Şimdi geriye işin en zor yanı kalıyordu. Onu hiç kaldıramayacağını zannetti. Rhonda'nın yardımını da isteyemezdi... Bir süre cesetle uğraştıktan soma son bir gayretle adamı denize yuvarlamayı başardı...

Malko hiçbir zaman bir mezarı olmayacak olan Derviş'in arkasından baktı.

Aşağı bir koya sarkıtıp biraz su çekti ve yerdeki kanları temizledi. Az soma hiçbir iz kalmamıştı. Rhonda kamaradan uzandı ve dışarıyı tertemiz gördü. Hiçbir şey söylemeden tekrar içeri girdi ve kanepeye uzandı.

Denis adasının hindistancevizi ağaçları seçilmeye başlamıştı.

Malko kendi kendine bir gün israil'e gideceğini ve bir hiç için ölen Derviş'in anısına bir ağaç dikeceğine söz verdi.

Sonra telsizin yanma giderek 2149 frekansına ayarladı. Düğmeye basıp çalıştırdı.

Z.P.Q. Burası Z.P.Q. Beni duyuyor musunuz?

Duyuyorum, tamam, dedi Willard Troy'un sesi parazitler arasından.

Görev başarıldı. Tekrar ediyorum. Görev başarıldı.

Tamam.